

Eiropas Savienības Oficiālais Vēstnesis

C 37

Izdevums
latviešu valodā

Informācija un paziņojumi

53. sējums
2010. gada 13. februāris

<u>Paziņojums Nr.</u>	Saturs	Lappuse
IV Paziņojumi		
EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU, STRUKTŪRU, BIROJU UN AĢENTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI		
Tiesa		
2010/C 37/01	Tiesas pēdējā publikācija Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī OV C 24, 30.1.2010.	1
V Atzinumi		
JURIDISKAS PROCEDŪRAS		
Tiesa		
2010/C 37/02	Lieta C-438/09: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar <i>Naczelny Sąd Administracyjny</i> (Polijas Republika) 2009. gada 9. novembra rīkojumu — <i>Bogusław Juliusz Dankowski/Dyrektor Izby Skarbowej w Łodzi</i>	2
2010/C 37/03	Lieta C-440/09: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar <i>Sąd Najwyższy</i> (Polijas Republika) 2009. gada 11. novembra rīkojumu — <i>Zakład Ubezpieczeń Społecznych/Stanisława Tomaszewska</i>	2
2010/C 37/04	Lieta C-450/09: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2009. gada 19. novembrī iesniedza <i>Niedersächsisches Finanzgericht</i> (Vācija) — <i>Ulrich Schröder/Finanzamt Hameln</i>	3

LV

Cena:
EUR 4

(Turpinājums nākamajā lappusē)

2010/C 37/05	Lieta C-457/09: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar <i>Tribunal de première instance de Liège</i> (Beļģija) 2009. gada 23. novembra rīkojumu — <i>Claude Chartry/État belge</i> 3	3
2010/C 37/06	Lieta C-461/09 P: Apelācijas sūdzība, ko par Pirmās instances tiesas (septītā palāta) 2009. gada 23. septembra spriedumu lietā T-493/07 <i>The Wellcome Foundation Ltd/lekšējā tirgus saskaņošanas birojs</i> (preču zīmes, paraugi un modeļi) 2009. gada 23. novembrī iesniegusi <i>The Wellcome Foundation Ltd</i> 4	4
2010/C 37/07	Lieta C-465/09 P: Apelācijas sūdzība, ko par Pirmās instances tiesas (piektā palāta paplašinātā sastāvā) 2009. gada 9. septembra spriedumu apvienotajās lietās no T-30/01 līdz T-32/01 un no T-86/02 līdz T-88/02 <i>Territorio Histórico de Álava</i> — <i>Diputación Foral de Álava</i> u.c./Eiropas Kopienų Komisija 2009. gada 26. novembrī iesniegusi <i>Territorio Histórico de Vizcaya</i> — <i>Diputación Foral de Vizcaya</i> 4	4
2010/C 37/08	Lieta C-466/09 P: Apelācijas sūdzība, ko par Pirmās instances tiesas (piektā palāta paplašinātā sastāvā) 2009. gada 9. septembra spriedumu apvienotajās lietās no T-30/01 līdz T-32/01 un no T-86/02 līdz T-88/02 <i>Territorio Histórico de Álava</i> — <i>Diputación Foral de Álava</i> u.c./Eiropas Kopienų Komisija 2009. gada 26. novembrī iesniegusi <i>Territorio Histórico de Álava</i> — <i>Diputación Foral de Álava</i> 5	5
2010/C 37/09	Lieta C-467/09 P: Apelācijas sūdzība, ko par Pirmās instances tiesas (piektā palāta paplašinātā sastāvā) 2009. gada 9. septembra spriedumu apvienotajās lietās no T-30/01 līdz T-32/01 un no T-86/02 līdz T-88/02 <i>Territorio Histórico de Álava</i> — <i>Diputación Foral de Álava</i> u.c./Eiropas Kopienų Komisija 2009. gada 26. novembrī iesniegusi <i>Territorio Histórico de Guipúzcoa</i> — <i>Diputación Foral de Guipúzcoa</i> 6	6
2010/C 37/10	Lieta C-468/09 P: Apelācijas sūdzība, ko par Pirmās instances tiesas (piektā palāta paplašinātā sastāvā) 2009. gada 9. septembra spriedumu apvienotajās lietās no T-30/01 līdz T-32/01 un no T-86/02 līdz T-88/02 <i>Territorio Histórico de Álava</i> — <i>Diputación Foral de Álava</i> u.c./Eiropas Kopienų Komisija 2009. gada 26. novembrī iesniegusi <i>Territorio Histórico de Vizcaya</i> — <i>Diputación Foral de Vizcaya</i> 7	7
2010/C 37/11	Lieta C-469/09 P: Apelācijas sūdzība, ko par Pirmās instances tiesas (piektā palāta paplašinātā sastāvā) 2009. gada 9. septembra spriedumu apvienotajās lietās no T-30/01 līdz T-32/01 un no T-86/02 līdz T-88/02 <i>Territorio Histórico de Álava</i> — <i>Diputación Foral de Álava</i> u.c./Eiropas Kopienų Komisija 2009. gada 26. novembrī iesniegusi <i>Territorio Histórico de Álava</i> — <i>Diputación Foral de Álava</i> 8	8
2010/C 37/12	Lieta C-470/09 P: Apelācijas sūdzība, ko par Pirmās instances tiesas (piektā palāta paplašinātā sastāvā) 2009. gada 9. septembra spriedumu apvienotajās lietās no T-30/01 līdz T-32/01 un no T-86/02 līdz T-88/02 <i>Territorio Histórico de Álava</i> — <i>Diputación Foral de Álava</i> u.c./Eiropas Kopienų Komisija 2009. gada 26. novembrī iesniegusi <i>Territorio Histórico de Guipúzcoa</i> — <i>Diputación Foral de Guipúzcoa</i> 10	10
2010/C 37/13	Lieta C-471/09 P: Apelācijas sūdzība, ko par Pirmās instances tiesas (piektā palāta paplašinātā sastāvā) 2009. gada 9. septembra spriedumu apvienotajās lietās no T-227/01 līdz T-229/01 un T-265/01, T-266/01 un T-270/01 <i>Territorio Histórico de Álava</i> — <i>Diputación Foral de Álava</i> un <i>Comunidad Autónoma del País Vasco</i> — <i>Gobierno Vasco</i> u.c./Eiropas Kopienų Komisija 2009. gada 26. novembrī iesniegusi <i>Territorio Histórico de Vizcaya</i> — <i>Diputación Foral de Vizcaya</i> 11	11

2010/C 37/14	Lieta C-472/09 P: Apelācijas sūdzība, ko par Pirmās instances tiesas (piektā palāta paplašinātā sastāvā) 2009. gada 9. septembra spriedumu apvienotajās lietās no T-227/01 līdz T-229/01 un T-265/01, T-266/01 un T-270/01 <i>Territorio Histórico de Álava — Diputación Foral de Álava un Comunidad Autónoma del País Vasco — Gobierno Vasco u.c./Eiropas Kopienu Komisija</i> 2009. gada 26. novembrī iesniegusi <i>Territorio Histórico de Álava — Diputación Foral de Álava</i>	12
2010/C 37/15	Lieta C-473/09 P: Apelācijas sūdzība, ko par Pirmās instances tiesas (piektā palāta paplašinātā sastāvā) 2009. gada 9. septembra spriedumu apvienotajās lietās no T-227/01 līdz T-229/01 un T-265/01, T-266/01 un T-270/01 <i>Territorio Histórico de Álava — Diputación Foral de Álava un Comunidad Autónoma del País Vasco — Gobierno Vasco u.c./Eiropas Kopienu Komisija</i> 2009. gada 26. novembrī iesniegusi <i>Territorio Histórico de Guipúzcoa — Diputación Foral de Guipúzcoa</i>	14
2010/C 37/16	Lieta C-474/09 P: Apelācijas sūdzība, ko par Pirmās instances tiesas (piektā palāta paplašinātā sastāvā) 2009. gada 9. septembra spriedumu apvienotajās lietās no T-227/01 līdz T-229/01 un T-265/01, T-266/01 un T-270/01 <i>Territorio Histórico de Álava — Diputación Foral de Álava un Comunidad Autónoma del País Vasco — Gobierno Vasco u.c./Eiropas Kopienu Komisija</i> 2009. gada 26. novembrī iesniegusi <i>Territorio Histórico de Vizcaya — Diputación Foral de Vizcaya</i>	15
2010/C 37/17	Lieta C-475/09 P: Apelācijas sūdzība, ko par Pirmās instances tiesas (piektā palāta paplašinātā sastāvā) 2009. gada 9. septembra spriedumu apvienotajās lietās no T-227/01 līdz T-229/01 un T-265/01, T-266/01 un T-270/01 <i>Territorio Histórico de Álava — Diputación Foral de Álava un Comunidad Autónoma del País Vasco — Gobierno Vasco u.c./Eiropas Kopienu Komisija</i> 2009. gada 26. novembrī iesniegusi <i>Territorio Histórico de Álava — Diputación Foral de Álava</i>	16
2010/C 37/18	Lieta C-476/09 P: Apelācijas sūdzība, ko par Pirmās instances tiesas (piektā palāta paplašinātā sastāvā) 2009. gada 9. septembra spriedumu apvienotajās lietās no T-227/01 līdz T-229/01 un T-265/01, T-266/01 un T-270/01 <i>Territorio Histórico de Álava — Diputación Foral de Álava un Comunidad Autónoma del País Vasco — Gobierno Vasco u.c./Eiropas Kopienu Komisija</i> 2009. gada 26. novembrī iesniegusi <i>Territorio Histórico de Guipúzcoa — Diputación Foral de Guipúzcoa</i>	17
2010/C 37/19	Lieta C-477/09: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar Cour de cassation (Francija) 2009. gada 25. novembra rīkojumu — <i>Charles Defossez/Christian Wiart, mandataire liquidateur de Sotimon SARL, Office national de l'emploi, CGEA de Lille</i>	18
2010/C 37/20	Lieta C-483/09: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar Audiencia provincial de Tarragona (Spānija) 2009. gada 30. novembra rīkojumu — Kriminālprocess pret Magatte Gueye	19
2010/C 37/21	Lieta C-484/09: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar Tribunal da Relação do Porto (Portugāle) 2009. gada 30. novembra rīkojumu — <i>Manuel Carvalho Ferreira Santos/Companhia Europeia de Seguros, S.A.</i>	20
2010/C 37/22	Lieta C-485/09: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar Finanzgericht Hamburg (Vācija) 2009. gada 1. decembra rīkojumu — <i>Viamex Agrar Handels GmbH/Hauptzollamt Hamburg-Jonas</i>	20
2010/C 37/23	Lieta C-489/09: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar Hof van beroep te Gent (Beļģija) 2009. gada 30. novembra rīkojumu — <i>Vandoorne NV/Belgische Staat</i>	21

<u>Paziņojums Nr.</u>	Saturs (<i>turpinājums</i>)	Lappuse
2010/C 37/24	Lieta C-490/09: Prasība, kas celta 2009. gada 30. novembrī — Eiropas Kopienų Komisija/Luksemburgas Lielhercogiste	21
2010/C 37/25	Lieta C-493/09: Prasība, kas celta 2009. gada 1. decembrī — Eiropas Komisija/Portugāles Republika	21
2010/C 37/26	Lieta C-495/09: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar <i>Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)</i> 2009. gada 2. decembra rīkojumu — <i>Nokia Corporation/Her Majesty's Commissioners of Revenue and Customs</i>	22
2010/C 37/27	Lieta C-500/09: Prasība, kas celta 2009. gada 2. decembrī — Eiropas Komisija/Grieķijas Republika	22
2010/C 37/28	Lieta C-503/09: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar <i>Upper Tribunal (Administrative Appeals Chamber)</i> (Apvienotā Karaliste) 2009. gada 4. decembra rīkojumu — <i>Lucy Stewart/Secretary of State for Work and Pensions</i>	23
2010/C 37/29	Lieta C-510/09: Prasība, kas celta 2009. gada 9. decembrī — Eiropas Komisija/Francijas Republika	24
2010/C 37/30	Lieta C-511/09 P: Apelācijas sūdzība, ko 2009. gada 4. decembrī iesniedzis <i>Dongguan Nanzha Leco Stationery Mfg. Co., Ltd</i> par Pirmās instances tiesas (septītā palāta) 2009. gada 23. septembra spriedumu lietā T-296/06 <i>Dongguan Nanzha Leco Stationery Mfg. Co., Ltd</i> /Eiropas Savienības Padome	24
2010/C 37/31	Lieta C-512/09: Prasība, kas celta 2009. gada 10. decembrī — Eiropas Komisija/Grieķijas Republika	25
2010/C 37/32	Lieta C-513/09: Prasība, kas celta 2009. gada 11. decembrī — Eiropas Komisija/Belģijas Karaliste ...	25
2010/C 37/33	Lieta C-518/09: Prasība, kas celta 2009. gada 11. decembrī — Eiropas Komisija/Portugāles Republika	26
2010/C 37/34	Lieta C-520/09 P: Apelācijas sūdzība, ko par Pirmās instances tiesas (septītā palāta) 2009. gada 30. septembra spriedumu lietā T-168/05 <i>Arkema</i> /Komisija 2009. gada 15. decembrī iesniegusi <i>Arkema France SA</i>	27
2010/C 37/35	Lieta C-521/09 P: Apelācijas sūdzība, ko par Pirmās instances tiesas (septītā palāta) 2009. gada 30. septembra spriedumu lietā T-174/05 <i>Elf Aquitaine</i> /Komisija 2009. gada 15. decembrī iesniegusi <i>Elf Aquitaine SA</i>	28
2010/C 37/36	Lieta C-524/09: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar <i>Tribunal administratif de Paris</i> (Francija) 2009. gada 12. novembra rīkojumu — <i>Ville de Lyon/Caisse des dépôts et consignations</i>	29
2010/C 37/37	Lieta C-534/09: Prasība, kas celta 2009. gada 18. decembrī — Eiropas Komisija/Grieķijas Republika	30

Vispārējā tiesa

2010/C 37/38	Lieta T-57/01: Vispārējās tiesas 2009. gada 17. decembra spriedums — <i>Solvay</i> /Komisija (Konkurence — Dominējošā stāvokļa ļaunprātīga izmantošana — Nātrija karbonāta tirgus Kopienā (izņemot Apvienoto Karalisti un Īriju) — Lēmumus, ar kuru konstatēts EKL 82. panta pārkāpums — Piegādes līgumi par pārmērīgi ilgu periodu — Lojalitātes atlaide — Komisijas pilnvaru uzlikt naudas sodu vai sankcijas noilgums — Saprātīgs termiņš — Būtiskas formas prasības — Attiecīgais ģeogrāfiskais tirgus — Dominējošā stāvokļa esamība — Dominējošā stāvokļa ļaunprātīga izmantošana — Tiesības piekļūt lietas materiāliem — Naudas sods — Pārkāpuma smagums un ilgums — Atbildību pastiprinoši apstākļi — Recidīvs — Atbildību mīkstinājoši apstākļi) 31	31
2010/C 37/39	Lieta T-58/01: Vispārējās tiesas 2009. gada 17. decembra spriedums — <i>Solvay</i> /Komisija (Konkurence — Aizliegtas vienošanās — Nātrija karbonāta tirgus Kopienā — Lēmums, ar kuru konstatēts EKL 81. panta pārkāpums — Līgums, kas uzņēmumam garantē minimālo pārdošanas tonnāžu dalībvalstī un vajadzīgā daudzuma iepirkumu šīs minimālās tonnāžas sasniegšanai — Komisijas pilnvaru uzlikt naudas sodu vai sankcijas noilgums — Saprātīgs termiņš — Būtiskas formas prasības — Tirdzniecības starp dalībvalstīm ietekmēšana — Tiesības piekļūt lietas materiāliem — Naudas sods — Pārkāpuma smagums un ilgums — Atbildību pastiprinoši un mīkstinājoši apstākļi) 31	31
2010/C 37/40	Apvienotās lietas T-440/03, T-121/04, T-171/04, T-208/04, T-365/04 un T-484/04: Vispārējās tiesas 2009. gada 18. decembra spriedums — <i>Arizmendi u.c./Padome</i> un Komisija (Ārpuslīgumiskā atbildība — Muitas savienība — Procedūra sakarā ar pienākumu neizpildi — Argumentēts atzinums — Francijas tiesību aktos paredzētā kuģniecības mākļu, tulku un kuģu kapteiņu profesiju monopola stāvokļa atcelšana — Pietiekami būtisks pārkāpums — Cēloņsakarība) 32	32
2010/C 37/41	Lieta T-156/04: Pirmās instances tiesas 2009. gada 15. decembra spriedums — <i>EDF</i> /Komisija (Valsts atbalsts — Francijas iestāžu EDF piešķirtais atbalsts — Lēmums, ar kuru atbalsts atzīts par nesaderīgu ar kopējo tirgu un noteikts to atgūt — Atbalsta saņēmēju procesuālās tiesības — Ietekme uz tirdzniecību starp dalībvalstīm — Privātā ieguldītāja kritērijs) 32	32
2010/C 37/42	Lieta T-158/07: Vispārējās tiesas 2009. gada 10. decembra spriedums — <i>Cofac</i> /Komisija (ESF — Finanšu atbalsta samazināšana — Apmācības darbības — Tiesības uz aizstāvību — Tiesības tikt uzklautām) 33	33
2010/C 37/43	Lieta T-159/07: Vispārējās tiesas 2009. gada 10. decembra spriedums — <i>Cofac</i> /Komisija (ESF — Finanšu atbalsta samazināšana — Apmācības darbības — Tiesības uz aizstāvību — Tiesības tikt uzklautām) 33	33
2010/C 37/44	Lieta T-436/07 P: Vispārējās tiesas 2009. gada 11. decembra spriedums — <i>Giannopoulos</i> /Padome (Apelācijas sūdzība — Civildienests — Ierēdņi — Pieņemšana darbā — Klasificēšana pakāpē — Lūgums pārskatīt pakāpi — Civildienesta noteikumu 31. panta 2. punkts) 34	34
2010/C 37/45	Lieta T-490/07: Vispārējās tiesas 2009. gada 17. decembra spriedums — <i>Notartel/ITSB</i> — SAT.1 ("R.U.N.") (Kopienas preču zīme — Iebildumu process — Kopienas vārdiskas preču zīmes "R.U.N." reģistrācijas pieteikums — Agrākas Kopienas un valsts vārdiskas preču zīmes "ran" — Relatīvs atteikuma pamatojums — Sajaukšanas iespēja — Regulas (EK) Nr. 40/94 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts (tagad — Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts) — Pienākums norādīt pamatojumu — Regulas Nr. 40/94 73. pants (tagad — Regulas Nr. 207/2009 75. pants) — Daļējs reģistrācijas atteikums) 34	34

2010/C 37/46	Lieta T-412/08: Vispārējās tiesas 2009. gada 15. decembra spriedums — <i>Trubion Pharmaceuticals/ITSB</i> — <i>Merck</i> ("TRUBION") (Kopienas preču zīme — Iebildumu process — Kopienas vārdiskas preču zīmes "TRUBION" reģistrācijas pieteikums — Agrāka Kopienas grafiska preču zīme "TriBion Harmonis" — Relatīvs atteikuma pamatojums — Sajaukšanas iespēja — Regulas (EK) Nr. 40/94 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts (tagad – Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts) 35	35
2010/C 37/47	Lieta T-476/08: Pirmās instances tiesas 2009. gada 15. decembra spriedums — <i>Media-Saturn/ITSB</i> ("BEST BUY") (Kopienas preču zīme — Kopienas grafiskas preču zīmes "BEST BUY" reģistrācijas pieteikums — Absolūts atteikuma pamatojums — Atšķirtspējas neesamība — Regulas (EK) Nr. 40/94 7. panta 1. punkta b) apakšpunkts (tagad – Regulas (EK) Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) apakšpunkts)) 35	35
2010/C 37/48	Lieta T-483/08: Vispārējās tiesas 2009. gada 16. decembra spriedums — <i>Giordano Enterprises/ITSB</i> — <i>Dias Magalhães & Filhos</i> ("GIORDANO") (Kopienas preču zīme — Iebildumu process — Kopienas vārdiskas preču zīmes "GIORDANO" reģistrācijas pieteikums — Agrāka valsts vārdiska preču zīme "GIORDANO" — Relatīvs atteikuma pamatojums — Sajaukšanas iespēja — Daļējs reģistrācijas atteikums — Regulas (EK) Nr. 40/94 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts (tagad – Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts)) 36	36
2010/C 37/49	Lieta T-107/06: Vispārējās tiesas 2009. gada 15. decembra rīkojums — <i>Inet Hellas/Komisija</i> (Prasība atcelt tiesību aktu — Pirmā līmeņa domēna ".eu" ieviešana — Domēna ".co" reģistrācija par otra līmeņa domēnu — Nepārsūdzams akts — Nepieņemamība) 36	36
2010/C 37/50	Lieta T-481/07: Vispārējās tiesas 2009. gada 9. decembra rīkojums — <i>Deltalinqs</i> un <i>SVZ/Komisija</i> (Valsts atbalsti — Beļģijas iestāžu atbalsta, kas piešķirts intermodālā transporta izmantošanai pa iekšējiem ūdensceļiem, shēma — Komisijas lēmums necelt iebildumus — Prasība atcelt tiesību aktu, ko cēla apvienības, kas pārstāv Roterdamas ostas zonā nodibināto uzņēmumu intereses — Konkurences stāvokļa būtiskas ietekmes neesamība — Acīmredzama nepieņemamība) 37	37
2010/C 37/51	Lieta T-194/08: Vispārējās tiesas 2009. gada 16. decembra rīkojums — <i>Cattin/Komisija</i> (Ārpuslīgumiskā atbildība — EAF — Eksportētāju saraksts, kuri ir tiesīgi saņemt maksājumus par saviem prasījumiem attiecībā uz Centrālāfrikas Republiku — Ieraksta neesamība — Noilgums — Nepieņemamība) 37	37
2010/C 37/52	Lieta T-567/08 P: Vispārējās tiesas 2009. gada 17. decembra rīkojums — <i>Nijs/Revīzijas palāta</i> (Apelācija — Civildienests — Ierēdņi — Lēmums nepaaugstināt prasītāju amatā 2005. gadā — Apelācijas sūdzība, kas ir daļēji acīmredzami nepieņemama un daļēji acīmredzami nepamatota) 38	38
2010/C 37/53	Lieta T-396/09 R: Vispārējās tiesas priekšsēdētāja 2009. gada 17. decembra rīkojums — <i>Vereniging Milieudefensie</i> un <i>Stichting Stop Luchtverontreiniging Utrecht/Komisija</i> (Pagaidu noregulējums — Dalībvalstu pienākums aizsargāt apkārtējo gaisu un uzlabot tā kvalitāti — Dalībvalstij piešķirta atkāpe — Komisijas atteikums pārskatīt — Pieteikums par piemērošanas apturēšanu un pagaidu pasākumu noteikšanu — Nepieņemamība) 38	38
2010/C 37/54	Lieta T-446/09: Prasība, kas celta 2009. gada 9. novembrī — <i>Escola Superior Agrária de Coimbra/Komisija</i> 39	39
2010/C 37/55	Lieta T-454/09 P: Apelācijas sūdzība, ko par Civildienesta tiesas 2009. gada 10. septembra spriedumu lietā F-139/07 <i>van Arum/Parlaments</i> 2009. gada 9. novembrī iesniedzis <i>Rinse van Arum</i> 39	39

<u>Paziņojums Nr.</u>	<u>Saturs (turpinājums)</u>	<u>Lappuse</u>
2010/C 37/56	Lieta T-484/09: Prasība, kas celta 2009. gada 27. novembrī — <i>McLoughney/ITSB</i> — Kern (“Powerball”)	40
2010/C 37/57	Lieta T-485/09: Prasība, kas celta 2009. gada 3. decembrī — <i>Francija/Komisija</i>	41
2010/C 37/58	Lieta T-487/09: Prasība, kas celta 2009. gada 7. decembrī — <i>ReValue Immobilienberatung/ITSB</i> (“ReValue”)	41
2010/C 37/59	Lieta T-488/09: Prasība, kas celta 2009. gada 4. decembrī — <i>Jager & Polacek/ITSB</i> — <i>RT Mediasolutions</i> (“REDTUBE”)	42
2010/C 37/60	Lieta T-489/09: Prasība, kas celta 2009. gada 8. decembrī — <i>Leali/Komisija</i>	43
2010/C 37/61	Lieta T-490/09: Prasība, kas celta 2009. gada 8. decembrī — <i>Acciaierie e Ferriere Leali Luigi/Komisija</i>	43
2010/C 37/62	Lieta T-491/09: Prasība, kas celta 2009. gada 3. decembrī — <i>Spānija/Komisija</i>	44
2010/C 37/63	Lieta T-492/09: Prasība, kas celta 2009. gada 7. decembrī — <i>MEDA Pharma/ITSB</i> — <i>Nycomed</i> (“ALLERNIL”)	44
2010/C 37/64	Lieta T-497/09: Prasība, kas celta 2009. gada 7. decembrī — <i>LG Electronics/ITSB</i> (“KOMPRESSOR PLUS”)	45
2010/C 37/65	Lieta T-499/09: Prasība, kas celta 2009. gada 14. decembrī — <i>Evonik Industries/ITSB</i> (purpura krāsas taisnstūra ar noapaļotu labo malu attēls)	45
2010/C 37/66	Lieta T-500/09: Prasība, kas celta 2009. gada 7. decembrī — <i>Itālija/Komisija</i>	46
2010/C 37/67	Lieta T-501/09: Prasība, kas celta 2009. gada 8. decembrī — <i>PhysioNova/ITSB</i> — <i>Flex Equipos de Descanso</i> (“FLEX”)	46
2010/C 37/68	Lieta T-504/09: Prasība, kas celta 2009. gada 16. decembrī — <i>Vökl/ITSB</i> — <i>Marker Vökl</i> (“VÖKL”)	47
2010/C 37/69	Lieta T-422/03: Vispārējās tiesas 2009. gada 18. decembra rīkojums — <i>Enviro Tech Europe</i> un <i>Enviro Tech International/Komisija</i>	48
2010/C 37/70	Lieta T-76/04: Vispārējās tiesas 2009. gada 16. decembra rīkojums — <i>Bactria/Komisija</i>	48
2010/C 37/71	Lieta T-401/04: Vispārējās tiesas 2009. gada 16. decembra rīkojums — <i>Bactria/Komisija</i>	48
2010/C 37/72	Lieta T-199/06: Vispārējās tiesas 2009. gada 17. decembra rīkojums — <i>Akzo Nobel u.c./Komisija</i>	48

<u>Paziņojums Nr.</u>	<u>Saturs (turpinājums)</u>	<u>Lappuse</u>
2010/C 37/73	Lieta T-143/07: Vispārējās tiesas 2009. gada 14. decembra rīkojums — <i>UMG Recordings/ITSB — Osman</i> (“MOTOWN”)	48
2010/C 37/74	Lieta T-333/08: Vispārējās tiesas 2009. gada 16. decembra rīkojums — <i>Bull u.c./Komisija</i>	49
2010/C 37/75	Lieta T-555/08: Vispārējās tiesas 2009. gada 9. decembra rīkojums — <i>IPublish Ganske Interactive Publishing/ITSB</i> (navigācijas ierīces attēls)	49
2010/C 37/76	Lieta T-174/09: Vispārējās tiesas 2009. gada 18. decembra rīkojums — <i>Complejo Agrícola/Komisija</i>	49
2010/C 37/77	Lieta T-208/09: Vispārējās tiesas 2009. gada 14. decembra rīkojums — <i>Mars/ITSB — Marc</i> (“MARC Marlon Abela Restaurant Corporation”)	49

Eiropas Savienības Civildienesta tiesa

2010/C 37/78	Lieta F-8/09: Civildienesta tiesas (pirmā palāta) 2009. gada 15. decembra rīkojums — <i>Apostolov/Komisija</i> (Civildienests — Ierēdņi — Nepieņemama prasība — Nokavējums)	50
2010/C 37/79	Lieta F-102/09: Prasība, kas celta 2009. gada 17. decembrī — <i>Bennett u.c./ITSB</i>	50
2010/C 37/80	Lieta F-103/09: Prasība, kas celta 2009. gada 22. decembrī — <i>Allen un citi/Komisija</i>	51
2010/C 37/81	Lieta F-104/09: Prasība, kas celta 2009. gada 21. decembrī — <i>Diego Canga Fano/Padome</i>	51
2010/C 37/82	Lieta F-105/09: Prasība, kas celta 2009. gada 23. decembrī — <i>Scheefer/Parlaments</i>	52
2010/C 37/83	Lieta F-106/09: Prasība, kas celta 2009. gada 30. decembrī — <i>Pascual García/Komisija</i>	52

IV

(Paziņojumi)

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU, STRUKTŪRU, BIROJU UN AĢENTŪRU
SNIEGTI PAZIŅOJUMI

TIESA

(2010/C 37/01)

Tiesas pēdējā publikācija Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī

OV C 24, 30.1.2010.

Iepriekšējās publikācijas

OV C 11, 16.1.2010.

OV C 312, 19.12.2009.

OV C 297, 5.12.2009.

OV C 282, 21.11.2009.

OV C 267, 7.11.2009.

OV C 256, 24.10.2009.

Šie teksti pieejami arī

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Atzinumi)

JURIDISKAS PROCEDŪRAS

TIESA

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar Naczelný Sąd Administracyjny (Polijas Republika) 2009. gada 9. novembra rīkojumu — Bogusław Juliusz Dankowski/Dyrektor Izby Skarbowej w Łodzi

(Lieta C-438/09)

(2010/C 37/02)

Tiesvedības valoda — poļu

Iesniedzējtiesa

Naczelný Sąd Administracyjny

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: Bogusław Juliusz Dankowski

Atbildētājs: Dyrektor Izby Skarbowej w Łodzi

Prejudiciālie jautājumi

1. Vai Kopienų pievienotās vērtības nodokļa sistēmas pamatprincipiem, it īpaši Sestās direktīvas par pievienotās vērtības nodokli (Direktīva 77/388/EEK) ⁽¹⁾ 17. panta 6. punktam, ir pretrunā dalībvalsts tiesību normas, saskaņā ar kurām nodokļu maksātājam nav tiesības atskaitīt priekšnodokli samaksāto pievienotās vērtības nodokli, ko apliecina pievienotās vērtības nodokļa rēķins, kuru ir izdevusi persona, kas nav reģistrēta kā pievienotās vērtības nodokļa maksātājs?
2. Vai, atbildot uz pirmo jautājumu, nozīme ir tam, ka
 - a) nav šaubu par to, ka pievienotās vērtības nodokļa rēķinā norādītajiem darījumiem ir uzliekams pievienotās vērtības nodoklis un tie ir faktiski notikuši,

- b) rēķins saturēja visas Kopienų tiesībās prasītās ziņas,

- c) nodokļu maksātāja tiesību atskaitīt priekšnodokli samaksāto pievienotās vērtības nodokli, ko apliecina rēķins, ko ir izdevusi persona, kas nav reģistrēta, ierobežojums bija spēkā valsts tiesībās jau pirms Polijas Republika pievienošanās Kopienai dienas?

3. Vai atbilde uz pirmo jautājumu ir atkarīga no papildu kritēriju izpildes (piemēram, no pierādījuma, ka nodokļu maksātājs ir rīkojies labticīgi)?

⁽¹⁾ Padomes 1977. gada 17. maija Sestā direktīva 77/388/EEK par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem — Kopēja pievienotās vērtības nodokļu sistēma: vienota aprēķinu bāze (OV L 145, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar Sąd Najwyższy (Polijas Republika) 2009. gada 11. novembra rīkojumu — Zakład Ubezpieczeń Społecznych/Stanisława Tomaszewska

(Lieta C-440/09)

(2010/C 37/03)

Tiesvedības valoda — poļu

Iesniedzējtiesa

Sąd Najwyższy

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Zakład Ubezpieczeń Społecznych

Atbildētāja: Stanisława Tomaszewska

Prejudiciālie jautājumi

Vai Padomes 1971. gada 14. jūnija Regulas (EEK) Nr. 1408/71 par sociālā nodrošinājuma sistēmu piemērošanu darbiniekiem un viņu ģimenēm, kas pārvietojas Kopienā (OV L 149, 2. lpp.) 45. panta 1. punkts saistībā ar Padomes 1972. gada 21. marta Regulas (EEK) Nr. 574/72, ar kuru nosaka īstenošanas kārtību Regulai (EEK) Nr. 1408/71 par sociālā nodrošinājuma sistēmu piemērošanu darbiniekiem un viņu ģimenēm, kas pārvietojas Kopienā (OV L 74, 1. lpp.), 15. panta 1. punkta a) apakšpunktu ir jāinterpretē tādējādi, ka kompetentajai dalībvalsts iestādei, kad tā konstatē, ka darbinieks nav izpildījis nosacījumu par tādiem šajā valstī pabeigtiem apdrošināšanas laikposmiem, kas būtu pietiekami, lai saskaņā ar šīs valsts tiesību normām viņam būtu tiesības prasīt pensiju, ir jāņem vērā citā dalībvalstī pabeigti apdrošināšanas laikposmi, no jauna aprēķinot apdrošināšanas laikposmus, no kuriem ir atkarīga tiesību iegūšana, piemērojot valsts tiesībās noteikto regulējumu, un šajā sakarā citā valstī pabeigtos laikposmus aplūkojot tāpat kā tos, kas pabeigti valstī, vai arī tādā veidā, ka citā dalībvalstī pabeigti laikposmi tiek summēti ar iepriekš saskaņā ar atbilstošo regulējumu aprēķināto valstī pabeigto laikposmu?

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2009. gada 19. novembrī iesniedza Niedersächsisches Finanzgericht (Vācija) — Ulrich Schröder/Finanzamt Hameln

(Lieta C-450/09)

(2010/C 37/04)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Niedersächsisches Finanzgericht

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: Ulrich Schröder

Atbildētājs: Finanzamt Hameln

Prejudiciālais jautājums

Atbilstoši EK līguma 234. panta 3. punktam tiek iesniegts šāds jautājumu prejudiciālā nolēmuma pieņemšanai:

vai tas, ka ģimenes loceklis, kas iekšzemē ir ierobežots nodokļa maksātājs, atšķirībā no neierobežota nodokļa maksātāja ar ienākumiem no izīrēšanas un iznomāšanas saistītos pensijas maksājumus nevar atskaitīt kā īpašos izdevumus, ir pretrunā EK līguma 56. pantam vai attiecīgi EK līguma 12. pantam?

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar Tribunal de première instance de Liège (Beļģija) 2009. gada 23. novembra rīkojumu — Claude Chartry/État belge

(Lieta C-457/09)

(2010/C 37/05)

Tiesvedības valoda — franču

Iesniedzējtiesa

Tribunal de première instance de Liège

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: Claude Chartry

Atbildētāja: État belge

Prejudiciālie jautājumi

Vai Līguma par Eiropas Savienību, kurš tika parakstīts Māstrihtā 1992. gada 7. februārī un stājās spēkā 1993. gada 1. novembrī, 6. pants, kā arī Eiropas Kopienų dibināšanas līguma 234. pants nepieļauj tādu valsts likumu kā 2009. gada 12. jūlija likums, ar kuru ir grozīts 1989. gada 6. janvāra Speciālā likuma par Cour d'arbitrage 26. pants, ar kuru ir noteikts pienākums valsts tiesai, kura konstatē, ka pilsonim, kurš ir nodokļu maksātājs, cits valsts likums, proti, 2004. gada 9. jūlija likuma-programmas 49. pants, liedz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā, kas ir noteikta Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 6. pantā un ir iekļauta Kopienų tiesībās, vispirms vērsties konstitucionālajā tiesā, neļaujot šai tiesai nekavējoties nodrošināt Kopienų tiesību tiešu iedarbību tiesvedībā, kas tai ir nodota izskatīšanai, un tā var veikt atbilstības starptautiskam līgumam kontroli tad, kad konstitucionālā tiesa ir atzinusi, ka valsts likums atbilst Konstitūcijas II sadaļā garantētajām pamattiesībām?

Apelācijas sūdzība, ko par Pirmās instances tiesas (septītā palāta) 2009. gada 23. septembra spriedumu lietā T-493/07 *The Wellcome Foundation Ltd/Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)* 2009. gada 23. novembrī iesniegusi *The Wellcome Foundation Ltd*

(Lieta C-461/09 P)

(2010/C 37/06)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: *The Wellcome Foundation Ltd* (pārstāvis — R. Gilbey, avocat)

Pārējie lietas dalībnieki: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi), Serono Genetics Institute S. A.

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

- atzīt, ka, apstiprinot apstrīdēto Apelāciju padomes lēmumu, Pirmās instances tiesa ir pārkāpusi Regulas Nr. 40/94 ⁽¹⁾ 8. panta 1. punkta b) apakšpunktā un 52. panta 1. punkta a) apakšpunktā paredzētās prasības;
- atcelt pārsūdzēto spriedumu, ar kuru apstiprināts Apelāciju padomes lēmums, ar kuru noraidītas prasības atcelt visus ITSB un Pirmās instances tiesas lēmumus par tiesāšanās izdevumiem, un piespriest ITSB atlīdzināt tiesāšanās izdevumus

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzības iesniedzēja apgalvo, ka balstoties uz lietas apstākļiem, kādi norādīti preču zīmju reģistrā un iesniegti ITSB, Pirmās instances tiesa bez juridiska pamata esot uzskatījusi, ka konkrētajai sabiedrības daļai esot bijusi augsta uzmanības pakāpe.

Apelācijas sūdzības iesniedzēja apgalvo, ka Pirmās instances tiesa esot atteikusies ņemt vērā apelācijas sūdzības iesniedzējas iesniegtos pierādījumus, ko, tā kā tie bija vienīgi izvērsums ITSB jau iesniegtajiem argumentiem un pierādījumiem, būtu bijis jāpieņem.

Apelācijas sūdzības iesniedzēja apgalvo, ka, aprakstot preču līdzības pakāpi, Pirmās instances tiesa esot izmantojusi

neskaidru un pretrunīgu terminoloģiju, tādējādi nesniedzot precīzus, skaidrus un atbilstošus pamatojumus spriedumam šajā lietā.

Apelācijas sūdzības iesniedzēja apgalvo, ka, balstoties uz Pirmās instances tiesā iesniegtajiem apstākļiem, tā esot piemērojusi nepareizus, nepilnīgus un kļūdainus juridiskus kritērijus, lai nonāktu pie secinājuma, ka Apelāciju padome pamatoti konstatējusi, ka preču līdzības pakāpe ir zema.

Apelācijas sūdzības iesniedzēja apgalvo, ka Pirmās instances tiesa, balstoties uz tai iesniegtajiem apstākļiem, neesot piemērojusi pareizos kritērijus apzīmējumu visaptverošajam salīdzinājumam, konstatējot, ka preču līdzības pakāpe ir zema.

Visbeidzot, apelācijas sūdzības iesniedzēja apgalvo, ka piemērojusi juridiski nepareizus, nepilnīgus vai kļūdainus standartus, nosakot konkrēto sabiedrības daļu, novērtējot preču līdzības pakāpi un novērtējot apzīmējumu līdzību, Pirmās instances tiesa savus secinājumus attiecībā uz sajaukšanas iespēju esot balstījusi uz nepareiziem, nepilnīgiem vai kļūdainiem juridiskiem kritērijiem.

⁽¹⁾ Padomes 1993. gada 20. decembra Regula (EK) Nr. 40/94 par Kopienas preču zīmi (OV L 11, 1. lpp.).

Apelācijas sūdzība, ko par Pirmās instances tiesas (piektā palāta paplašinātā sastāvā) 2009. gada 9. septembra spriedumu apvienotajās lietās no T-30/01 līdz T-32/01 un no T-86/02 līdz T-88/02 *Territorio Histórico de Álava — Diputación Foral de Álava u.c./Eiropas Kopienu Komisija* 2009. gada 26. novembrī iesniegusi *Territorio Histórico de Vizcaya — Diputación Foral de Vizcaya*

(Lieta C-465/09 P)

(2010/C 37/07)

Tiesvedības valoda — spāņu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: *Territorio Histórico de Vizcaya — Diputación Foral de Vizcaya* (pārstāvji — I. Sáenz-Cortabarría Fernández un M. Morales Isasi, advokāti)

Pārējie lietas dalībnieki: Territorio Histórico de Álava — Diputación Foral de Álava, Territorio Histórico de Guipúzcoa — Diputación Foral de Guipúzcoa, Comunidad Autónoma del País Vasco — Gobierno Vasco, Confederación Empresarial Vasca (Confebask), Eiropas Kopienu Komisija un Comunidad Autónoma de la Rioja

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

- atzīt apelācijas sūdzību par pieņemamu un pamatotu;
- atcelt pārsūdzēto spriedumu;
- apmierināt pirmajā instancē celto prasību;
- pakārtoti, nodot lietu atpakaļ Pirmās instances tiesai un vajadzības gadījumā noteikt tai pienākumu veikt atteikto pierādījumu iegūšanu;
- piespriest Komisijai atlīdzināt gan pirmajā, gan apelācijas instancē radušos tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

1. Kļūda tiesību piemērošanā pārsūdzētā sprieduma pamatojumā jautājumā par prasības lietā T-32/01 priekšmeta zudumu.
2. Kļūda tiesību piemērošanā, PIT uzskatot, ka strīdīgā nodokļu pasākuma iepriekšējās izskatīšanas procedūras noslēgšanai pirms Regulas (EK) Nr. 659/1999 ⁽¹⁾ stāšanās spēkā bija vajadzīgs konkrēts Komisijas (dalībvalstij adresēts) lēmums.
3. 2000. gada 28. novembra lēmuma sagrozīšana, PIT uzskatot, ka ar minēto lēmumu tika noslēgta strīdīgā nodokļu pasākuma iepriekšējās izskatīšanas procedūra, kura tika uzsākta, pamatojoties uz 1994. gada aprīlī reģistrētu sūdzību. Kļūda tiesību piemērošanā, PIT neuzskatot, ka strīdīgā nodokļu pasākuma atkārtota izskatīšana 2000. gadā bija jāveic saskaņā ar pastāvošajam atbalstam noteikto procedūru.
4. Kļūda tiesību piemērošanā, PIT neievērojot procesuālās normas par pierādījuma pienākumu un pierādījumu vērtējumu, it īpaši attiecībā uz dokumentāro pierādījumu — 2000. gada 28. novembra lēmumu (tā ticamību un pierādījuma spēku). Tiesību uz taisnīgu lietas izskatīšanu pārkāpums.
5. Kļūda tiesību piemērošanā, PIT pārkāpjot procesuālās normas par pierādījumu vērtējumu un pierādīšanas pienākumu attiecībā uz objektīvajiem, atbilstīgajiem, saskanīgajiem un neatspēkojamajiem pierādījumiem, kas atrodas lietas

materiālos un apliecina, ka pirms 2000. gada 28. novembra lēmuma Komisija bija veikusi strīdīgā nodokļu pasākuma iepriekšēju izskatīšanu un šo izskatīšanu beigusi. Kļūda tiesību piemērošanā, PIT neuzskatot, ka strīdīgā nodokļu pasākuma atkārtota izskatīšana 2000. gadā bija jāveic saskaņā ar pastāvošajam atbalstam noteikto procedūru.

6. Kļūda tiesību piemērošanā, PIT neievērojot procesuālās normas pierādījumu iegūšanas jautājumā un nolemjot neveikt prasītājas lūgtās pierādījumu iegūšanas darbības attiecībā uz noteiktu tādu Komisijas dokumentu uzrādīšanu, kuri, ievērojot argumentus, ko PIT izmantoja, lai noraidītu prasītājas prasību, ir būtiski tās interešu aizstāvībai. Tiesību uz taisnīgu lietas izskatīšanu, pušu procesuālo tiesību vienlīdzības principa un tiesību uz aizstāvību pārkāpums.

⁽¹⁾ Padomes 1999. gada 22. marta Regula Nr. 659/1999, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus EK līguma 93. panta piemērošanai (OV L 83, 1. lpp.).

Apelācijas sūdzība, ko par Pirmās instances tiesas (piektā palāta paplašinātā sastāvā) 2009. gada 9. septembra spriedumu apvienotajās lietās no T-30/01 līdz T-32/01 un no T-86/02 līdz T-88/02 Territorio Histórico de Álava — Diputación Foral de Álava u.c./Eiropas Kopienu Komisija 2009. gada 26. novembrī iesniegusi Territorio Histórico de Álava — Diputación Foral de Álava

(Lieta C-466/09 P)

(2010/C 37/08)

Tiesvedības valoda — spāņu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Territorio Histórico de Álava — Diputación Foral de Álava (pārstāvji — I. Sáenz-Cortabarría Fernández un M. Morales Isasi, advokāti)

Pārējie lietas dalībnieki: Territorio Histórico de Vizcaya — Diputación Foral de Vizcaya, Territorio Histórico de Guipúzcoa — Diputación Foral de Guipúzcoa, Comunidad Autónoma del País Vasco — Gobierno Vasco, Confederación Empresarial Vasca (Confebask), Eiropas Kopienu Komisija un Comunidad Autónoma de la Rioja

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

- atzīt apelācijas sūdzību par pieņemamu un pamatotu;
- atcelt pārsūdzēto spriedumu;
- apmierināt pirmajā instancē celto prasību;
- pakārtoti, nodot lietu atpakaļ Pirmās instances tiesai un vajadzības gadījumā noteikt tai pienākumu veikt atteikto pierādījumu iegūšanu;
- piespriest Komisijai atlīdzināt gan pirmajā, gan apelācijas instancē radušos tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

1. Kļūda tiesību piemērošanā pārsūdzētā sprieduma pamatojumā jautājumā par prasības lietā T-30/01 priekšmeta zudumu.
2. Kļūda tiesību piemērošanā, PIT uzskatot, ka strīdīgā nodokļu pasākuma iepriekšējās izskatīšanas procedūras noslēgšanai pirms Regulas (EK) Nr. 659/1999 ⁽¹⁾ stāšanās spēkā bija vajadzīgs konkrēts Komisijas (dalībvalstij adresēts) lēmums.
3. 2000. gada 28. novembra lēmuma sagrozišana, PIT uzskatot, ka ar minēto lēmumu tika noslēgta strīdīgā nodokļu pasākuma iepriekšējās izskatīšanas procedūra, kura tika uzsākta, pamatojoties uz 1994. gada aprīlī reģistrētu sūdzību. Kļūda tiesību piemērošanā, PIT neuzskatot, ka strīdīgā nodokļu pasākuma atkārtota izskatīšana 2000. gadā bija jāveic saskaņā ar pastāvošajam atbalstam noteikto procedūru.
4. Kļūda tiesību piemērošanā, PIT neievērojot procesuālās normas par pierādīšanas pienākumu un pierādījumu vērtējumu, it īpaši attiecībā uz dokumentāro pierādījumu — 2000. gada 28. novembra lēmumu (tā ticamību un pierādījuma spēku). Tiesību uz taisnīgu lietas izskatīšanu pārkāpums.
5. Kļūda tiesību piemērošanā, PIT pārkāpjot procesuālās normas par pierādījumu vērtējumu un pierādīšanas pienākumu attiecībā uz objektīvajiem, atbilstīgajiem, saskanīgajiem un neatspēkojamajiem pierādījumiem, kas atrodas lietas materiālos un apliecina, ka pirms 2000. gada 28. novembra lēmuma Komisija bija veikusi strīdīgā nodokļu pasākuma iepriekšēju izskatīšanu un šo izskatīšanu beigusi. Kļūda tiesību piemērošanā, PIT neuzskatot, ka strīdīgā nodokļu pasākuma atkārtota izskatīšana 2000. gadā bija jāveic saskaņā ar pastāvošajam atbalstam noteikto procedūru.
6. Kļūda tiesību piemērošanā, PIT neievērojot procesuālās normas pierādījumu iegūšanas jautājumā un nolemjot

neveikt prasītājas lūgtās pierādījumu iegūšanas darbības attiecībā uz noteiktu tādu Komisijas dokumentu uzrādīšanu, kuri, ievērojot argumentus, ko PIT izmantoja, lai noraidītu prasītājas prasību, ir būtiski tās interešu aizstāvēbai. Tiesību uz taisnīgu lietas izskatīšanu, pušu procesuālo tiesību vienlīdzības principa un tiesību uz aizstāvību pārkāpums.

⁽¹⁾ Padomes 1999. gada 22. marta Regula Nr. 659/1999, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus EK līguma 93. panta piemērošanai (OV L 83, 1. lpp.).

Apelācijas sūdzība, ko par Pirmās instances tiesas (piektā palāta paplašinātā sastāvā) 2009. gada 9. septembra spriedumu apvienotajās lietās no T-30/01 līdz T-32/01 un no T-86/02 līdz T-88/02 Territorio Histórico de Álava — Diputación Foral de Álava u.c./Eiropas Kopienų Komisija 2009. gada 26. novembrī iesniegusi Territorio Histórico de Guipúzcoa — Diputación Foral de Guipúzcoa

(Lieta C-467/09 P)

(2010/C 37/09)

Tiesvedības valoda — spāņu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Territorio Histórico de Guipúzcoa — Diputación Foral de Guipúzcoa (pārstāvji — I. Sáenz-Cortabarría Fernández un M. Morales Isasi, advokāti)

Pārējie lietas dalībnieki: Histórico de Vizcaya — Diputación Foral de Vizcaya, Territorio Histórico de Álava — Diputación Foral de Álava, Comunidad Autónoma del País Vasco — Gobierno Vasco, Confederación Empresarial Vasca (Confebask), Eiropas Kopienų Komisija un Comunidad Autónoma de la Rioja

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

- atzīt apelācijas sūdzību par pieņemamu un pamatotu;
- atcelt pārsūdzēto spriedumu;
- apmierināt pirmajā instancē celto prasību;
- pakārtoti, nodot lietu atpakaļ Pirmās instances tiesai un vajadzības gadījumā noteikt tai pienākumu veikt atteikto pierādījumu iegūšanu;

— piespriest Komisijai atlīdzināt gan pirmajā, gan apelācijas instancē radušos tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

1. Kļūda tiesību piemērošanā pārsūdzētā sprieduma pamatojumā jautājumā par prasības lietā T-31/01 priekšmeta zudumu.
2. Kļūda tiesību piemērošanā, PIT uzskatot, ka strīdīgā nodokļu pasākuma iepriekšējas izskatīšanas procedūras noslēgšanai pirms Regulas (EK) Nr. 659/1999 ⁽¹⁾ stāšanās spēkā bija vajadzīgs konkrēts Komisijas (dalībvalstij adresēts) lēmums.
3. 2000. gada 28. novembra lēmuma sagrozīšana, PIT uzskatot, ka ar minēto lēmumu tika noslēgta strīdīgā nodokļu pasākuma iepriekšējas izskatīšanas procedūra, kura tika uzsākta, pamatojoties uz 1994. gada aprīlī reģistrētu sūdzību. Kļūda tiesību piemērošanā, PIT neuzskatot, ka strīdīgā nodokļu pasākuma atkārtota izskatīšana 2000. gadā bija jāveic saskaņā ar pastāvošajam atbalstam noteikto procedūru.
4. Kļūda tiesību piemērošanā, PIT neievērojot procesuālās normas par pierādīšanas pienākumu un pierādījumu vērtējumu, it īpaši attiecībā uz dokumentāro pierādījumu — 2000. gada 28. novembra lēmumu (tā ticamību un pierādījuma spēku). Tiesību uz taisnīgu lietas izskatīšanu pārkāpums.
5. Kļūda tiesību piemērošanā, PIT pārkāpjot procesuālās normas par pierādījumu vērtējumu un pierādīšanas pienākumu attiecībā uz objektīvajiem, atbilstīgajiem, saskanīgajiem un neatspēkojamajiem pierādījumiem, kas atrodas lietas materiālos un apliecina, ka pirms 2000. gada 28. novembra lēmuma Komisija bija veikusi strīdīgā nodokļu pasākuma iepriekšēju izskatīšanu un šo izskatīšanu beigusi. Kļūda tiesību piemērošanā, PIT neuzskatot, ka strīdīgā nodokļu pasākuma atkārtota izskatīšana 2000. gadā bija jāveic saskaņā ar pastāvošajam atbalstam noteikto procedūru.
6. Kļūda tiesību piemērošanā, PIT neievērojot procesuālās normas pierādījumu iegūšanas jautājumā un nolemjot neveikt prasītājas lūgtās pierādījumu iegūšanas darbības attiecībā uz noteiktu tādu Komisijas dokumentu uzrādīšanu, kuri, ievērojot argumentus, ko PIT izmantoja, lai noraidītu prasītājas prasību, ir būtiski tās interešu aizstāvībai. Tiesību uz taisnīgu lietas izskatīšanu, pušu procesuālo tiesību vienlīdzības principa un tiesību uz aizstāvību pārkāpums.

(¹) Padomes 1999. gada 22. marta Regula Nr. 659/1999, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus EK līguma 93. panta piemērošanai (OV L 83, 1. lpp.).

Apelācijas sūdzība, ko par Pirmās instances tiesas (piektā palāta paplašinātā sastāvā) 2009. gada 9. septembra spriedumu apvienotajās lietās no T-30/01 līdz T-32/01 un no T-86/02 līdz T-88/02 Territorio Histórico de Álava — Diputación Foral de Álava u.c./Eiropas Kopienų Komisija 2009. gada 26. novembrī iesniegusi Territorio Histórico de Vizcaya — Diputación Foral de Vizcaya

(Lieta C-468/09 P)

(2010/C 37/10)

Tiesvedības valoda — spāņu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Territorio Histórico de Vizcaya — Diputación Foral de Vizcaya (pārstāvji — I. Sáenz-Cortabarría Fernández un M. Morales Isasi, advokāti)

Pārējie lietas dalībnieki: Territorio Histórico de Álava — Diputación Foral de Álava, Territorio Histórico de Guipúzcoa — Diputación Foral de Guipúzcoa, Comunidad Autónoma del País Vasco — Gobierno Vasco, Confederación Empresarial Vasca (Confebask), Eiropas Kopienų Komisija un Comunidad Autónoma de la Rioja

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

- atzīt apelācijas sūdzību par pieņemamu un pamatotu;
- atcelt pārsūdzēto spriedumu;
- apmierināt pirmajā instancē celto prasību, konkrēti, atcelt apstrīdētā lēmuma 3. pantu;
- pakārtoti, nodot lietu atpakaļ Pirmās instances tiesai un vajadzības gadījumā noteikt tai pienākumu veikt atteikto pierādījumu iegūšanu;
- piespriest Komisijai atlīdzināt gan pirmajā, gan apelācijas instancē radušos tiesāšanās izdevumus un Comunidad Autónoma de la Rioja, personai, kas iestājusies lietā, — atlīdzināt pirmajā instancē radušos tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

1. Kļūda tiesību piemērošanā, PIT uzskatot, ka strīdīgā nodokļu pasākuma iepriekšējas izskatīšanas procedūras noslēgšanai pirms Regulas (EK) Nr. 659/1999 ⁽¹⁾ stāšanās spēkā bija vajadzīgs konkrēts Komisijas (dalībvalstij adresēts) lēmums.

2. 2000. gada 28. novembra lēmuma sagrozīšana, PIT uzskatot, ka ar minēto lēmumu tika noslēgta strīdīgā nodokļu pasākuma iepriekšējas izskatīšanas procedūra, kura tika uzsākta, pamatojoties uz 1994. gada aprīlī reģistrētu sūdzību. Kļūda tiesību piemērošanā, PIT neuzskatot, ka strīdīgā nodokļu pasākuma atkārtota izskatīšana 2000. gadā bija jāveic saskaņā ar pastāvošajam atbalstam noteikto procedūru.
3. Kļūda tiesību piemērošanā, PIT neievērojot procesuālās normas par pierādīšanas pienākumu un pierādījumu vērtējumu, it īpaši attiecībā uz dokumentāro pierādījumu — 2000. gada 28. novembra lēmumu (tā ticamību un pierādījuma spēku). Tiesību uz taisnīgu lietas izskatīšanu pārkāpums.
4. Kļūda tiesību piemērošanā, PIT pārkāpjot procesuālās normas par pierādījumu vērtējumu un pierādīšanas pienākumu attiecībā uz objektīvajiem, atbilstīgajiem, saskanīgajiem un neatspēkojamajiem pierādījumiem, kas atrodas lietas materiālos un apliecina, ka pirms 2000. gada 28. novembra lēmuma Komisija bija veikusi strīdīgā nodokļu pasākuma iepriekšēju izskatīšanu un šo izskatīšanu beigusī. Kļūda tiesību piemērošanā, PIT neuzskatot, ka strīdīgā nodokļu pasākuma atkārtota izskatīšana 2000. gadā bija jāveic saskaņā ar pastāvošajam atbalstam noteikto procedūru.
5. Kļūda tiesību piemērošanā, PIT apstiprinot, ka 1993. gadā īstenotais strīdīgais nodokļu pasākums vērtējams kā atbalsts darbības nodrošināšanai, piemērojot ieguldījumu atbalsta definīciju saskaņā ar 1998. gada pamatnostādņēm par reģionālo atbalstu. Tiesiskās drošības principa un, it īpaši, atpakaļejoša spēka aizlieguma principa pārkāpums.
6. Kļūda tiesību piemērošanā jautājumā par nodokļu sistēmas iepriekšējai izskatīšanai saistībā ar valsts atbalstu “[būtiskās] informācijas” jēdzienu, kuras dēļ PIT iepriekšējās procedūras ilgumu neatzina par pārmērīgu.
7. Kļūda tiesību piemērošanā, PIT nosakot, ka 79 mēnešu ilgs termiņš izvērtētajā gadījumā nav pārmērīgs strīdīgā nodokļu pasākuma iepriekšējas izskatīšanas procedūras ilgums, un tādejādi uzskatot, ka Regulas (EK) Nr. 659/1999 14. panta 1. punkts saistībā ar tiesiskās drošības principu nav pārkāpts.
8. Kļūda tiesību piemērošanā, PIT nosakot, ka 79 mēnešu ilgs termiņš izvērtētajā gadījumā nav pārmērīgs strīdīgā nodokļu pasākuma iepriekšējas izskatīšanas procedūras ilgums, un tādejādi uzskatot, ka Regulas (EK) Nr. 659/1999 14. panta 1. punkts saistībā ar labas pārvaldības principu nav pārkāpts.
9. Kļūda tiesību piemērošanā, PIT uzskatot, ka konkrētajā gadījumā nav izņēmuma apstākļu, kas pamatotu tiesisko palā-

vību par strīdīgā nodokļu pasākuma likumību, kura liegtu izdot rīkojumu par atbalsta atgūšanu saskaņā ar Regulas Nr. 659/1999 14. panta 1. punktu. Lēmuma sagrozīšana.

10. Kļūda tiesību piemērošanā, PIT uzskatot, ka konkrētajā gadījumā nav pārkāpts vienlīdzīgas attieksmes princips, kas liegtu izdot rīkojumu par atbalsta atgūšanu saskaņā ar Regulas Nr. 659/1999 14. panta 1. punktu.
11. Kļūda tiesību piemērošanā, PIT neievērojot procesuālās normas pierādījumu iegūšanas jautājumā un nolemjot neveikt prasītājas lūgtās pierādījumu iegūšanas darbības attiecībā uz noteiktu tādu Komisijas dokumentu uzrādīšanu, kuri, ievērojot argumentus, ko PIT izmantoja, lai noraidītu prasītājas prasību, ir būtiski tās interešu aizstāvībai. Tiesību uz taisnīgu lietas izskatīšanu, pušu procesuālo tiesību vienlīdzības principa un tiesību uz aizstāvību pārkāpums.

(¹) Padomes 1999. gada 22. marta Regula Nr. 659/1999, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus EK līguma 93. panta piemērošanai (OV L 83, 1. lpp.).

Apelācijas sūdzība, ko par Pirmās instances tiesas (piektā palāta paplašinātā sastāvā) 2009. gada 9. septembra spriedumu apvienotajās lietās no T-30/01 līdz T-32/01 un no T-86/02 līdz T-88/02 Territorio Histórico de Álava — Diputación Foral de Álava u.c./Eiropas Kopienų Komisija 2009. gada 26. novembrī iesniegusi Territorio Histórico de Álava — Diputación Foral de Álava

(Lieta C-469/09 P)

(2010/C 37/11)

Tiesvedības valoda — spāņu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Territorio Histórico de Álava — Diputación Foral de Álava (pārstāvji —I. Sáenz-Cortabarría Fernández un M. Morales Isasi, advokāti)

Pārējie lietas dalībnieki: Territorio Histórico de Vizcaya — Diputación Foral de Vizcaya, Territorio Histórico de Guipúzcoa — Diputación Foral de Guipúzcoa, Comunidad Autónoma del País Vasco — Gobierno Vasco, Confederación Empresarial Vasca (Confesbask), Eiropas Kopienų Komisija un Comunidad Autónoma de la Rioja

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

- atzīt apelācijas sūdzību par pieņemamu un pamatotu;
- atcelt pārsūdzēto spriedumu;
- apmierināt pirmajā instancē celto prasību, konkrēti, atcelt apstrīdētā lēmuma 3. pantu;
- pakārtoti, nodot lietu atpakaļ Pirmās instances tiesai un vajadzības gadījumā noteikt tai pienākumu veikt atteikto pierādījumu iegūšanu;
- piespriest Komisijai atlīdzināt gan pirmajā, gan apelācijas instancē radušos tiesāšanās izdevumus un *Comunidad Autónoma de la Rioja*, personai, kas iestājusies lietā, — atlīdzināt pirmajā instancē radušos tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

1. Kļūda tiesību piemērošanā, PIT uzskatot, ka strīdīgā nodokļu pasākuma iepriekšējas izskatīšanas procedūras noslēgšanai pirms Regulas (EK) Nr. 659/1999 ⁽¹⁾ stāšanās spēkā bija vajadzīgs konkrēts Komisijas (dalībvalstij adresēts) lēmums.
2. 2000. gada 28. novembra lēmuma sagrozīšana, PIT uzskatot, ka ar minēto lēmumu tika noslēgta strīdīgā nodokļu pasākuma iepriekšējas izskatīšanas procedūra, kura tika uzsākta, pamatojoties uz 1994. gada aprīlī reģistrētu sūdzību. Kļūda tiesību piemērošanā, PIT neuzskatot, ka strīdīgā nodokļu pasākuma atkārtota izskatīšana 2000. gadā bija jāveic saskaņā ar pastāvošajam atbalstam noteikto procedūru.
3. Kļūda tiesību piemērošanā, PIT neievērojot procesuālās normas par pierādīšanas pienākumu un pierādījumu vērtējumu, it īpaši attiecībā uz dokumentāro pierādījumu — 2000. gada 28. novembra lēmumu (tā ticamību un pierādījuma spēku). Tiesību uz taisnīgu lietas izskatīšanu pārkāpums.
4. Kļūda tiesību piemērošanā, PIT pārkāpjot procesuālās normas par pierādījumu vērtējumu un pierādīšanas pienākumu attiecībā uz objektīvajiem, atbilstīgajiem, saskanīgajiem un neatspēkojamajiem pierādījumiem, kas atrodas lietas materiālos un apliecina, ka pirms 2000. gada 28. novembra lēmuma Komisija bija veikusi strīdīgā nodokļu pasākuma iepriekšēju izskatīšanu un šo izskatīšanu beigusi. Kļūda tiesību piemērošanā, PIT neuzskatot, ka strīdīgā nodokļu pasākuma atkārtota izskatīšana 2000. gadā bija jāveic saskaņā ar pastāvošajam atbalstam noteikto procedūru.
5. Kļūda tiesību piemērošanā, PIT apstiprinot, ka 1993. gadā īstenotais strīdīgais nodokļu pasākums vērtējams kā atbalsts darbības nodrošināšanai, piemērojot ieguldījumu atbalsta definīciju saskaņā ar 1998. gada pamatnostādnēm par reģionālo atbalstu. Tiesiskās drošības principa un, it īpaši, atpakaļejoša spēka aizlieguma principa pārkāpums.
6. Kļūda tiesību piemērošanā jautājumā par nodokļu sistēmas iepriekšējai izskatīšanai saistībā ar valsts atbalstu "[būtiskās] informācijas" jēdzienu, kuras dēļ PIT iepriekšējās procedūras ilgumu neatzina par pārmērīgu.
7. Kļūda tiesību piemērošanā, PIT nosakot, ka 79 mēnešu ilgs termiņš izvērtētajā gadījumā nav pārmērīgs strīdīgā nodokļu pasākuma iepriekšējas izskatīšanas procedūras ilgums, un tādējādi uzskatot, ka Regulas (EK) Nr. 659/1999 14. panta 1. punkts saistībā ar tiesiskās drošības principu nav pārkāpts.
8. Kļūda tiesību piemērošanā, PIT nosakot, ka 79 mēnešu ilgs termiņš izvērtētajā gadījumā nav pārmērīgs strīdīgā nodokļu pasākuma iepriekšējas izskatīšanas procedūras ilgums, un tādējādi uzskatot, ka Regulas (EK) Nr. 659/1999 14. panta 1. punkts saistībā ar labas pārvaldības principu nav pārkāpts.
9. Kļūda tiesību piemērošanā, PIT uzskatot, ka konkrētajā gadījumā nav izņēmuma apstākļu, kas pamatotu tiesisko palāvību par strīdīgā nodokļu pasākuma likumību, kura liegtu izdot rīkojumu par atbalsta atgūšanu saskaņā ar Regulas Nr. 659/1999 14. panta 1. punktu. Lēmuma sagrozīšana.
10. Kļūda tiesību piemērošanā, PIT uzskatot, ka konkrētajā gadījumā nav pārkāpts vienlīdzīgas attieksmes princips, kas liegtu izdot rīkojumu par atbalsta atgūšanu saskaņā ar Regulas Nr. 659/1999 14. panta 1. punktu.
11. Kļūda tiesību piemērošanā, PIT neievērojot procesuālās normas pierādījumu iegūšanas jautājumā un nolemjot neveikt prasītājas lūgtās pierādījumu iegūšanas darbības attiecībā uz noteiktu tādu Komisijas dokumentu uzrādīšanu, kuri, ievērojot argumentus, ko PIT izmantoja, lai noraidītu prasītājas prasību, ir būtiski tās interešu aizstāvībai. Tiesību uz taisnīgu lietas izskatīšanu, pušu procesuālo tiesību vienlīdzības principa un tiesību uz aizstāvību pārkāpums.

⁽¹⁾ Padomes 1999. gada 22. marta Regula Nr. 659/1999, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus EK līguma 93. panta piemērošanai (OV L 83, 1. lpp.).

Apelācijas sūdzība, ko par Pirmās instances tiesas (piektā palāta paplašinātā sastāvā) 2009. gada 9. septembra spriedumu apvienotajās lietās no T-30/01 līdz T-32/01 un no T-86/02 līdz T-88/02 *Territorio Histórico de Álava — Diputación Foral de Álava u.c./Eiropas Kopienų Komisija* 2009. gada 26. novembrī iesniegusi *Territorio Histórico de Guipúzcoa — Diputación Foral de Guipúzcoa*

(Lieta C-470/09 P)

(2010/C 37/12)

Tiesvedības valoda — spāņu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: *Territorio Histórico de Guipúzcoa — Diputación Foral de Guipúzcoa* (pārstāvji — I. Sáenz-Cortabarría Fernández un M. Morales Isasi, advokāti)

Pārējie lietas dalībnieki: *Territorio Histórico de Vizcaya — Diputación Foral de Vizcaya*, *Territorio Histórico de Álava — Diputación Foral de Álava*, *Comunidad Autónoma del País Vasco — Gobierno Vasco*, *Confederación Empresarial Vasca (Confebask)*, Eiropas Kopienų Komisija un *Comunidad Autónoma de la Rioja*

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

- atzīt apelācijas sūdzību par pieņemamu un pamatotu;
- atcelt pārsūdzēto spriedumu;
- apmierināt pirmajā instancē celto prasību, konkrēti, atcelt apstrīdētā lēmuma 3. pantu;
- pakārtoti, nodot lietu atpakaļ Pirmās instances tiesai un vajadzības gadījumā noteikt tai pienākumu veikt atteikto pierādījumu izvērtēšanu;
- piespriest Komisijai atlīdzināt gan pirmajā, gan apelācijas instancē radušos tiesāšanās izdevumus un *Comunidad Autónoma de la Rioja*, kura iestājusies lietā, atlīdzināt pirmajā instancē radušos tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

1. Kļūda tiesību piemērošanā, PIT uzskatot, ka strīdīgā nodokļu pasākuma iepriekšējās izskatīšanas procedūras noslēgšanai pirms Regulas (EK) Nr. 659/1999 (¹) stāšanās spēkā esot bijis vajadzīgs Komisijas (dalībvalstij adresēts) tiešs lēmums par to.

2. 2000. gada 28. novembra lēmuma sagrozīšana, PIT uzskatot, ka ar minēto lēmumu tikusi noslēgta strīdīgā nodokļu pasākuma iepriekšējās izskatīšanas procedūra, kura tika uzsākta, pamatojoties uz 1994. gada aprīlī reģistrētu sūdzību. Kļūda tiesību piemērošanā, PIT neuzskatot, ka strīdīgā nodokļu pasākuma atkārtota izskatīšana 2000. gadā bija jāveic saskaņā ar pastāvošajam atbalstam noteikto procedūru.

3. Kļūda tiesību piemērošanā, PIT neievērojot procesuālās normas par pierādīšanas pienākumu un pierādījumu vērtējumu, it īpaši attiecībā uz 2000. gada 28. novembra lēmuma formā esošo dokumentāro pierādījumu (tā ticamību un pierādījuma spēku). Tiesību uz taisnīgu procesu pārkāpums.

4. Kļūda tiesību piemērošanā, PIT pārkāpjot procesuālās normas par pierādījumu vērtējumu un pierādīšanas pienākumu attiecībā uz objektīvajiem, atbilstīgajiem, saskanīgajiem un neatspēkojamajiem pierādījumiem, kas atrodas lietas materiālos un apliecina, ka pirms 2000. gada 28. novembra lēmuma Komisija bija veikusi strīdīgā nodokļu pasākuma iepriekšēju izskatīšanu un šo izskatīšanu beigusi. Kļūda tiesību piemērošanā, PIT neuzskatot, ka strīdīgā nodokļu pasākuma atkārtota izskatīšana 2000. gadā bija jāveic saskaņā ar pastāvošajam atbalstam noteikto procedūru.

5. Kļūda tiesību piemērošanā, PIT apstiprinot, ka 1993. gadā īstenotais strīdīgais nodokļu pasākums vērtējams kā atbalsts darbības nodrošināšanai, piemērojot ieguldījumu atbalsta definīciju saskaņā ar 1998. gada pamatnostādņēm par reģionālo atbalstu. Tiesiskās drošības principa un, it īpaši, atpakaļejoša spēka aizlieguma principa pārkāpums.

6. Kļūda tiesību piemērošanā jautājumā par nodokļu sistēmas iepriekšējai izskatīšanai saistībā ar valsts atbalstu "[būtiskās] informācijas" jēdzienu, kuras rezultātā PIT iepriekšējās procedūras ilgumu neatzina par nesamērīgu.

7. Kļūda tiesību piemērošanā, PIT nosakot, ka 79 mēnešu ilgs termiņš izvērtētajā gadījumā neesot nesamērīgs strīdīgā nodokļu pasākuma iepriekšējās izskatīšanas procedūras ilgums, un tādejādi uzskatot, ka Regulas (EK) Nr. 659/1999 14. panta 1. punkts saistībā ar tiesiskās drošības principu nav pārkāpts.

8. Kļūda tiesību piemērošanā, PIT nosakot, ka 79 mēnešu ilgs termiņš izvērtētajā gadījumā neesot nesamērīgs strīdīgā nodokļu pasākuma iepriekšējās izskatīšanas procedūras ilgums, un tādejādi uzskatot, ka Regulas (EK) Nr. 659/1999 14. panta 1. punkts saistībā ar labas pārvaldības principu nav pārkāpts.

9. Kļūda tiesību piemērošanā, PIT uzskatot, ka konkrētajā gadījumā nav izņēmuma apstākļu, kas pamatotu tiesisko palāvību par strīdīgā nodokļu pasākuma likumību, kura savukārt liedz izdot rīkojumu par atbalsta atgūšanu saskaņā ar Regulas Nr. 659/1999 14. panta 1. punktu. Lēmuma sagrozīšana.
10. Kļūda tiesību piemērošanā, PIT uzskatot, ka konkrētajā gadījumā neesot pārkāpts vienlīdzīgas attieksmes princips, kas liedz izdot rīkojumu par atbalsta atgūšanu saskaņā ar Regulas Nr. 659/1999 14. panta 1. punktu.
11. Kļūda tiesību piemērošanā, PIT neievērojot procesuālās normas pierādījumu iegūšanas jautājumā un nolemjot neveikt prasītājas lūgtās pierādījumu iegūšanas darbības attiecībā uz noteiktu tādu Komisijas dokumentu uzrādīšanu, kuri, ievērojot argumentus, ko PIT izmantoja, lai noraidītu prasītājas prasību, ir būtiski tās interešu aizstāvībai. Tiesību uz taisnīgu procesu, pušu procesuālo tiesību vienlīdzības principa un tiesību uz aizstāvību pārkāpums.

(¹) Padomes 1999. gada 22. marta Regula Nr. 659/1999, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus EK līguma 93. panta piemērošanai (OV L 83, 1. lpp.).

Apelācijas sūdzība, ko par Pirmās instances tiesas (piektā palāta paplašinātā sastāvā) 2009. gada 9. septembra spriedumu apvienotajās lietās no T-227/01 līdz T-229/01 un T-265/01, T-266/01 un T-270/01 Territorio Histórico de Álava — Diputación Foral de Álava un Comunidad Autónoma del País Vasco — Gobierno Vasco u.c./Eiropas Kopienų Komisija 2009. gada 26. novembrī iesniegusi Territorio Histórico de Vizcaya — Diputación Foral de Vizcaya

(Lieta C-471/09 P)

(2010/C 37/13)

Tiesvedības valoda — spāņu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Territorio Histórico de Vizcaya — Diputación Foral de Vizcaya (pārstāvji — I. Sáenz-Cortabarría Fernández un M. Morales Isasí, advokāti)

Pārējie lietas dalībnieki: Comunidad Autónoma del País Vasco — Gobierno Vasco, Territorio Histórico de Álava — Diputación Foral de Álava, Territorio Histórico de Guipúzcoa — Diputación Foral de Guipúzcoa, Confederación Empresarial Vasca (Confebask), Cámara Oficial de Comercio, Industria y Navegación de Vizcaya, Cámara Oficial de Comercio e Industria de Álava, Cámara Oficial de Comercio, Industria y Navegación de Guipúzcoa, Eiropas Kopienų Komisija un Comunidad Autónoma de la Rioja

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

- atzīt šo apelācijas sūdzību par pieņemamu un pamatotu;
- atcelt pārsūdzēto spriedumu;
- apmierināt pirmajā instancē celto prasību, konkrēti, pakārtoto lūgumu atcelt apstrīdētā lēmuma 3. pantu;
- pakārtoti, nodot lietu atpakaļ Pirmās instances tiesai un vajadzības gadījumā noteikt tai pienākumu veikt atteikto pierādījumu iegūšanu;
- piespriest Komisijai atlīdzināt gan pirmajā, gan apelācijas instancē radušos tiesāšanās izdevumus un *Comunidad Autónoma de la Rioja*, personai, kas iestājusies lietā, — atlīdzināt pirmajā instancē radušos tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

1. Kļūda tiesību piemērošanā, PIT uzskatot, ka konkrētajā gadījumā nav izņēmuma apstākļu, kas pamatotu tiesisko palāvību jautājumā par strīdīgā nodokļu pasākuma likumību, kura savukārt saskaņā ar Regulas Nr. 659/1999 (¹) 14. panta 1. punktu saistībā ar tiesiskās palāvības aizsardzības principu liedz izdot rīkojumu par atbalsta atgūšanu. Strīda priekšmeta sagrozīšana pirmajā instancē un pušu sacīkstes principa pārkāpums. Judikatūras par pienākumu norādīt pamatojumu pārkāpums. Kļūda tiesību piemērošanā, jo, neievērodama lietas materiālos esošo dokumentu būtisko saturu, PIT nav ņēmusi vērā procesuālās normas par pierādījumu vērtēšanu.

Ne strīdīgā nodokļu pasākuma formālā atšķirība no pasākuma, par kuru bija Lēmums 93/337 (²), ne apstākļi, ka Komisija būtu varējusi selektivitātes kritēriju pamatot ar citiem aspektiem, nevis tikai Lēmumā 93/337 īpaši norādīto, ne Lēmumā 93/337 rodamā nesaderības atzīšana nav juridiski pietiekami iemesli, lai PIT nekonstatētu tāda izņēmuma apstākļa esamību, kurš pats par sevi vai apvienojumā ar citiem šajā lietā esošajiem apstākļiem liedz Komisijai izdot rīkojumu par apstrīdētajā lēmumā minētā atbalsta atgūšanu.

Nodokļu metodes un priekšrocību apmēra dēļ uzskatīdama, ka apvienotajās lietās no T-30/01 līdz T-32/01 un no T-86/02 līdz T-88/02 apstrīdētie pasākumi nav analogiski strīdīgajam nodokļu pasākumam, PIT ir sagrozījusi lietas dalībnieku strīda būtību, nav ņēmusi vērā pušu sacīkstes principu un turklāt acīmredzami pārkāpusi noteiktu judikatūru par pienākumu norādīt pamatojumu.

PIT ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, uzskatīdama, ka Komisijas nostāja jautājumā par 1993. gada atbrīvojumu no nodokļa un/vai nodokļu atlaidi — kā izriet no lietas materiālos esošajiem dokumentiem, kurus PIT, pārkāpjot procesuālās normas, nav izvērtējusi — nav izņēmuma apstākļi, kas būtu varējis pamatot kādu tiesisko palāvēību jautājumā par strīdīgā nodokļu pasākuma likumību, kura saskaņā ar Regulas Nr. 659/1999 14. panta 1. punktu liegtu atbalstu atgūt tāpēc, ka tas būtu pretrunā tiesiskās palāvēības aizsardzības principam.

2. Kļūda tiesību piemērošanā, PIT neievērojot Regulas Nr. 659/1999 14. panta 1. punktu saistībā ar samērīguma principu, kurš aizliedz izdot rīkojumu par reģionālā atbalsta maksimālo robežu nepārsniedzot ieguldījumu atbalsta atgūšanu.

PIT ir pārkāpusi vispārējo samērīguma principu, neuzskatot, ka šo principu ir pārkāpusi Komisija, pieprasīdama atgūt visas summas, kas piešķirtas kā nodokļu atlaide 45 % apmērā no ieguldījumiem, nevis tikai tās, kuras pārsniedz Basku Zemes reģionālā atbalsta maksimālo robežu.

3. Kļūda tiesību piemērošanā, PIT neievērojot procesuālās normas pierādījumu iegūšanas jautājumā un nolemjot neveikt prasītājas lūgtās pierādījumu iegūšanas darbības attiecībā uz noteiktu tādus Komisijas dokumentu uzrādīšanu, kuri, ievērojot argumentus, ko PIT izmantoja, lai noraidītu prasītājas prasību, ir būtiski tās interešu aizstāvībai. Tiesību uz taisnīgu lietas izskatīšanu, pušu procesuālo tiesību vienlīdzības principa un tiesību uz aizstāvību pārkāpums.

PIT, neveikdama lūgto pierādījumu iegūšanu, ir pārkāpusi prasītājas pamattiesības uz taisnīgu lietas izskatīšanu, jo atteicās iegūt prasītājai būtiskus pierādījumus, šādi aizskarot tās tiesības uz aizstāvību, ņemot vērā, ka tās prasījums tika noraidīts ar argumentu, ka tā nebija pierādījusi tieši tos apstākļus, kurus tā vēlējās apliecināt ar neiegūtajiem pierādījumiem: ja ne Komisijas skaidri izklāstīto noraidošo galīgo nostāju attiecībā uz 1994. gada sūdzību par 1993. gada nodokļu tiesību normām (tostarp nodokļu atlaidi), kuras ir strīdīgajam pasākumam būtībā identiski pasākumi, tad

vismaz Komisijas attieksmi, kas esot izņēmuma apstākļi, jo šāda rīcība esot radījusi tiesisku palāvēību par 1993. gada nodokļu pasākumu likumību, kā dēļ tika īstenots strīdīgais nodokļu pasākums.

(¹) Padomes 1999. gada 22. marta Regula Nr. 659/1999, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus EK līguma 93. panta piemērošanai (OV L 83, 1. lpp.).

(²) Komisijas 1993. gada 10. maija Lēmums 93/337 par nodokļu atbalsta sistēmu ieguldījumiem Basku Zemē (OV L 134, 25. lpp.).

Apelācijas sūdzība, ko par Pirmās instances tiesas (piektā palāta paplašinātā sastāvā) 2009. gada 9. septembra spriedumu apvienotajās lietās no T-227/01 līdz T-229/01 un T-265/01, T-266/01 un T-270/01 Territorio Histórico de Álava — Diputación Foral de Álava un Comunidad Autónoma del País Vasco — Gobierno Vasco u.c./Eiropas Kopienų Komisija 2009. gada 26. novembrī iesniegusi Territorio Histórico de Álava — Diputación Foral de Álava

(Lieta C-472/09 P)

(2010/C 37/14)

Tiesvedības valoda — spāņu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Territorio Histórico de Álava — Diputación Foral de Álava (pārstāvji — I. Sáenz-Cortabarría Fernández un M. Morales Isasi, advokāti)

Pārējie lietas dalībnieki: Comunidad Autónoma del País Vasco — Gobierno Vasco, Territorio Histórico de Vizcaya — Diputación Foral de Vizcaya, Territorio Histórico de Guipúzcoa — Diputación Foral de Guipúzcoa, Confederación Empresarial Vasca (Confesbask), Cámara Oficial de Comercio, Industria y Navegación de Vizcaya, Cámara Oficial de Comercio e Industria de Álava, Cámara Oficial de Comercio, Industria y Navegación de Guipúzcoa, Eiropas Kopienų Komisija, Comunidad Autónoma de la Rioja

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

— atzīt šo apelācijas sūdzību par pieņemamu un pamatotu;

— atcelt pārsūdzēto spriedumu;

- apmierināt pirmajā instancē celto prasību, konkrēti, pakārtoto lūgumu atcelt apstrīdētā lēmuma 3. pantu;
- pakārtoti, nodot lietu atpakaļ Pirmās instances tiesai un vajadzības gadījumā noteikt tai pienākumu veikt atteikto pierādījumu iegūšanu;
- piespriest Komisijai atlīdzināt gan pirmajā, gan apelācijas instancē radušos tiesāšanās izdevumus un *Comunidad Autónoma de la Rioja*, personai, kas iestājusies lietā, — atlīdzināt pirmajā instancē radušos tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

1. Kļūda tiesību piemērošanā, PIT uzskatot, ka konkrētajā gadījumā nav izņēmuma apstākļu, kas pamatotu tiesisko palāvību jautājumā par strīdīgā nodokļu pasākuma likumību, kura savukārt saskaņā ar Regulas Nr. 659/1999 ⁽¹⁾ 14. panta 1. punktu saistībā ar tiesiskās palāvības aizsardzības principu liedz izdot rīkojumu par atbalsta atgūšanu. Strīda priekšmeta sagrozīšana pirmajā instancē un pušu sacīkstes principa pārkāpums. Judikatūras par pienākumu norādīt pamatojumu pārkāpums. Kļūda tiesību piemērošanā, jo, neievērodama lietas materiālos esošo dokumentu būtisko saturu, PIT nav ņēmusi vērā procesuālās normas par pierādījumu vērtēšanu.

Ne strīdīgā nodokļu pasākuma formālā atšķirība no pasākuma, par kuru bija Lēmums 93/337 ⁽²⁾, ne apstākļi, ka Komisija būtu varējusi selektivitātes kritēriju pamatot ar citiem aspektiem, nevis tikai Lēmumā 93/337 īpaši norādīto, ne Lēmumā 93/337 rodamā nesaderības atzīšana nav juridiski pietiekami iemesli, lai PIT nekonstatētu tāda izņēmuma apstākļa esamību, kurš pats par sevi vai apvienojumā ar citiem šajā lietā esošajiem apstākļiem liedz Komisijai izdot rīkojumu par apstrīdētajā lēmumā minētā atbalsta atgūšanu.

Nodokļu metodes un priekšrocību apmēra dēļ uzskatīdama, ka apvienotajās lietās no T-30/01 līdz T-32/01 un no T-86/02 līdz T-88/02 apstrīdētie pasākumi nav analogiski strīdīgajam nodokļu pasākumam, PIT ir sagrozījusi lietas dalībnieku strīda būtību, nav ņēmusi vērā pušu sacīkstes principu un turklāt acīmredzami pārkāpusi noteiktu judikatūru par pienākumu norādīt pamatojumu.

PIT ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, uzskatīdama, ka Komisijas nostāja jautājumā par 1993. gada atbrīvojumu no nodokļa un/vai nodokļu atlaidi — kā izriet no lietas materiālos esošajiem dokumentiem, kurus PIT, pārkāpjot procesuālās normas, nav izvērtējusi — nav izņēmuma apstākļi,

kas būtu varējis pamatot kādu tiesisko palāvību jautājumā par strīdīgā nodokļu pasākuma likumību, kura saskaņā ar Regulas Nr. 659/1999 14. panta 1. punktu liegtu atbalstu atgūt tāpēc, ka tas būtu pretrunā tiesiskās palāvības aizsardzības principam.

2. Kļūda tiesību piemērošanā, PIT neievērojot Regulas Nr. 659/1999 14. panta 1. punktu saistībā ar samērīguma principu, kurš aizliedz izdot rīkojumu par reģionālā atbalsta maksimālo robežu nepārsniedzīga ieguldījumu atbalsta atgūšanu.

PIT ir pārkāpusi vispārējo samērīguma principu, neuzskatot, ka šo principu ir pārkāpusi Komisija, pieprasīdama atgūt visas summas, kas piešķirtas kā nodokļu atlaide 45 % apmērā no ieguldījumiem, nevis tikai tās, kuras pārsniedz Basku Zemes reģionālā atbalsta maksimālo robežu.

3. Kļūda tiesību piemērošanā, PIT neievērojot procesuālās normas pierādījumu iegūšanas jautājumā un nolemjot neveikt prasītājas lūgtās pierādījumu iegūšanas darbības attiecībā uz noteiktu tādu Komisijas dokumentu uzrādīšanu, kuri, ievērojot argumentus, ko PIT izmantoja, lai noraidītu prasītājas prasību, ir būtiski tās interešu aizstāvībai. Tiesību uz taisnīgu lietas izskatīšanu, pušu procesuālo tiesību vienlīdzības principa un tiesību uz aizstāvību pārkāpums.

PIT, neveikdama lūgto pierādījumu iegūšanu, ir pārkāpusi prasītājas pamattiesības uz taisnīgu lietas izskatīšanu, jo atteicās iegūt prasītājai būtiskus pierādījumus, šādi aizskarot tās tiesības uz aizstāvību, ņemot vērā, ka tās prasījums tika noraidīts ar argumentu, ka tā nebija pierādījusi tieši tos apstākļus, kurus tā vēlējas apliecināt ar neiegūtajiem pierādījumiem: ja ne Komisijas skaidri izklāstīto noraidošo galīgo nostāju attiecībā uz 1994. gada sūdzību par 1993. gada nodokļu tiesību normām (tostarp nodokļu atlaidi), kuras ir strīdīgajam pasākumam būtībā identiski pasākumi, tad vismaz Komisijas attieksmi, kas esot izņēmuma apstākļi, jo šāda rīcība esot radījusi tiesisku palāvību par 1993. gada nodokļu pasākumu likumību, kā dēļ tika īstenots strīdīgais nodokļu pasākums.

⁽¹⁾ Padomes 1999. gada 22. marta Regula Nr. 659/1999, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus EK līguma 93. panta piemērošanai (OV L 83, 1. lpp.).

⁽²⁾ Komisijas 1993. gada 10. maija Lēmums 93/337 par nodokļu atbalsta sistēmu ieguldījumiem Basku Zemē (OV L 134, 25. lpp.).

Apelācijas sūdzība, ko par Pirmās instances tiesas (piektā palāta paplašinātā sastāvā) 2009. gada 9. septembra spriedumu apvienotajās lietās no T-227/01 līdz T-229/01 un T-265/01, T-266/01 un T-270/01 *Territorio Histórico de Álava — Diputación Foral de Álava un Comunidad Autónoma del País Vasco — Gobierno Vasco u.c./Eiropas Kopienų Komisija* 2009. gada 26. novembrī iesniegusi *Territorio Histórico de Guipúzcoa — Diputación Foral de Guipúzcoa*

(Lieta C-473/09 P)

(2010/C 37/15)

Tiesvedības valoda — spāņu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: *Territorio Histórico de Guipúzcoa — Diputación Foral de Guipúzcoa* (pārstāvji — I. Sáenz-Cortabarría Fernández un M. Morales Isasi, advokāti)

Pārējie lietas dalībnieki: *Comunidad Autónoma del País Vasco — Gobierno Vasco, Territorio Histórico de Vizcaya — Diputación Foral de Vizcaya, Territorio Histórico de Álava — Diputación Foral de Álava, Confederación Empresarial Vasca (Confebask), Cámara Oficial de Comercio, Industria y Navegación de Vizcaya, Cámara Oficial de Comercio e Industria de Álava, Cámara Oficial de Comercio, Industria y Navegación de Guipúzcoa, Eiropas Kopienų Komisija un Comunidad Autónoma de la Rioja*

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

- atzīt šo apelācijas sūdzību par pieņemamu un pamatotu;
- atcelt pārsūdzēto spriedumu;
- apmierināt pirmajā instancē celto prasību, konkrēti, pakārtoto lūgumu atcelt apstrīdētā lēmuma 3. pantu;
- pakārtoti, nodot lietu atpakaļ Pirmās instances tiesai un vajadzības gadījumā noteikt tai pienākumu veikt atteikto pierādījumu iegūšanu;
- piespriest Komisijai atlīdzināt gan pirmajā, gan apelācijas instancē radušos tiesāšanās izdevumus un *Comunidad Autónoma de la Rioja*, personai, kas iestājusies lietā, — atlīdzināt pirmajā instancē radušos tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

1. Kļūda tiesību piemērošanā, PIT uzskatot, ka konkrētajā gadījumā nav izņēmuma apstākļu, kas pamatotu tiesisko palā-

vību jautājumā par strīdīgā nodokļu pasākuma likumību, kura savukārt saskaņā ar Regulas Nr. 659/1999 (¹) 14. panta 1. punktu saistībā ar tiesiskās palāvbības aizsardzības principu liedz izdot rīkojumu par atbalsta atgūšanu. Strīda priekšmeta sagrozīšana pirmajā instancē un pušu sacīkstes principa pārkāpums. Judikatūras par pienākumu norādīt pamatojumu pārkāpums. Kļūda tiesību piemērošanā, jo, neievērodama lietas materiālos esošo dokumentu būtisko saturu, PIT nav ņēmusi vērā procesuālās normas par pierādījumu vērtēšanu.

Ne strīdīgā nodokļu pasākuma formālā atšķirība no pasākuma, par kuru bija Lēmums 93/337 (²), ne apstākļi, ka Komisija būtu varējusi selektivitātes kritēriju pamatot ar citiem aspektiem, nevis tikai Lēmumā 93/337 īpaši norādīto, ne Lēmumā 93/337 rodamā nesaderības atzīšana nav juridiski pietiekami iemesli, lai PIT nekonstatētu tāda izņēmuma apstākļa esamību, kurš pats par sevi vai apvienojumā ar citiem šajā lietā esošajiem apstākļiem liedz Komisijai izdot rīkojumu par apstrīdētajā lēmumā minētā atbalsta atgūšanu.

Nodokļu metodes un priekšrocību apmēra dēļ uzskatīdama, ka apvienotajās lietās no T-30/01 līdz T-32/01 un no T-86/02 līdz T-88/02 apstrīdētie pasākumi nav analogiski strīdīgajam nodokļu pasākumam, PIT ir sagrozījusi lietas dalībnieku strīda būtību, nav ņēmusi vērā pušu sacīkstes principu un turklāt acīmredzami pārkāpusi noteiktu judikatūru par pienākumu norādīt pamatojumu.

PIT ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, uzskatīdama, ka Komisijas nostāja jautājumā par 1993. gada atbrīvojumu no nodokļa un/vai nodokļu atlaidei — kā izriet no lietas materiālos esošajiem dokumentiem, kurus PIT, pārkāpjot procesuālās normas, nav izvērtējusi — nav izņēmuma apstākļi, kas būtu varējis pamatot kādu tiesisko palāvbību jautājumā par strīdīgā nodokļu pasākuma likumību, kura saskaņā ar Regulas Nr. 659/1999 14. panta 1. punktu liegtu atbalstu atgūt tāpēc, ka tas būtu pretrunā tiesiskās palāvbības aizsardzības principam.

2. Kļūda tiesību piemērošanā, PIT neievērojot Regulas Nr. 659/1999 14. panta 1. punktu saistībā ar samērīguma principu, kurš aizliedz izdot rīkojumu par reģionālā atbalsta maksimālo robežu nepārsniedzošā ieguldījumu atbalsta atgūšanu.

PIT ir pārkāpusi vispārējo samērīguma principu, neuzskatot, ka šo principu ir pārkāpusi Komisija, pieprasīdama atgūt visas summas, kas piešķirtas kā nodokļu atlaide 45 % apmērā no ieguldījumiem, nevis tikai tās, kuras pārsniedz Basku Zemes reģionālā atbalsta maksimālo robežu.

3. Kļūda tiesību piemērošanā, PIT neievērojot procesuālās normas pierādījumu iegūšanas jautājumā un nolemjot neveikt prasītājas lūgtās pierādījumu iegūšanas darbības attiecībā uz noteiktu tādu Komisijas dokumentu uzrādīšanu, kuri, ievērojot argumentus, ko PIT izmantoja, lai noraidītu prasītājas prasību, ir būtiski tās interešu aizstāvēbai. Tiesību uz taisnīgu lietas izskatīšanu, pušu procesuālo tiesību vienlīdzības principa un tiesību uz aizstāvību pārkāpums.

PIT, neveikdama lūgto pierādījumu iegūšanu, ir pārkāpusi prasītājas pamattiesības uz taisnīgu lietas izskatīšanu, jo atteicās iegūt prasītājai būtiskus pierādījumus, šādi aizskarot tās tiesības uz aizstāvību, ņemot vērā, ka tās prasījums tika noraidīts ar argumentu, ka tā nebija pierādījusi tieši tos apstākļus, kurus tā vēlējās apliecināt ar neiegūtajiem pierādījumiem: ja ne Komisijas skaidri izklāstīto noraidošo galīgo nostāju attiecībā uz 1994. gada sūdzību par 1993. gada nodokļu tiesību normām (tostarp nodokļu atlaidi), kuras ir strīdīgajam pasākumam būtībā identiski pasākumi, tad vismaz Komisijas attieksmi, kas esot izņēmuma apstākļi, jo šāda rīcība esot radījusi tiesisku palāvību par 1993. gada nodokļu pasākumu likumību, kā dēļ tika īstenots strīdīgais nodokļu pasākums.

(¹) Padomes 1999. gada 22. marta Regula Nr. 659/1999, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus EK līguma 93. panta piemērošanai (OV L 83, 1. lpp.).

(²) Komisijas 1993. gada 10. maija Lēmums 93/337 par nodokļu atbalsta sistēmu ieguldījumiem Basku Zemē (OV L 134, 25. lpp.).

Apelācijas sūdzība, ko par Pirmās instances tiesas (piektā palāta paplašinātā sastāvā) 2009. gada 9. septembra spriedumu apvienotajās lietās no T-227/01 līdz T-229/01 un T-265/01, T-266/01 un T-270/01 Territorio Histórico de Álava — Diputación Foral de Álava un Comunidad Autónoma del País Vasco — Gobierno Vasco u.c./Eiropas Kopienu Komisija 2009. gada 26. novembrī iesniegusi Territorio Histórico de Vizcaya — Diputación Foral de Vizcaya

(Lieta C-474/09 P)

(2010/C 37/16)

Tiesvedības valoda — spāņu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Territorio Histórico de Vizcaya — Diputación Foral de Vizcaya (pārstāvji — I. Sáenz-Cortabarría Fernández un M. Morales Isasi, advokāti)

Pārējie lietas dalībnieki: Comunidad Autónoma del País Vasco — Gobierno Vasco, Territorio Histórico de Álava — Diputación Foral de Álava, Territorio Histórico de Guipúzcoa — Diputación Foral de Guipúzcoa, Confederación Empresarial Vasca (Confebask), Cámara Oficial de Comercio, Industria y Navegación de Vizcaya, Cámara Oficial de Comercio e Industria de Álava, Cámara Oficial de Comercio, Industria y Navegación de Guipúzcoa, Eiropas Kopienu Komisija un Comunidad Autónoma de la Rioja

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

— atzīt šo apelācijas sūdzību par pieņemamu un pamatotu;

— atcelt pārsūdzēto spriedumu;

— apmierināt pirmajā instancē celto prasību, konkrēti, pakārtoto lūgumu atcelt apstrīdētā lēmuma 3. pantu;

— pakārtoti, nodot lietu atpakaļ Pirmās instances tiesai un vajadzības gadījumā noteikt tai pienākumu veikt atteikto pierādījumu iegūšanu;

— piespriest Komisijai atlīdzināt gan pirmajā, gan apelācijas instancē radušos tiesāšanās izdevumus un Comunidad Autónoma de la Rioja, personai, kas iestājusies lietā, — atlīdzināt pirmajā instancē radušos tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

1. Kļūda tiesību piemērošanā, PIT uzskatot, ka konkrētajā gadījumā nav izņēmuma apstākļu, kas pamatotu tiesisko palāvību par strīdīgā nodokļu pasākuma likumību, kura savukārt saskaņā ar Regulas Nr. 659/1999 (¹) 14. panta 1. punktu saistībā ar tiesiskās palāvības aizsardzības principu liedz izdot rīkojumu par atbalsta atgūšanu. Strīda priekšmeta sagrozīšana pirmajā instancē un pušu sacīkstes principa pārkāpums. Judikatūras par pienākumu norādīt pamatojumu pārkāpums.

Ne strīdīgā nodokļu pasākuma formālā atšķirība no pasākuma, par kuru bija Lēmums 93/337 (²), ne apstākļi, ka Komisija būtu varējusi selektivitātes kritēriju pamatot ar citiem aspektiem, nevis tikai Lēmumā 93/337 īpaši norādīto, ne Lēmumā 93/337 rodamā nesaderības atzīšana nav juridiski pietiekami iemesli, lai PIT nekonstatētu tāda izņēmuma apstākļa esamību, kurš pats par sevi vai apvienojumā ar citiem šajā lietā esošajiem apstākļiem liedz Komisijai izdot rīkojumu par apstrīdētajā lēmumā minētā atbalsta atgūšanu.

Nodokļu metodes un priekšrocību apmēra dēļ uzskatīdama, ka apvienotajās lietās no T-30/01 līdz T-32/01 un no T-86/02 līdz T-88/02 apstrīdētie pasākumi nav analogiski strīdīgajam nodokļu pasākumam, PIT ir sagrozījuši lietas dalībnieku strīda būtību, nav ņēmusi vērā pušu sacīkstes principu un turklāt acīmredzami pārkāpusi noteiktu judikatūru par pienākumu norādīt pamatojumu.

PIT ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, uzskatīdama, ka Komisijas nostāja jautājumā par 1993. gada atbrīvojumu no nodokļa, kā arī pret Likumā Nr. 22/1993 paredzētajām nodokļu priekšrocībām nav izņēmuma apstākļi, kas būtu varējis pamatot kādu tiesisko paļāvību jautājumā par strīdīgā nodokļu pasākuma likumību, kura saskaņā ar Regulas Nr. 659/1999 14. panta 1. punktu liegtu atbalstu atgūt tāpēc, ka tas būtu pretrunā tiesiskās paļāvības aizsardzības principam.

2. Kļūda tiesību piemērošanā, PIT neievērojot procesuālās normas pierādījumu iegūšanas jautājumā un nolemjot neveikt prasītājas lūgtās pierādījumu iegūšanas darbības attiecībā uz noteiktu tādu Komisijas dokumentu uzrādīšanu, kuri, ievērojot argumentus, ko PIT izmantoja, lai noraidītu prasītājas prasību, ir būtiski tās interešu aizstāvēbai. Tiesību uz taisnīgu lietas izskatīšanu, pušu procesuālo tiesību vienlīdzības principa un tiesību uz aizstāvību pārkāpums.

PIT, neveikdama lūgto pierādījumu iegūšanu, ir pārkāpusi prasītājas pamattiesības uz taisnīgu lietas izskatīšanu, jo atteicās iegūt prasītājai būtiskus pierādījumus, šādi aizskarot tās tiesības uz aizstāvību, ņemot vērā, ka tās prasījums tika noraidīts ar argumentu, ka tā nebija pierādījusi tieši tos apstākļus, kurus tā vēlējās apliecināt ar neiegūtajiem pierādījumiem: ja ne Komisijas skaidri izklāstīto noraidošo galīgo nostāju attiecībā uz 1994. gada sūdzību par 1993. gadā īstenotu būtībā identisku pasākumu, tad vismaz Komisijas attieksmi, kas būtu izņēmuma apstākļi, jo šāda rīcība esot radījusi tiesisku paļāvību par 1993. gada nodokļu pasākumu likumību, kā dēļ 1996. gadā tika īstenots strīdīgais nodokļu pasākums.

⁽¹⁾ Padomes 1999. gada 22. marta Regula Nr. 659/1999, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus EK līguma 93. panta piemērošanai (OV L 83, 1. lpp.).

⁽²⁾ Komisijas 1993. gada 10. maija Lēmums 93/337 par nodokļu atbalsta sistēmu ieguldījumiem Basku Zemē (OV L 134, 25. lpp.).

Apelācijas sūdzība, ko par Pirmās instances tiesas (piektā palāta paplašinātā sastāvā) 2009. gada 9. septembra spriedumu apvienotajās lietās no T-227/01 līdz T-229/01 un T-265/01, T-266/01 un T-270/01 *Territorio Histórico de Álava — Diputación Foral de Álava un Comunidad Autónoma del País Vasco — Gobierno Vasco u.c./Eiropas Kopienu Komisija* 2009. gada 26. novembrī iesniegusi *Territorio Histórico de Álava — Diputación Foral de Álava*

(Lieta C-475/09 P)

(2010/C 37/17)

Tiesvedības valoda — spāņu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: *Territorio Histórico de Álava — Diputación Foral de Álava* (pārstāvji — I. Sáenz-Cortabarría Fernández un M. Morales Isasi, advokāti)

Pārējie lietas dalībnieki: *Comunidad Autónoma del País Vasco — Gobierno Vasco*, *Territorio Histórico de Vizcaya — Diputación Foral de Vizcaya*, *Territorio Histórico de Guipúzcoa — Diputación Foral de Guipúzcoa*, *Confederación Empresarial Vasca (Confebask)*, *Cámara Oficial de Comercio, Industria y Navegación de Vizcaya*, *Cámara Oficial de Comercio e Industria de Álava*, *Cámara Oficial de Comercio, Industria y Navegación de Guipúzcoa*, Eiropas Kopienu Komisija un *Comunidad Autónoma de la Rioja*

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

- atzīt šo apelācijas sūdzību par pieņemamu un pamatotu;
- atcelt pārsūdzēto spriedumu;
- apmierināt pirmajā instancē celto prasību, konkrēti, pakārtoto lūgumu atcelt apstrīdētā lēmuma 3. pantu;
- pakārtoti, nodot lietu atpakaļ Pirmās instances tiesai un vajadzības gadījumā noteikt tai pienākumu veikt atteikto pierādījumu iegūšanu;
- piespriest Komisijai atlīdzināt gan pirmajā, gan apelācijas instancē radušos tiesāšanās izdevumus un *Comunidad Autónoma de la Rioja*, personai, kas iestājusies lietā, — atlīdzināt pirmajā instancē radušos tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

1. Kļūda tiesību piemērošanā, PIT uzskatot, ka konkrētajā gadījumā nav izņēmuma apstākļu, kas pamatotu tiesisko palāvību par strīdīgā nodokļu pasākuma likumību, kura savukārt saskaņā ar Regulas Nr. 659/1999 ⁽¹⁾ 14. panta 1. punktu saistībā ar tiesiskās palāvības aizsardzības principu liedz izdot rīkojumu par atbalsta atgūšanu. Strīda priekšmeta sagrozīšana pirmajā instancē un pušu sacīkstes principa pārkāpums. Judikatūras par pienākumu norādīt pamatojumu pārkāpums.

Ne strīdīgā nodokļu pasākuma formālā atšķirība no pasākuma, par kuru bija Lēmums 93/337 ⁽²⁾, ne apstāklis, ka Komisija būtu varējusi selektivitātes kritēriju pamatot ar citiem aspektiem, nevis tikai Lēmumā 93/337 īpaši norādīto, ne Lēmumā 93/337 rodamā nesaderības atzīšana nav juridiski pietiekami iemesli, lai PIT nekonstatētu tāda izņēmuma apstākļa esamību, kurš pats par sevi vai apvienojumā ar citiem šajā lietā esošajiem apstākļiem liedz Komisijai izdot rīkojumu par apstrīdētajā lēmumā minētā atbalsta atgūšanu.

Nodokļu metodes un priekšrocību apmēra dēļ uzskatīdama, ka apvienotajās lietās no T-30/01 līdz T-32/01 un no T-86/02 līdz T-88/02 apstrīdētie pasākumi nav analogiski strīdīgajam nodokļu pasākumam, PIT ir sagrozījusi lietas dalībnieku strīda būtību, nav ņēmusi vērā pušu sacīkstes principu un turklāt acīmredzami pārkāpusi noteiktu judikatūru par pienākumu norādīt pamatojumu.

PIT ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, uzskatīdama, ka Komisijas nostāja jautājumā par 1993. gada atbrīvojumu no nodokļa, kā arī pret Likumā Nr. 22/1993 paredzētajām nodokļu priekšrocībām nav izņēmuma apstāklis, kas būtu varējis pamatot kādu tiesisko palāvību jautājumā par strīdīgā nodokļu pasākuma likumību, kura saskaņā ar Regulas Nr. 659/1999 14. panta 1. punktu liegtu atbalstu atgūt tāpēc, ka tas būtu pretrunā tiesiskās palāvības aizsardzības principam.

2. Kļūda tiesību piemērošanā, PIT neievērojot procesuālās normas pierādījumu iegūšanas jautājumā un nolemjot neveikt prasītājas lūgtās pierādījumu iegūšanas darbības attiecībā uz noteiktu tādu Komisijas dokumentu uzrādīšanu, kuri, ievērojot argumentus, ko PIT izmantoja, lai noraidītu prasītājas prasību, ir būtiski tās interešu aizstāvībai. Tiesību uz taisnīgu lietas izskatīšanu, pušu procesuālo tiesību vienlīdzības principa un tiesību uz aizstāvību pārkāpums.

PIT, neveikdama lūgto pierādījumu iegūšanu, ir pārkāpusi prasītājas pamattiesības uz taisnīgu lietas izskatīšanu, jo atteicās iegūt prasītājai būtiskus pierādījumus, šādi aizskarot tās tiesības uz aizstāvību, ņemot vērā, ka tās prasījums tika noraidīts ar argumentu, ka tā nebija pierādījusi tieši tos

apstākļus, kurus tā vēlējās apliecināt ar neiegūtajiem pierādījumiem: ja ne Komisijas skaidri izklāstīto noraidošo galīgo nostāju attiecībā uz 1994. gada sūdzību par 1993. gadā īstenotu būtībā identisku pasākumu, tad vismaz Komisijas attieksmi, kas būtu izņēmuma apstāklis, jo šāda rīcība esot radījusi tiesisku palāvību par 1993. gada nodokļu pasākumu likumību, kā dēļ 1996. gadā tika īstenots strīdīgais nodokļu pasākums.

⁽¹⁾ Padomes 1999. gada 22. marta Regula Nr. 659/1999, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus EK līguma 93. panta piemērošanai (OV L 83, 1. lpp.).

⁽²⁾ Komisijas 1993. gada 10. maija Lēmums 93/337 par nodokļu atbalsta sistēmu ieguldījumiem Basku Zemē (OV L 134, 25. lpp.).

Apelācijas sūdzība, ko par Pirmās instances tiesas (piektā palāta paplašinātā sastāvā) 2009. gada 9. septembra spriedumu apvienotajās lietās no T-227/01 līdz T-229/01 un T-265/01, T-266/01 un T-270/01 Territorio Histórico de Álava — Diputación Foral de Álava un Comunidad Autónoma del País Vasco — Gobierno Vasco u.c./Eiropas Kopienų Komisija 2009. gada 26. novembrī iesniegusi Territorio Histórico de Guipúzcoa — Diputación Foral de Guipúzcoa

(Lieta C-476/09 P)

(2010/C 37/18)

Tiesvedības valoda — spāņu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Territorio Histórico de Guipúzcoa — Diputación Foral de Guipúzcoa (pārstāvji — I. Sáenz-Cortabarría Fernández un M. Morales Isasi, advokāti)

Pārējie lietas dalībnieki: Comunidad Autónoma del País Vasco — Gobierno Vasco, Territorio Histórico de Vizcaya — Diputación Foral de Vizcaya, Territorio Histórico de Álava — Diputación Foral de Álava, Confederación Empresarial Vasca (Confebask), Cámara Oficial de Comercio, Industria y Navegación de Vizcaya, Cámara Oficial de Comercio e Industria de Álava, Cámara Oficial de Comercio, Industria y Navegación de Guipúzcoa, Eiropas Kopienų Komisija un Comunidad Autónoma de la Rioja

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

— atzīt šo apelācijas sūdzību par pieņemamu un pamatotu;

- atcelt pārsūdzēto spriedumu;
- apmierināt pirmajā instancē celto prasību, konkrēti, pakārtoto lūgumu atcelt apstrīdētā lēmuma 3. pantu;
- pakārtoti, nodot lietu atpakaļ Pirmās instances tiesai un vajadzības gadījumā noteikt tai pienākumu veikt atteikto pierādījumu iegūšanu;
- piespriest Komisijai atļūdzināt gan pirmajā, gan apelācijas instancē radušos tiesāšanās izdevumus un *Comunidad Autónoma de la Rioja*, personai, kas iestājusies lietā, — atļūdzināt pirmajā instancē radušos tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

1. Kļūda tiesību piemērošanā, PIT uzskatot, ka konkrētajā gadījumā nav izņēmuma apstākļu, kas pamatotu tiesisko paļāvību par strīdīgā nodokļu pasākuma likumību, kura savukārt saskaņā ar Regulas Nr. 659/1999 ⁽¹⁾ 14. panta 1. punktu saistībā ar tiesiskās paļāvības aizsardzības principu liedz izdot rīkojumu par atbalsta atgūšanu. Strīda priekšmeta sagrozīšana pirmajā instancē un pušu sacīkstes principa pārkāpums. Judikatūras par pienākumu norādīt pamatojumu pārkāpums.

Ne strīdīgā nodokļu pasākuma formālā atšķirība no pasākuma, par kuru bija Lēmums 93/337 ⁽²⁾, ne apstāklis, ka Komisija būtu varējusi selektivitātes kritēriju pamatot ar citiem aspektiem, nevis tikai Lēmumā 93/337 īpaši norādīto, ne Lēmumā 93/337 rodamā nesaderības atzīšana nav juridiski pietiekami iemesli, lai PIT nekonstatētu tāda izņēmuma apstākļa esamību, kurš pats par sevi vai apvienojumā ar citiem šajā lietā esošajiem apstākļiem liedz Komisijai izdot rīkojumu par apstrīdētajā lēmumā minētā atbalsta atgūšanu.

Nodokļu metodes un priekšrocību apmēra dēļ uzskatīdama, ka apvienotajās lietās no T-30/01 līdz T-32/01 un no T-86/02 līdz T-88/02 apstrīdētie pasākumi nav analogiski strīdīgajam nodokļu pasākumam, PIT ir sagrozījis lietas dalībnieku strīda būtību, nav ņēmusi vērā pušu sacīkstes principu un turklāt acīmredzami pārkāpusi noteiktu judikatūru par pienākumu norādīt pamatojumu.

PIT ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, uzskatīdama, ka Komisijas nostāja jautājumā par 1993. gada atbrīvojumu no nodokļa, kā arī pret Likumā Nr. 22/1993 paredzētajām nodokļu priekšrocībām nav izņēmuma apstāklis, kas būtu varējis pamatot kādu tiesisko paļāvību jautājumā par strīdīgā nodokļu pasākuma likumību, kura saskaņā ar Regulas Nr. 659/1999 14. panta 1. punktu liegtu atbalstu atgūt tāpēc, ka tas būtu pretrunā tiesiskās paļāvības aizsardzības principam.

2. Kļūda tiesību piemērošanā, PIT neievērojot procesuālās normas pierādījumu iegūšanas jautājumā un nolemjot

neveikt prasītājas lūgtās pierādījumu iegūšanas darbības attiecībā uz noteiktu tādu Komisijas dokumentu uzrādīšanu, kuri, ievērojot argumentus, ko PIT izmantoja, lai noraidītu prasītājas prasību, ir būtiski tās interešu aizstāvībai. Tiesību uz taisnīgu lietas izskatīšanu, pušu procesuālo tiesību vienlīdzības principa un tiesību uz aizstāvību pārkāpums.

PIT, neveikdama lūgto pierādījumu iegūšanu, ir pārkāpusi prasītājas pamattiesības uz taisnīgu lietas izskatīšanu, jo atteicās iegūt prasītājai būtiskus pierādījumus, šādi aizskarot tās tiesības uz aizstāvību, ņemot vērā, ka tās prasījums tika noraidīts ar argumentu, ka tā nebija pierādījusi tieši tos apstākļus, kurus tā vēlējas apliecināt ar neiegūtajiem pierādījumiem: ja ne Komisijas skaidri izklāstīto noraidošo galīgo nostāju attiecībā uz 1994. gada sūdzību par 1993. gadā īstenotu būtībā identisku pasākumu, tad vismaz Komisijas attieksmi, kas būtu izņēmuma apstāklis, jo šāda rīcība esot radījusi tiesisku paļāvību par 1993. gada nodokļu pasākumu likumību, kā dēļ 1996. gadā tika īstenots strīdīgais nodokļu pasākums.

⁽¹⁾ Padomes 1999. gada 22. marta Regula Nr. 659/1999, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus EK līguma 93. panta piemērošanai (OV L 83, 1. lpp.).

⁽²⁾ Komisijas 1993. gada 10. maija Lēmums 93/337 par nodokļu atbalsta sistēmu ieguldījumiem Basku Zemē (OV L 134, 25. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar Cour de cassation (Francija) 2009. gada 25. novembra rīkojumu — Charles Defossez/Christian Wiart, mandataire liquidateur de Sotimon SARL, Office national de l'emploi, CGEA de Lille

(Lieta C-477/09)

(2010/C 37/19)

Tiesvedības valoda — franču

Iesniedzējtiesa

Cour de cassation

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: Charles Defossez

Atbildētāji: Christian Wiart, kā Sotimon SARL pilnvarotais likvidators, Office national de l'emploi (fonds de fermeture d'entreprises), CGEA de Lille

Prejudiciālais jautājums

Vai Padomes 1980. gada 20. oktobra Direktīvas 80/987/EEK par dalībvalstu normatīvo aktu tuvināšanu attiecībā uz darbinieku aizsardzību to darba devēja maksātnespējas gadījumā⁽¹⁾ ar grozījumiem, kas paredzēti Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 23. septembra Direktīvā 2002/74/EK⁽²⁾, 8.a pants, kura pirmajā daļā noteikts — ja uzņēmums, kas darbojas vismaz divu dalībvalstu teritorijā, ir maksātnespējīgs, tad par darbinieku neapmaksāto prasījumu apmierināšanu ir atbildīga tās dalībvalsts iestāde, kuras teritorijā viņi strādā vai parasti strādā, un kura otrajā daļā ir noteikts, ka darbinieka tiesību apjomu nosaka tā tiesību aktu sistēma, kam pakļauta kompetentā garantiju iestāde, ir jāinterpretē tādējādi, ka tajā norādīta kompetentā iestāde, izslēdzot ikvienu citu iestādi, vai arī, ievērojot direktīvas mērķi, proti, nostiprināt brīvas pārvietošanās tiesības izmantojošu darbinieku tiesības, un direktīvas 9. panta pirmo daļu, saskaņā ar kuru direktīva neietekmē dalībvalstu izvēli piemērot vai ieviest normatīvus vai administratīvus aktus, kas ir labvēlīgāki darbiniekiem, ir jāinterpretē tādējādi, ka tā neliedz darbiniekam tiesības šīs iestādes galvojuma vietā izmantot labvēlīgāku galvojumu no iestādes, kurā ir apdrošinājis darbinieka darba devējs un kurā tas veic iemaksas atbilstoši valsts tiesībām?

⁽¹⁾ OV L 283, 23. lpp.

⁽²⁾ OV L 270, 10. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar Audiencia provincial de Tarragona (Spānija) 2009. gada 30. novembra rīkojumu — Kriminālprocess pret Magatte Gueye

(Lieta C-483/09)

(2010/C 37/20)

Tiesvedības valoda — spāņu

Iesniedzējtiesa

Audiencia provincial de Tarragona

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: Magatte Gueye

Citi lietas dalībnieki: Ministerio Fiscal un Eva Caldes

Prejudiciālie jautājumi

1. Vai Pamatlēmuma⁽¹⁾ preambulas astotajā apsvērumā minētās cietušā tiesības tikt saprastam jāinterpretē kā par kriminālvajāšanu un sodīšanu par noziegumiem atbildīgo valsts iestāžu pozitīvs pienākums atļaut cietušajam izteikt savu vērtējumu, pārdomas un viedokli par tiešo ietekmi, kāda uz viņa dzīvi var būt soda piespriešanai agresoram, ar kuru cietušajam ir ģimenes attiecības vai spēcīgas emocionālas saiknes?
2. Vai Pamatlēmuma 2001/220/TI 2. pants jāinterpretē tādējādi, ka dalībvalstu pienākums atzīt cietušā tiesības un likumīgās intereses tām uzlikt pienākumu ņemt vērā cietušā viedokli, ja procesa rezultātā piespriests sods var būtiski un tieši apdraudēt viņa tiesību uz brīvu personas attīstību un privāto un ģimenes īstenošanu?
3. Vai Pamatlēmuma 2001/220/TI 2. pants jāinterpretē tādējādi, ka valsts iestādes nevar atteikties ņemt vērā cietušā brīvu gribu, ja viņš iestājas pret to, ka tiek noteikts vai atstāts spēkā aizliegums tuvoties, ja agresors ir cietušā ģimenes loceklis, netiek konstatēts, ka pastāvētu objektīvs atkārtota nodarījuma risks un tiek atzīts, ka pastāv personiskās, sociālās, kulturālās un emocionālās kompetences līmenis, kas izslēdz pakļaušanās agresoram iespēju, vai, gluži pretēji, šāda pasākuma piemērotība jāatzīst visos gadījumos, ņemot vērā šī noziegumu veida īpašās iezīmes?
4. Vai Pamatlēmuma 2001/220/TI 8. pants, kurā noteikts, ka valstis nodrošina cietušajiem atbilstošu aizsardzības līmeni, jāinterpretē tādējādi, ka tas pieļauj, ka visos gadījumos, kad persona ir cietusi no ģimenē pastrādātiem noziegumiem, kā papildsods jānosaka vispārējs un obligāts aizliegums tuvoties vai aizliegums sazināties, ņemot vērā šī pārkāpumu veida īpašās iezīmes, vai arī, gluži pretēji, 8. pantā pieprasīts, lai tiktu veikta individuāla novērtēšana, kas katrā atsevišķā gadījumā ļauj noteikt atbilstošu aizsardzības līmeni, ņemot vērā iesaistītās intereses?
5. Vai Pamatlēmuma 2001/220/TI 10. pants jāinterpretē tādējādi, ka tas vispārīgi ļauj izslēgt izlīgumu kriminālprocesos par ģimenē pastrādātiem noziegumiem, ņemot vērā šī noziegumu veida īpašās iezīmes, vai arī, gluži pretēji, arī šāda veida procesos jāpieļauj izlīgums, katrā atsevišķā gadījumā ņemot vērā iesaistītās intereses?

⁽¹⁾ Padomes 2001. gada 15. marta Pamatlēmums 2001/220/TI par cietušo statusu kriminālprocesā (OV L 82, 1. lpp.)

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar Tribunal da Relação do Porto (Portugāle) 2009. gada 30. novembra rīkojumu — Manuel Carvalho Ferreira Santos/Companhia Europeia de Seguros, S.A.

(Lieta C-484/09)

(2010/C 37/21)

Tiesvedības valoda — portugāļu

Iesniedzējtiesa

Tribunal da Relação do Porto

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: Manuel Carvalho Ferreira Santos

Atbildētāja: Companhia Europeia de Seguros, S.A.

Prejudiciālais jautājums

Vai transportlīdzekļu sadursmes gadījumā, kurā nav vainojams neviens no autovadītājiem un kas radīja miesas bojājumus un materiālos zaudējumus vienam no vadītājiem (cietušais, kurš lūdz kompensāciju), iespēja sadalīt atbildību par risku (*Código Civil* 506. panta 1. un 2. punkts), kas tieši ietekmē cietušajam piešķiramo kompensācijas apmēru par materiālo un nemateriālo zaudējumu, kas radies no miesas bojājumiem (jo šī atbildības par risku sadalījuma rezultātā tiks samērīgi samazināts kompensācijas apmērs), ir pretrunā Kopienas tiesībām, konkrētāk, Pirmās direktīvas (Direktīvas 72/166/EEK⁽¹⁾) 3. panta 1. punktam, Otrās direktīvas (Direktīvas 84/5/EEK⁽²⁾) 2. panta 1. punktam un Trešās direktīvas (Direktīvas 90/232/EEK⁽³⁾) 1. pantam atbilstoši tam, kā šos noteikumus ir interpretējusi Tiesa?

⁽¹⁾ Padomes 1972. gada 24. aprīļa Direktīva 72/166/EEK par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz civiltiesiskās atbildības apdrošināšanu saistībā ar mehānisko transportlīdzekļu izmantošanu un attiecībā uz kontroli saistībā ar pienākumu apdrošināt šādu atbildību (OV L 103, 1. lpp.; Īpašais izdevums latviešu valodā: Nodaļa 06, Sējums 01, 10.–12. lpp.).

⁽²⁾ Padomes 1983. gada 30. decembra Otrā direktīva 84/5/EEK par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības apdrošināšanu (OV 1984, L 8, 17. lpp.; Īpašais izdevums latviešu valodā: Nodaļa 06, Sējums 07, 3. — 6. lpp.).

⁽³⁾ Padomes 1990. gada 14. maija Trešā Direktīva 90/232/EEK par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības obligāto apdrošināšanu (OV L 129, 33. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar Finanzgericht Hamburg (Vācija) 2009. gada 1. decembra rīkojumu — Viamex Agrar Handels GmbH/Hauptzollamt Hamburg-Jonas

(Lieta C-485/09)

(2010/C 37/22)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Finanzgericht Hamburg

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Viamex Agrar Handels GmbH

Atbildētājs: Hauptzollamt Hamburg-Jonas

Prejudiciālie jautājumi

1. Vai Padomes 1991. gada 19. novembra Direktīvas 91/628/EEK par dzīvnieku aizsardzību pārvadāšanas laikā, ar kuru groza Direktīvas 90/425/EEK un 91/496/EEK⁽¹⁾, pielikuma VII nodaļas 48.5. punkts tā Padomes 1995. gada 29. jūnija Direktīvas 95/29/EK, ar ko groza Direktīvu 91/628/EEK par dzīvnieku aizsardzību pārvadāšanas laikā⁽²⁾, redakcijā ir piemērojams arī dzelzceļa pārvadājumiem?
2. Vai Tiesai gadījumos, kad Direktīvas 91/628/EEK pārkāpuma rezultātā dzīvnieks nav nobeidzies, vispārīgi ir pienākums izvērtēt, vai kompetentā dalībvalsts iestāde saskaņā ar samērīguma principu ir piemērojusi Komisijas 1998. gada 18. marta Regulas (EK) Nr. 615/98 par noteikumiem par eksporta kompensācijām attiecībā uz dzīvnieku liellopu aizsardzību pārvadāšanas laikā⁽³⁾ 5. panta 3. punktu?

⁽¹⁾ OV L 340, 17. lpp.

⁽²⁾ OV L 148, 52. lpp.

⁽³⁾ OV L 82, 19. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar Hof van beroep te Gent (Beļģija) 2009. gada 30. novembra rīkojumu — Vandoorne NV/Belgische Staat

(Lieta C-489/09)

(2010/C 37/23)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Iesniedzējtiesa

Hof van beroep te Gent

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: *Vandoorne NV*

Atbildētāja: *Belgische Staat*

Prejudiciālais jautājums

Vai Beļģijas tiesiskais regulējums, konkrētāk PVN kodeksa 58. panta 1. punkts kopsakarā ar 77. panta 1. punkta 7) apakšpunktu, atbilst Padomes Sestās direktīvas 77/388/EEK⁽¹⁾ 27. pantam, ar ko dalībvalstīm ļauj noteikt vienkāršošanas pasākumus, un/vai šīs direktīvas 11. panta C daļas 1. punktam, ar ko piešķir tiesības atgūt PVN pilnīgas vai daļējas nemaksāšanas gadījumā, ja ar to: 1) ievieš vienkāršotu PVN iekasēšanu par tabakas izstrādājumu piegādi, nosakot vienreizēju iekasēšanu priekšnodokļa formā, un 2) nepiešķir tiesības atgūt PVN nodokļu maksātājam, kurš ir samaksājis PVN par šiem izstrādājumiem starpposmos, sakarā ar pilnīgu vai daļēju cenas nemaksāšanu?

⁽¹⁾ Padomes 1977. gada 17. maija Sestā direktīva par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem — Kopēja pievienotās vērtības nodokļu sistēma: vienota aprēķinu bāze (OV L 145, 1. lpp., Īpašais izdevums latviešu valodā: Nodaļa 09, Sējums 01, 23.–62. lpp.)

Prasība, kas celta 2009. gada 30. novembrī — Eiropas Kopienų Komisija/Luksemburgas Lielhercogiste

(Lieta C-490/09)

(2010/C 37/24)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienų Komisija (pārstāvji — G. Rozet un E. Traversa)

Atbildētāja: Luksemburgas Lielhercogiste

Prasītājas prasījumi:

— atzīt, ka, saglabājot spēkā Sociālās apdrošināšanas kodeksa 24. pantu pašreizējā redakcijā, kas nepieļauj citā dalībvalstī veiktu biomedicīnisku analīžu izdevumu atlīdzināšanu, nosakot, ka šādu analīžu izdevumi ir jāatlīdzina maksājošai trešai personai, un *Union des Caisses de Maladie* (Slimokašu savienība) statūtu 12. pantu, kas paredz, ka citā dalībvalstī veiktu biomedicīnisku analīžu izdevumu atlīdzināšanai ir pilnībā jāpiemēro maksāšanas atbrīvojuma nosacījumi, kas ir paredzēti Luksemburgas iekšējos nolīgumos, Luksemburgas Lielhercogiste nav izpildījusi EK līguma [49]. panta paredzētos pienākumus;

— piespriest Luksemburgas Lielhercogistei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Eiropas Komisija savā prasībā apgalvo, ka, saglabājot spēkā tiesību aktu noteikumus, kas nepieļauj citās dalībvalstīs veiktu biomedicīnisku laboratoriju analīžu un pārbaužu izdevumu atlīdzināšanu vai kas šādi atlīdzināšanai nosaka pienākumu pilnībā ievērot Luksemburgas tiesību aktos paredzētos maksāšanas atbrīvojuma nosacījumus, atbildētāja ir pārkāpusi pakalpojumu sniegšanas brīvību, kas ir noteikta EKL 49. pantā.

Prasītāja kā piemēru norāda, ka analīžu un pārbaužu izdevumus valsts iestādes sedz tikai tad, ja tās ir veiktas atsevišķā analīžu laboratorijā, pilnībā ievērojot Luksemburgas tiesību aktu nosacījumus. Dažās dalībvalstīs šādas analīzes veic nevis laboratorijā, bet gan tās veic paši ārsti.

Komisija uzskata, ka attiecīgie ierobežojumi nav pamatojami ar primāru vispārējo interešu iemeslu, turklāt tie neveido būtisku un samērīgu pasākumu, lai sasniegtu sabiedrības veselības aizsardzības mērķi.

Prasība, kas celta 2009. gada 1. decembrī — Eiropas Komisija/Portugāles Republika

(Lieta C-493/09)

(2010/C 37/25)

Tiesvedības valoda — portugāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — R. Lyal un M. Afonso)

Atbildētāja: Portugāles Republika

Prasītājas prasījumi:

- atzīt, ka Portugāles Republika nav izpildījusi LESD 63. pantā un EEZ līguma 40. pantā paredzētos pienākumus, apliekot dividendes, ko saņem pensiju fondi, kas ir nerezidenti, ar augstāku nodokli nekā dividendes, ko saņem pensiju fondi, kas ir Portugāles rezidenti;
- piespriest Portugāles Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Atbilstoši *Estatuto dos Benefícios Fiscais* (Likums par nodokļu atvieglojumiem) un *Código do Imposto sobre o Rendimento das Pessoas Colectivas* (Sabiedrību ienākuma nodokļa kodekss) noteiktajam dividendes, ko saņem pensiju fondi, kas ir izveidoti un darbojas saskaņā ar Portugāles tiesību aktiem, pilnībā ir atbrīvotas no sabiedrību ienākuma nodokļa, savukārt dividendes, ko saņem pensiju fondi, kas ir nerezidenti, tiek apliktas ar šo nodokli ar likmi no 10 līdz 20 % atkarībā no tā, vai pastāv divpusēja vienošanās starp Portugāli un rezidences valsti, un, ja tāda ir, atkarībā no šīs vienošanās noteikumiem. Šo sabiedrību ienākuma nodoklis tiek maksāts ienākumu gūšanas vietā.

Portugāles tiesību aktu radītā pensiju fondiem nerezidentiem nelabvēlīgā atšķirīgā attieksme padara mazāk ienesīgus un mazāk pievilcīgus šo fondu ieguldījumus Portugālē reģistrētās sabiedrībās. Tādējādi šis nodokļu režīms ir ierobežojums, kas ir aizliegts ar LESD 63. pantu un EEZ līguma 40. pantu.

Diskriminējošā attieksme pret pensiju fondiem — nerezidentiem, kura nelabvēlīgi ietekmē Eiropas Savienības finanšu tirgu konkurētspēju un ienākumus no pensiju fondu veiktajiem ieguldījumiem, nevar tikt pamatota ne ar vienu no Portugāles Republikas izvirzītajiem iemesliem.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar *Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)* 2009. gada 2. decembra rīkojumu — *Nokia Corporation/Her Majesty's Commissioners of Revenue and Customs*

(Lieta C-495/09)

(2010/C 37/26)

Tiesvedības valoda — angļu

Iesniedzējtiesa

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Nokia Corporation

Atbildētāji: Her Majesty's Commissioners of Revenue and Customs

Prejudiciālais jautājums

Vai trešās valsts preces, uz kā izvietota Kopienas preču zīme un kuras ir pakļautas dalībvalsts muitas uzraudzībai un ir tranzītā no trešās valsts uz citu trešo valsti, var būt "viltotas preces" Regulas Nr. 1383/2003/EK ⁽¹⁾ 2. panta 1. punkta a) apakšpunkta izpratnē, ja nav pierādījumu, kas liktu domāt, ka šīs preces tiks izvietotas tirgū EK vai nu saskaņā ar muitas procedūru vai izmantojot prettiesisku novirzīšanu?

⁽¹⁾ Padomes 2003. gada 22. jūlija Regula (EK) Nr. 1383/2003 par muitas rīcību attiecībā uz precēm, par kurām ir aizdomas, ka tās pārkāpj atsevišķas intelektuālā īpašuma tiesības, un pasākumiem, ko veic attiecībā uz precēm, kas ir pārkāpušas šādas tiesības (OV L 196, 7. lpp.).

Prasība, kas celta 2009. gada 2. decembrī — Eiropas Komisija/Grieķijas Republika

(Lieta C-500/09)

(2010/C 37/27)

Tiesvedības valoda — grieķu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — L. Lozano Palacios un D. Triantafyllou)

Atbildētāja: Grieķijas Republika

Prasītājas prasījumi:

- atzīt, ka Grieķijas Republika, turpinot piemērot 2005. gada 12. oktobra Ministrijas dekrētu A1/44351/3608, nav izpildījusi Direktīvā Nr. 97/67/EK ⁽¹⁾, kā tā tika grozīta, paredzētos pienākumus, it īpaši no tās 9. panta 1. un 2. punkta izrietošos pienākumus;
- piespriest Grieķijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Grieķijas Republika liedz pasta pakalpojumu liberalizāciju, kuru cenšas sasniegt ar Direktīvu 97/67, saskaņā ar kuru ir paredzēts, ka atļaujas ir jāpiešķir brīvi, bez diskriminācijas un nepieprasot vispārējas atļaujas vai individuālās licences.

Grieķijas tiesiskajā regulējumā ir paredzēta prasība, ka pārvadātājiem, kuriem ir izsniegta atļauja — akts, ar kuru tiek piešķirta pasta transportlīdzekļu licence — ir jābūt tādiem uzņēmumiem, kas attiecīgajā reģistrā ir reģistrēti kā vispārējo atļauju turētāji. Tādējādi ir paredzēts pienākums veikt radikālu pasta tīklu reorganizāciju un tiek radīta situācija, kurā galvenie uzņēmumi nevar izmantot franšīzes [pakalpojumus], izņemot, ja tie, iespējami, paredz savu uzņēmumu pārveidot par transportlīdzekļu nomas uzņēmumu, attiecīgi apņēmoties segt izmaksas, ko tas prasa.

Turklāt Grieķijas tiesiskajā regulējumā ir paredzēts, ka īpaši smagu kravu pārvadāšanu var veikt tikai ar noteiktiem preču pārvadāšanai paredzētiem transportlīdzekļiem, ko var veikt tikai tie, kuriem ir noteikta reglamentēta profesija, kā rezultātā citiem uzņēmumiem tiek liegts sniegt šos pakalpojumus.

Grieķijas Republika nav iesniegusi pieteikošus šo ierobežojumu pamatojumus.

(¹) OV L 15, 21.01.1998., 14. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar Upper Tribunal (Administrative Appeals Chamber) (Apvienotā Karaliste) 2009. gada 4. decembra rīkojumu — Lucy Stewart/Secretary of State for Work and Pensions

(Lieta C-503/09)

(2010/C 37/28)

Tiesvedības valoda — angļu

Iesniedzējtiesa

Upper Tribunal

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Lucy Stewart

Atbildētājs: Secretary of State for Work and Pensions

Prejudiciālie jautājumi

1. Vai pabalsts, kuram piemīt jauniešiem paredzēta īstermiņa invaliditātes pabalsta pazīmes, ir uzskatāms par slimības pabalstu vai arī invaliditātes pabalstu atbilstoši Regulai Nr. 1408/71 (¹)?
2. Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir, ka šāds pabalsts ir uzskatāms par slimības pabalstu:
 - a) vai tādu personu kā prasītājas māti, kura ir galīgi beigusi strādāt kā nodarbināta vai pašnodarbināta persona sakarā ar pensijas vecuma iestāšanos, tomēr var uzskatīt par “darbinieku” atbilstoši 19. pantam, jo tā iepriekš ir strādājusi kā nodarbināta vai pašnodarbināta persona, vai arī ir jāpiemēro 27. un 34. panta (attiecībā uz pensionāriem) noteikumi?
 - b) vai tādu personu kā prasītājas tēvu, kurš kopš 2001. gada nav strādājis ne kā nodarbināta, ne arī kā pašnodarbinātā persona, tomēr var uzskatīt par “darbinieku” atbilstoši 19. pantam, jo viņš iepriekš ir strādājis kā nodarbināta vai pašnodarbināta persona?
 - c) vai prasītāju ir jāuzskata par “pensionāru” atbilstoši 28. pantam, jo viņai tika piešķirts pabalsts saskaņā ar Regulas Nr. 1408/71 95. panta b. punktu, neskatoties uz faktu, ka: i) šī persona nekad nav bijusi nodarbināta saskaņā ar Regulas Nr. 1408/71 1. panta a) punktu, ii) prasītāja nav sasniegusi pensionēšanās vecumu; iii) uz prasītāju attiecas Regulas Nr. 1408/71 piemērojamība tikai tām personām, kam ir ģimenes locekļa statuss?
 - d) gadījumā, ja uz pensionāru attiecas Regulas Nr. 1408/71 28. pants, vai viņa ģimenes loceklis, kurš vienmēr ir dzīvojis kopā ar pensionāru tajā pašā valstī, saskaņā ar 28. panta 1. punktu, kas skatāms kopā ar 29. pantu, var pieprasīt kompetentajai iestādei, kas noteikta 28. panta 2. punktā, izmaksāt viņam slimības pabalstu naudā, ja šāds pabalsts ir (attiecīgajā gadījumā) izmaksājams viņa ģimenes locekļiem (un nevis izmaksājams pensionāram)?
 - e) vai attiecīgajā gadījumā (ņemot vērā atbildes uz iepriekš minēto a) un d) jautājumu) tāda nosacījuma, kas paredzēts valsts tiesību aktos sociālā nodrošinājuma jomā, piemērošana, saskaņā ar kuru tiesības uz slimības pabalstu vispirms iegūst tās personas, kas pirms tam prasīto laika periodu ir uzturējušās kompetentajā dalībvalstī iepriekš noteiktā laika periodā, ir saderīga ar Regulas Nr. 1408/71 19. un/vai 28. pantu?

3. Vai gadījumā, ja atbilde uz pirmo jautājumus ir, ka šāds pabalsts ir jāuzskata par invaliditātes pabalstu, Regulas Nr. 1408/71 10. panta redakcija, kas attiecas uz "pabalstiem, kas iegūti saskaņā ar vienas vai vairāku dalībvalstu tiesību aktiem", nozīmē, ka dalībvalstis saskaņā ar Regulu Nr. 1408/71 var noteikt tādus nosacījumus šādu invaliditātes pabalstu sākotnējai iegūšanai, kas ir balstīti uz dzīvesvietu vai pierādījumiem par iepriekšēju uzturēšanos dalībvalstī noteiktu laika periodu, tādējādi liedzot prasītājam vispirms pieprasīt tiesības uz šādu pabalstu citā dalībvalstī?

(¹) Padomes 1971. gada 14. jūnija Regula (EEK) Nr. 1408/71 par sociālā nodrošinājuma sistēmu piemērošanu darbiniekiem un viņu ģimenēm, kas pārvietojas Kopienā (OV L 149, 2. lpp.).

Prasība, kas celta 2009. gada 9. decembrī — Eiropas Komisija/Francijas Republika

(Lieta C-510/09)

(2010/C 37/29)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — M. Patakia un G. Zavvos)

Atbildētāja: Francijas Republika

Prasītājas prasījumi:

— atzīt, ka, projekta stadijā nepaziņojot par 2006. gada 13. marta dekrētu saistībā ar tādu produktu nesagatavotu maisījumu lietošanu, kas minēti Rural Code L.253-1 pantā atbilstoši procedūrai, kas ieviesta ar 1998. gada 22. jūnija Direktīvu 98/34/EK, kas grozīta ar 1998. gada 20. jūlija Direktīvu 98/48/EK, kas nosaka informācijas sniegšanas kārtību tehnisko standartu un noteikumu jomā, un Informācijas sabiedrības pakalpojumu noteikumu sfērā (¹), Francijas Republika nav izpildījusi šīs direktīvas 8. panta 1. punktā paredzētos pienākumus;

— piespriest Francijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Savā prasībā Eiropas Komisija pārmet atbildētājai, ka tā Komisijai nav paziņojusi — pirms tā pieņemšanas — par attiecīgo

Ministrijas dekrētu saistībā ar fitofarmaceutisko produktu ar lauksaimniecības vērtību nesagatavotu maisījumu lietošanu, lai gan šis dekrēts nepārprotami ir uzskatāms par noteikumiem Direktīvas 98/34 nozīmē, par ko šī iemesla dēļ bija jāpaziņo Komisijai projektā stadijā, ņemot vērā, ka uz to neattiecas šīs direktīvas 10. pantā paredzētais atbrīvojums.

Saskaņā ar Komisijas viedokli atbildētāja ir atzinusi šī pārkāpuma faktu, jo pēc argumentētā atzinuma saņemšanas Francijas iestādes paziņoja Komisijai par dekrēta projektu, ar kuru atceļ apstrīdēto Ministrijas dekrētu un pārņem tā saturu. Tomēr dienā, kad tika celta šī prasība, Francijas iestādes šo dekrēta projektu joprojām vēl nebija pieņēmušas, vai katrā ziņā Komisija par to vēl nebija informēta.

(¹) Eiropas Parlamenta un Padomes 1998. gada 20. jūlija Direktīva 98/48/EK, ar kuru groza Direktīvu 98/34/EK, ar ko nosaka informācijas sniegšanas kārtību tehnisko standartu un noteikumu jomā (OV L 217, 18. lpp.).

Apelācijas sūdzība, ko 2009. gada 4. decembrī iesniedzis Dongguan Nanzha Leco Stationery Mfg. Co., Ltd par Pirmās instances tiesas (septītā palāta) 2009. gada 23. septembra spriedumu lietā T-296/06 Dongguan Nanzha Leco Stationery Mfg. Co., Ltd/Eiropas Savienības Padome

(Lieta C-511/09 P)

(2010/C 37/30)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: Dongguan Nanzha Leco Stationery Mfg. Co., Ltd (pārstāvis — P. Bentley, QC)

Pārējie lietas dalībnieki: Eiropas Savienības Padome, Eiropas Komisija, IML Industria Meccanica Lombarda Srl

Apelācijas sūdzības iesniedzēja prasījumi:

— atcelt Pirmās instances tiesas 2009. gada 23. septembra spriedumu lietā T-296/06 Dongguan Nanzha Leco Stationery Mfg., Co., Ltd/Eiropas Savienības Padome, ar ko tiek noraidīts prasītāja prasības pirmajā instancē pirmais pamats;

- atcelt Padomes Regulu (EK) Nr. 1136/2006 ⁽¹⁾ tiktāl, ciktāl ar to tiek noteikts lielāks antidempinga maksājums par LAM, ko ražo prasītājs, nekā tas, kurš būtu jāmaksā, ja apstrīdētais eksporta cenas korekcija netiktu veikta; un
- piespriest Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus šajā tiesvedībā, ieskaitot tiesvedību pirmajā instancē.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzības iesniedzēja apgalvo, ka apstrīdētajā spriedumā nav sniegts pareizs juridisks interpretējums normālās vērtības jēdzienam, kurš ir definēts grozītās Padomes Regulas (EEK) Nr. 384/96 ⁽²⁾ par aizsardzību pret importu par dempinga cenām no valstīm, kas nav Eiropas Kopienas dalībvalstis 2. panta 7. punkta a) apakšpunktā. Tā rezultātā apstrīdētajā spriedumā ir izdarīts kļūdainais secinājums, ka analogā normālā vērtība, kas tiek noteikta saskaņā ar šo normu, noteikti atbilst brīdīm, kad attiecīgā prece atstāj ražotni Ķīnā, lai gan pašā apstrīdētajā spriedumā ir konstatēts, ka tirdzniecības, vispārējos un administratīvos [SG&A] izdevumus gan par vietējo, gan eksporta pārdošanu sedz nevis uzņēmums Ķīnā, bet attiecīgie uzņēmumi tirgus ekonomikas valstī, Honkongā. Šis kļūdainais secinājums ir pamatā tam, ka apstrīdētais spriedums pārkāpj grozītās Padomes Regulas (EEK) Nr. 384/96 2. panta 10. punktu, jo ar to tiek apstiprināta iestādes veiktā eksporta cenas korekcija, atskaitot attiecīgo Honkongas uzņēmumu tirdzniecības, vispārējos un administratīvos izdevumus un ienākumus.

⁽¹⁾ Padomes 2006. gada 24. jūlija Regula (EK) Nr. 1136/2006, ar ko piemēro galīgo antidempinga maksājumu un galīgi iekasē pagaidu maksājumu, kas noteikts Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes piespiešanas mehānismu importam (OV L 205, 1. lpp.).

⁽²⁾ OV L 56, 1. lpp.

Prasība, kas celta 2009. gada 10. decembrī — Eiropas Komisija/Grieķijas Republika

(Lieta C-512/09)

(2010/C 37/31)

Tiesvedības valoda — grieķu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — Irò Dimitriou un A. Margelis)

Atbildētāja: Grieķijas Republika

Prasītājas prasījumi:

- atzīt, ka, nepieņemot normatīvus un administratīvus aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 6. septembra Direktīvas 2006/66/EK par baterijām un akumulatoriem, un bateriju un akumulatoru atkritumiem un ar ko atceļ Direktīvu 91/157/EEK ⁽¹⁾, prasības, vai katrā ziņā nepaziņojot Komisijai par šo aktu pieņemšanu, Grieķijas Republika nav izpildījusi šīs direktīvas 26. panta 1. punktā paredzētos pienākumus;

- piespriest Grieķijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Terminš Direktīvas 2006/66/EK transponēšanai valsts tiesībās beidzās 2008. gada 26. septembrī.

⁽¹⁾ OV L 266, 26.09.2006., 1. lpp.

Prasība, kas celta 2009. gada 11. decembrī — Eiropas Komisija/Belģijas Karaliste

(Lieta C-513/09)

(2010/C 37/32)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — V. Peere un A. Marghelis)

Atbildētāja: Belģijas Karaliste

Prasītājas prasījumi:

- atzīt, ka, nepieņemot normatīvus un administratīvus aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 6. septembra Direktīvas 2006/66/EK par baterijām un akumulatoriem, un bateriju un akumulatoru atkritumiem un ar ko atceļ Direktīvu 91/157/EEK ⁽¹⁾, prasības, vai katrā ziņā nepaziņojot Komisijai par šo aktu pieņemšanu, Belģijas Karaliste nav izpildījusi šajā direktīvā paredzētos pienākumus;

— piespriet Beļģijas Karalistei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Terminš Direktīvas 2006/66/EK transponēšanai beidzās 2008. gada 26. septembrī. Tomēr šīs prasības celšanas brīdī atbildētāja vēl nebija veikusi visus vajadzīgos pasākumus, lai transponētu direktīvu vai, katrā ziņā, nebija par to paziņojusi Komisijai.

(¹) OV L 266, 1. lpp.

Prasība, kas celta 2009. gada 11. decembrī — Eiropas Komisija/Portugāles Republika

(Lieta C-518/09)

(2010/C 37/33)

Tiesvedības valoda — portugāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — I. V. Rogalski un P. Guerra e Andrade)

Atbildētāja: Portugāles Republika

Prasītājas prasījumi:

— atzīt, ka Portugāles Republika nav izpildījusi LESD 56. pantā paredzētos pienākumus;

— savos tiesību aktos nenodalot uzņēmējdarbības veikšanu un pakalpojumu pagaidu sniegšanu nekustamā īpašuma darījumu jomā attiecībā uz nekustamā īpašuma mākleri uzņēmumiem un nekustamā īpašuma aģentiem;

— uzliekot citu dalībvalstu nekustamā īpašuma mākleri uzņēmumiem un nekustamā īpašuma aģentiem pienākumu pilnībā reģistrēties *Instituto da Construção e do Imobiliário* (turpmāk tekstā — “*InCI, I.P.*”), lai varētu sniegt pagaidu pakalpojumus;

— uzliekot citu dalībvalstu nekustamā īpašuma mākleri uzņēmumiem un nekustamā īpašuma aģentiem pienā-

kumu apdrošināt savu profesionālo atbildību atbilstoši Portugāles tiesību aktiem;

— uzliekot citu dalībvalstu nekustamā īpašuma mākleri uzņēmumiem un nekustamā īpašuma aģentiem pienākumu nodrošināt pozitīvu savu pašu kapitālu atbilstoši Portugāles tiesību aktiem;

— attiecinot uz citu dalībvalstu nekustamā īpašuma mākleri uzņēmumiem un nekustamā īpašuma aģentiem pilnīgu *InCI, I.P.* disciplināro kontroli;

— atzīt, ka Portugāles Republika nav izpildījusi arī LESD 49. un 56. pantā paredzētos pienākumus, paredzot, ka, izņemot trešām personām sniegtus nekustamā īpašuma pārvaldīšanas pakalpojumus, nekustamā īpašuma mākleri uzņēmumiem ir jāveic vienīgi nekustamā īpašuma mākleri darbība un ka nekustamā īpašuma aģentiem jāveic vienīgi nekustamā īpašuma aģentu darbība; un

— piespriet Portugāles Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Portugāles nekustamā īpašuma mākleri un aģentu sistēma paredz virkni pakalpojumu sniegšanas brīvības ierobežojumu.

Nekustamā īpašuma mākleri un aģentu darbībai, ko veic uzņēmumi, kuru reģistrācijas vieta vai faktiskais sēdekļis atrodas citā dalībvalstī, attiecībā uz Portugālē atrodošos nekustamo īpašumu ir piemērojami Portugāles tiesību akti.

Portugāles tiesībās nekustamā īpašuma mākleri darbības veikšanai ir paredzēti septiņi priekšnosacījumi, bet nekustamā īpašuma aģentu darbības veikšanai — četri priekšnosacījumi.

Licences priekšnosacījumi attiecībā uz sabiedrības struktūru ir ierobežojoši.

Priekšnosacījums par profesionālo kvalifikāciju arī ir ierobežojošs.

Portugāles noteikumi par nekustamā īpašuma mākleri un aģentu darbību ir mainījuši tradicionālo nekustamā īpašuma mākleri darbību, kas tagad ir pārstāvēniecības darbība.

Pienākums apdrošināt profesionālo atbildību atbilstoši Portugāles tiesību aktiem ir nepamatots ierobežojums.

Pienākums nodrošināt pozitīvu savu pašu kapitālu, kas tiek noteikts atbilstoši Portugāles grāmatvedības sistēmas noteikumiem, ir diskriminējošs pakalpojumu sniegšanas brīvības ierobežojums.

Portugāles iestādes veiktās disciplinārās kontroles attiecināšana uz nekustamā īpašuma mākleru uzņēmumiem un nekustamā īpašuma aģentiem attiecībā uz pakalpojumu sniegšanu, neņemot vērā pakalpojumu sniedzēja reģistrācijas dalībvalstī veikto pakalpojuma sniedzēja uzraudzību, ir ierobežojums LESD 56. panta izpratnē.

Portugāles tiesību normas, kurās noteikts, ka jāveic vienīgi vai gandrīz vienīgi nekustamā īpašuma mākleru vai aģentu darbība, ir brīvības veikt uzņēmējdarbību un pakalpojumu sniegšanas brīvības ierobežojums.

Priekšnoteikumi pieejai šādas darbības veikšanai nenodala un arī neļauj nodalīt uzņēmējdarbības veikšanas situācijas no pakalpojumu pagaidu sniegšanas.

Priekšnoteikumi pieejai būvniecības darbībai, kādi tie paredzēti Portugāles tiesību aktos, ir priekšnoteikumi, kas attiecas uz uzņēmējdarbības veikšanu. Portugāles tiesību aktos nav paredzēta atšķirība starp uzņēmējdarbības veikšanu un pakalpojumu pagaidu sniegšanu.

Pakalpojumu sniegšanas brīvības un brīvības veikt uzņēmējdarbību ierobežojumus nevar pamatot ar sabiedriskās kārtības apsvērumiem.

Lai gan zināmus pakalpojumu sniegšanas pamatbrīvības un pamatbrīvības veikt uzņēmējdarbību ierobežojumus var pamatot ar patērētāju tiesību aizsardzību, apskatāmie ierobežojumi nav samērīgi.

Prasība nodarboties ar uzņēmējdarbību Portugālā, lai varētu sniegt pakalpojumus, un prasība saņemt licenci, lai pārliecinātos, vai ir izpildīts priekšnoteikums par uzņēmējdarbības veikšanu, nav samērīgi līdzekļi attiecībā uz pakalpojumu sniegšanas brīvību.

Konkrētāk, nav saprātīgi pieprasīt, lai apdrošināšanas polise tiktu apstiprināta uzņemtajā valstī.

Tam, ka Portugāles tiesību aktos ir noteikta prasība nodrošināt pozitīvu savu pašu kapitālu, nav saistības ar iemesliem, kas saistīti ar maksātpēju.

Ir nesamērīgi uz pakalpojumu sniedzēju attiecināt pilnīgu disciplināro kontroli, kas piemērojama Portugālē reģistrētiem nekustamā īpašuma aģentiem un nekustamā īpašuma mākleru uzņēmumiem.

Apelācijas sūdzība, ko par Pirmās instances tiesas (septītā palāta) 2009. gada 30. septembra spriedumu lietā T-168/05 Arkema/Komisija 2009. gada 15. decembrī iesniegusi Arkema France SA

(Lieta C-520/09 P)

(2010/C 37/34)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Arkema France SA (pārstāvis — M. Debroux, avocat)

Cits lietas dalībnieks: Eiropas Komisija

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

— atcelt Pirmās instances tiesas spriedumu lietā T-168/05;

— piespriest Komisijai atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzības iesniedzēja savas apelācijas sūdzības pamatojumam izvirza četrus pamatus.

Ar savu pirmo pamatu apelācijas sūdzības iesniedzēja atsauca uz Pirmās instances tiesas pieļauto noteikumu, saskaņā ar kuriem mātes sabiedrība tiek vainota par meitas sabiedrības veiktu, konkurenci deformējošu darbību, pārkāpumu. Šajā sakarā tā norāda uz pretrunām pašā pārsūdzētajā spriedumā, jo Pirmās instances tiesa šajā spriedumā min, ka pieņēmums par mātes sabiedrības noteicošu ietekmi meitas sabiedrībā ir vienkāršs pieņēmums, kuru var apgāzt, ja mātes un/vai meitas sabiedrība iesniedz pierādījumus par meitas sabiedrības autonomu darbību, tai pat laikā apstiprinot, ka mātes sabiedrības pašas funkcija ir sabiedrību grupas ietvaros rūpēties par meitas sabiedrību vadības vienību, tostarp, ar budžeta kontroles starpniecību. No tā izriet *de iure* neapgāzams pierādījums par mātes sabiedrības noteicošu ietekmi meitas sabiedrībās, un šī Pirmās instances tiesas apgalvojuma kontekstā meitas sabiedrībai neesot iespējams iesniegt pierādījumus par savu autonomo darbību tirgū.

Ar savu otro pamatu *Arkema* atsaucas uz nediskriminācijas principa, kas izriet no pieņēmuma par mātes sabiedrības noteicošu ietekmi savās meitas sabiedrībās neapgājamo raksturu, pārkāpumu, jo šī pieņēmuma dēļ pret aizliegtās vienošanās dalībniekiem tiek pausta atšķirīga attieksme atkarībā no tā, vai viņi pieder sabiedrību grupai.

Savā trešajā pamatā apelācijas sūdzības iesniedzēja norāda, ka ar pārsūdzēto spriedumu esot pārkāpts vienlīdzīgas attieksmes princips un tiesības uz taisnīgu lietas izskatīšanu, jo atbildē uz iebildi par būtiskiem formas pārkāpumiem, kas izriet no pamatojuma trūkuma, Pirmās instances tiesa esot izvērtējusi tikai *Elf Aquitaine*, kas ir *Arkema* mātes sabiedrība, nevis pēdējās minētās argumentus.

Lai arī ir pareizi, ka Pirmās instances tiesai nav izvērsti jāiedziļinās visos lietas dalībnieku argumentos, tomēr no pārsūdzētā sprieduma motīvu daļas apelācijas sūdzības iesniedzējai būtu precīzi jāsaprot, uz ko šajā sakarā Pirmās instances tiesas pamatojums ir balstīts.

Ar savu ceturto pamatu *Arkemai*, visbeidzot, atsaucas uz samērīguma principa pārkāpumu, jo Komisija, noteikdama sankcijas bāzi, divkārtā apmērā esot ņēmusi vērā apgrozījumu, un Pirmās instances tiesa esot pieļāvusi kļūdu, apstiprinot, ka Komisijai nav bijis citas izvēles, ja tā gribējusi pieturēties pie pamatnostādnes paredzētās aprēķina metodes. Tā rīkodamās, Pirmās instances tiesa faktiski Komisijas pamatnostādņēm esot piešķirusi absolūti saistošu spēku, kas nemaz tā nav. Apelācijas sūdzības iesniedzējas skatījumā šādas pamatnostādnes drīzāk līdzinoties uzvedības normām ar norādēm uz vērā ņemamu praksi nevis administrācijai katrā ziņā saistošām tiesību normām.

Apelācijas sūdzība, ko par Pirmās instances tiesas (septītā palāta) 2009. gada 30. septembra spriedumu lietā T-174/05 *Elf Aquitaine*/Komisija 2009. gada 15. decembrī iesniegusi *Elf Aquitaine SA*

(Lieta C-521/09 P)

(2010/C 37/35)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: *Elf Aquitaine SA* (pārstāvji — E. Morgan de Rivery un S. Thibault-Liger, avocats)

Cits lietas dalībnieks: Eiropas Komisija

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

— primāri:

— pamatojoties uz Līguma par Eiropas Savienību 256. pantu un 3. protokola par Eiropas Savienības Tiesas statūtiem 56. pantu, pilnībā atcelt Pirmās instances tiesas 2009. gada 30. septembra spriedumu lietā T-174/05 *Elf Aquitaine SA*/Eiropas Kopienų Komisija;

— apmierināt pirmajā instancē izvirzītos prasījumus;

— tādejādi atcelt Komisijas 2005. gada 19. janvāra Lēmuma C (2004) 4876, galīgā redakcija, par [EKL] 81. panta un EEZ līguma 53. panta piemērošanas procedūru (Lieta COMP/E-1/37.773 — AMCA) 1. panta d) apakšpunktu, 2. panta c) apakšpunktu, 3. pantu un 4. panta 9. punktu;

— pakārtoti, pamatojoties uz Līguma par Eiropas Savienību 261. pantu, tiesas neierobežotas kontroles ietvaros atcelt vai samazināt *Arkema SA* un *Elf Aquitaine* kopā vai solidāri piespriesto, iepriekš minētā Komisijas lēmuma 2. panta c) apakšpunktā minēto, naudas sodu EUR 45 miljonu apmērā pamatojuma un argumentu Pirmās instances tiesas spriedumā lietā T-174/05 neesamības dēļ, kā tas turpinājumā minēts sešos šīs apelācijas sūdzības pamatos;

— katrā ziņā piespriest Komisijai atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus, tai skaitā tos, kas *Elf Aquitaine* radušies tiesvedībā Pirmās instances tiesā.

Pamati un galvenie argumenti

Savas apelācijas sūdzības atbalstam apelācijas sūdzības iesniedzēja min sešus pamatus.

Ar savu pirmo pamatu apelācijas sūdzības iesniedzēja norāda, ka, neņemdamā vērā visas Līguma par Eiropas Savienību 101. panta [iepriekš — EKL 81. pants] sankciju represīvās sekas, Pirmās instances tiesa ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā. It īpaši tā Pirmās instances tiesai pārmet, ka, noteikdama apelācijas sūdzības iesniedzējai atbildību par tās filiāles izdarīto pārkāpumu, Pirmās instances tiesa tai nav piemērojusi nevainīguma prezumpcijas principu un soda individualizēšanas principu, lai gan apelācijas sūdzības iesniedzējas sniegtā informācija tieši pretēji ir pierādījums, ka tā personīgi nekādu pārkāpumu nav izdarījusi un ka pārkāpuma izdarīšanas laikā tā pat par to neko nav zinājusi.

Ar savu otro pamatu *Elf Aquitaine* atsaucas uz tiesību uz aizstāvību pārkāpumu, kas izriet no kļūdainas taisnīguma un sacīkstes principa interpretācijas. Pārsūdzētajā spriedumā Pirmās instances tiesa faktiski uzskatīja, ka aplūkojamā gadījumā sacīkstes princips esot ievērots, jo apelācijas sūdzības iesniedzēja bija spējīga

pienācīgi iepazīties ar tās nostāju administratīvās procedūras laikā un ka pirmo reizi tā pret viņai izvirzītajiem iebildumiem tika informēta paziņojumā par iebildumiem. Apelācijas sūdzības iesniedzējas skatījumā šī interpretācija esot kļūdaina, jo ar to tiek noliegta vajadzība ievērot tās tiesības uz aizstāvību, jau sākot ar iepriekšējas izmeklēšanas stadiju, kā arī netiek ievērota vajadzība Komisijai šādu izmeklēšanu objektīvi veikt — vai tas būtu labvēlīgi, vai nelabvēlīgi — saistībā ar personu, kas, iespējams, izdarījusi pārkāpumu.

Ar savu trešo pamato apelācijas sūdzības iesniedzēja Pirmās instances tiesai pārmet, ka tā esot pieļāvusi vairākas kļūdas saistībā ar pienākumu norādīt pamatojumu. Šīs kļūdas attiecas gan uz Komisijai pieprasītā pamatojuma satura vērtējumu un tā intensitāti, gan uz paša apstrīdētā sprieduma saturu, kurā atrodami pretrunīgi apgalvojumi.

Ar savu ceturto pamatu *Elf Aquitaine* norāda uz Līguma par Eiropas Savienību 263. panta [iepriekš — EKL 230. pants] pārkāpumu, jo Pirmās instances tiesa, ar savu vērtējumu par iespējamību vainot mātes sabiedrību par meitas sabiedrības izdarīto pārkāpumu aizstādama Komisijas lēmumā atrodamo nepilnīgo un pieticīgo vērtējumu, esot pārkāpusi likumības pārbaudes robežas.

Ar savu piekto pamatu, kam ir četras daļas, apelācijas sūdzības iesniedzēja sūdzas, ka Pirmās instances tiesa nav ņēmusi vērā noteikumus, saskaņā ar kuriem mātes sabiedrība tiek vainota par meitas sabiedrības veiktu, konkurenci deformējošu darbību. Neapstiprinot, ka mātes sabiedrība ir atbildīga par meitas sabiedrības rīcību, Pirmās instances tiesai faktiski bija jāizvērtē, vai Komisija ir pierādījusi konkrētu apelācijas sūdzības iesniedzējas iekļaušanos savas meitas sabiedrības vadībā.

Ar savu sesto un pēdējo pamatu apelācijas sūdzības iesniedzēja, visbeidzot, pakārtoti min, ka ja Pirmās instances tiesas pieļauto kļūdu un pārkāpumu rezultātā Komisijas lēmums netiks atcelts, tad tām vismaz būtu jābūt pamatam, lai Tiesa atceltu vai samazinātu naudas sodu, kas tām piespriests kopīgi un solidāri.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar Tribunal administratif de Paris (Francija) 2009. gada 12. novembra rīkojumu — *Ville de Lyon/Caisse des dépôts et consignations*

(Lieta C-524/09)

(2010/C 37/36)

Tiesvedības valoda — franču

Iesniedzējtiesa

Tribunal administratif de Paris

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Ville de Lyon

Atbildētāja: Caisse des dépôts et consignations

Prejudiciālie jautājumi

1. Vai informācijas, kas paredzēta 2004. gada 21. decembra Regulas (EK) Nr. 2216/2004 ⁽¹⁾ XVI pielikuma 12. punktā, paziņošana vai nepaziņošana ir vienīgi centrālā administratora ziņā vai arī valsts reģistra administratora ziņā?
2. Gadījumā, ja valsts reģistra administratoram ir attiecīgā kompetence, vai šī informācija ir jāuzskata par informāciju, kas attiecas uz emisijām vidē 2003. gada 28. janvāra Direktīvas 2003/4/EK ⁽²⁾ 4. panta nozīmē un attiecībā uz kuru nevar tikt attiecināta “komerciālas un rūpnieciskas informācijas konfidencialitāte”, vai šīs informācijas paziņošanu nosaka specifiski konfidencialitātes noteikumi?
3. Gadījumā, ja ir jāpiemēro specifiski konfidencialitātes noteikumi, vai šī informācija nav jāpaziņo pirms piecu gadu termiņa beigšanās, vai arī šis termiņš attiecas vienīgi uz kvotu piešķiršanu uz pieciem gadiem saskaņā ar 2003. gada 13. oktobra Direktīvu 2003/87/EK ⁽³⁾?
4. Gadījumā, ja ir jāpiemēro šis piecu gadu termiņš, vai 2004. gada 21. decembra Regulas Nr. 2216/2004 10. pants ļauj no tā atkāpties, un vai šis atteikums atkāpties var pēc savas būtības tikt vērstts pret pašvaldību, kas vēlas saņemt šo informāciju, lai noslēgtu vienošanos par pilsētas apsildes publiskā pakalpojuma deleģēšanu?

⁽¹⁾ Komisijas 2004. gada 21. decembra Regula (EK) Nr. 2216/2004 par standartizētu un drošu reģistru sistēmu saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2003/87/EK un Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmumu 280/2004/EK (OV L 386, 1. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 28. janvāra Direktīva 2003/4/EK par vides informācijas pieejamību sabiedrībai un par Padomes Direktīvas 90/313/EEK atcelšanu (OV 41, 26. lpp.).

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 13. oktobra Direktīva 2003/87/EK, ar kuru nosaka sistēmu siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas kvotu tirdzniecībai Kopienā un ar ko groza Padomes Direktīvu 96/61/EK (OV L 275, 32. lpp.).

Prasība, kas celta 2009. gada 18. decembrī — Eiropas Komisija/Grieķijas Republika

(Lieta C-534/09)

(2010/C 37/37)

Tiesvedības valoda — grieķu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — M. Patakia un A. Alcover San Pedro)

Atbildētāja: Grieķijas Republika

Prasītājas prasījumi:

- atzīt, ka Grieķijas Republika, nepieņemot vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka to kompetentās iestādes, izmantojot saskaņā ar 6. un 8. pantu izsniegtās atļaujas vai attiecīgā gadījumā pārskatot un vajadzības gadījumā atjauninot nosacījumus, panāk, ka esošās iekārtas tiek ekspluatētas saskaņā ar 3., 7., 9., 10. un 13. pantā, 14. panta a) un b) apakšpunktā, kā arī 15. panta 2. punktā noteiktajām prasībām ne vēlāk kā no 2007. gada 30. oktobra, neskarot īpašus Kopienas tiesību aktus, ir pārkāpusi Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 15. janvāra Direktīvas 2008/1/EK ⁽¹⁾ par piesārņojuma integrētu novēršanu un kontroli 5. panta 1. punktā paredzētos pienākumus;

- piespriest Grieķijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

IPPC [piesārņojuma integrētas novēršanas un kontroles] direktīvas 5. panta 1. punktu, lasot to kopā ar tās 2. panta 4. punktā paredzēto, izriet, ka dalībvalstīm ir jāpieņem vajadzīgie pasākumi, lai nodrošinātu, ka to kompetentās iestādes, izmantojot saskaņā ar 6. un 8. pantu izsniegtās atļaujas vai attiecīgā gadījumā pārskatot un vajadzības gadījumā atjauninot nosacījumus, panāk, ka esošās iekārtas tiek ekspluatētas saskaņā ar direktīvā noteiktajām prasībām ne vēlāk kā no 2007. gada 30. oktobra.

Saskaņā ar Grieķijas iestāžu atbildi uz Komisijas argumentēto atzinumu apmēram 47 % no Grieķijā esošajām iekārtām (148 no 317) tiek ekspluatētas bez KPSP [Klimata pārmaiņu starpvaldību padomes] atļaujas. Līdz ar to Grieķijas Republika piekrīt, ka pārmērīgi liels KPSP iekārtu skaits turpina būt ekspluatēta bez attiecīgi izsniegtajām atļaujām.

Jānorāda, ka Grieķijas Republika nav norādījusi nekādu pamatojumu vai arī precizējumu attiecībā uz attiecīgo iekārtu skaita palielināšanos, kā arī pat nav paziņojusi par lietas apstākļu attīstību pēc datuma, kurā tika nosūtīta atbilde uz argumentēto atzinumu.

(¹) OV L 24, 29.01.2008., 8. lpp.

VISPĀRĒJĀ TIESA

Vispārējās tiesas 2009. gada 17. decembra spriedums —
Solvay/Komisija

(Lieta T-57/01) ⁽¹⁾

(Konkurence — Dominējošā stāvokļa ļaunprātīga izmantošana — Nātrija karbonāta tirgus Kopienā (izņemot Apvienoto Karalisti un Īriju) — Lēmumus, ar kuru konstatēts EKL 82. panta pārkāpums — Piegādes līgumi par pārmērīgi ilgu periodu — Lojalitātes atlaide — Komisijas pilnvaru uzlikt naudas sodu vai sankcijas noilgums — Saprātīgs termiņš — Būtiskas formas prasības — Attiecīgais ģeogrāfiskais tirgus — Dominējošā stāvokļa esamība — Dominējošā stāvokļa ļaunprātīga izmantošana — Tiesības piekļūt lietas materiāliem — Naudas sods — Pārkāpuma smagums un ilgums — Atbildību pastiprinoši apstākļi — Recidīvs — Atbildību mīkstinoši apstākļi)

(2010/C 37/38)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Solvay SA, Brisele (Beļģija) (pārstāvji — L. Simont, P.—A. Foriers, G. Block, F. Louis un A. Vallery, avocats)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — P. Oliver un J. Currall, pārstāvji, kam palīdz N. Coutrelis, avocat)

Priekšmets

Primāri, prasība atcelt Komisijas 2000. gada 13. decembra Lēmumu 2003/6/EK par [EKL] 82. panta piemērošanas procedūru (Lieta COMP/33.133 — C: Nātrija karbonāts — Solvay) (OV 2003, L 10, 10. lpp.) un, pakārtoti, prasība atcelt vai samazināt prasītājai uzlikto naudas sodu

Rezolutīvā daļa:

1. Komisijas 2000. gada 13. decembra Lēmuma 2003/6/EK par [EKL] 82. panta piemērošanas procedūru (Lieta COMP/33.133 — C: Nātrija karbonāts — Solvay) 2. pantā Solvay SA uzlikto naudas sodu noteikt 19 miljonu euro apmērā;
2. prasību pārējā daļā noraidīt;
3. prasītāja sedz savus tiesāšanās izdevumus pati un atlīdzina 95 % no Eiropas Komisijas tiesāšanās izdevumiem;

4. Komisija sedz 5 % no saviem tiesāšanās izdevumiem.

⁽¹⁾ OV C 161, 02.06.2001.

Vispārējās tiesas 2009. gada 17. decembra spriedums —
Solvay/Komisija

(Lieta T-58/01) ⁽¹⁾

(Konkurence — Aizliegtas vienošanās — Nātrija karbonāta tirgus Kopienā — Lēmums, ar kuru konstatēts EKL 81. panta pārkāpums — Līgums, kas uzņēmumam garantē minimālo pārdošanas tonnāžu dalībvalstī un vajadzīgā daudzuma iepirkumu šīs minimālās tonnāžas sasniegšanai — Komisijas pilnvaru uzlikt naudas sodu vai sankcijas noilgums — Saprātīgs termiņš — Būtiskas formas prasības — Tirdzniecības starp dalībvalstīm ietekmēšana — Tiesības piekļūt lietas materiāliem — Naudas sods — Pārkāpuma smagums un ilgums — Atbildību pastiprinoši un mīkstinoši apstākļi)

(2010/C 37/39)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Solvay SA, Brisele (Beļģija) (pārstāvji — L. Simont, P.-A. Foriers, G. Block, F. Louis un A. Vallery, avocats)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — P. Oliver un J. Currall, pārstāvji, kam palīdz N. Coutrelis, avocat)

Priekšmets

Primāri, prasība atcelt Komisijas 2000. gada 13. decembra Lēmumu 2003/5/EK par [EKL] 81. panta piemērošanas procedūru (Lieta COMP/33.133 — B: Nātrija karbonāts — Solvay, CFK) (OV 2003, L 10, 1. lpp.) un, pakārtoti, prasība atcelt vai samazināt prasītājai uzlikto naudas sodu

Rezolutīvā daļa:

1. atcelt Komisijas 2000. gada 13. decembra Lēmuma 2003/5/EK par [EKL] 81. panta piemērošanas procedūru (Lieta COMP/33.133 — B: Nātrija karbonāts — Solvay, CFK) 1. pantu tiktāl, ciktāl tajā noteikts, ka Solvay SA 1990. gadā ir pārkāpusi EKL 81. panta noteikumus;

2. Solvay uzliktais naudas sods tiek noteikts 2,25 miljonu euro apmērā;
3. prasību pārējā daļā noraidīt;
4. prasītāja sedz trīs ceturtdaļas no saviem tiesāšanās izdevumiem un atlīdzina trīs ceturtdaļas no Eiropas Komisijas tiesāšanās izdevumiem;
5. Komisija sedz vienu ceturtdaļu no saviem tiesāšanās izdevumiem un atlīdzina vienu ceturtdaļu no prasītājas tiesāšanās izdevumiem.

(¹) OV C 161, 02.06.2001.

Vispārējās tiesas 2009. gada 18. decembra spriedums — Arizmendi u.c./Padome un Komisija

(Apvienotās lietas T-440/03, T-121/04, T-171/04, T-208/04, T-365/04 un T-484/04) (¹)

(Ārpuslīgumiskā atbildība — Muitas savienība — Procedūra sakarā ar pienākumu neizpildi — Argumentēts atzinums — Francijas tiesību aktos paredzētā kuģniecības mākleri, tulku un kuģu kapteiņu profesiju monopola stāvokļa atcelšana — Pietiekami būtisks pārkāpums — Cēloņsakarība)

(2010/C 37/40)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāji: Jean Arizmendi, Bayonne (Francija) un 60 citi prasītāji, kuru vārdi ir minēti sprieduma pielikumā (pārstāvji — lietā T-440/03 — J.-F. Péricaud, P. Péricaud un M. Tournois, lietās T-121/04, T-171/04, T-208/04, T-365/04 un T-484/04 — J.-F. Péricaud un M. Tournois, avocats)

Atbildētājas: Eiropas Savienības Padome (pārstāvji — sākotnēji J.-P. Jacqué un M. Giorgi Fort, vēlāk — F. Florindo Gijón un M. Balta) un Eiropas Komisija (pārstāvji — X. Lewis un lietā T-121/04 — X. Lewis un B. Stromsky)

Persona, kas iestājusies lietā C-440/03, atbalstot prasītājus: Chambre nationale des courtiers maritimes de France, Parīze (Francija) (pārstāvis — J.-F. Péricaud, avocat)

Priekšmets

Prasība par zaudējumu atlīdzību, kas celta saskaņā ar EKL 235. pantu un EKL 288. panta otro daļu, ar mērķi piespriest Kopienai atlīdzināt zaudējumus, kas radās sakarā ar Francijas tiesību aktos

paredzētā kuģniecības mākleri, tulku un kuģu kapteiņu profesiju monopola stāvokļa atcelšanu

Rezolutīvā daļa:

1. prasības noraidīt;
2. Jean Arizmendi un 60 citi prasītāji, kuru vārdi ir minēti pielikumā, sedz savus tiesāšanās izdevumus un atlīdzina tos, kas radušies Eiropas Savienības Padomei un Eiropas Komisijai;
3. Chambre nationale des courtiers maritimes de France sedz savus tiesāšanās izdevumus pati;
4. Padome un Komisija sedz savus tiesāšanās izdevumus, kas radušies sakarā ar Chambre nationale des courtiers maritimes de France iestāšanos lietā, pašas.

(¹) OV C 59, 06.03.2004.

Pirmās instances tiesas 2009. gada 15. decembra spriedums — EDF/Komisija

(Lieta T-156/04) (¹)

(Valsts atbalsts — Francijas iestāžu EDF piešķirtais atbalsts — Lēmums, ar kuru atbalsts atzīts par nesaderīgu ar kopējo tirgu un noteiks to atgūt — Atbalsta saņēmēju procesuālās tiesības — Ietekme uz tirdzniecību starp dalībvalstīm — Privātā ieguldītāja kritērijs)

(2010/C 37/41)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Électricité de France (EDF), Parīze (Francija) (pārstāvis — M. Debrū [M. Debroux], advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Kopienų Komisija (pārstāvji — H. Buendija Sjerra [J. Buendía Sierra] un K. Žiolito [C. Giolito])

Persona, kas iestājusies lietā prasītājas prasījumu atbalstam: Francijas Republika (pārstāvji — Ž. de Bergess [G. de Bergues] un A. L. Vendrolini [A.-L. Vendrolini])

Persona, kas iestājusies lietā atbildētājas prasījumu atbalstam: Iberdrola, SA, Bilbao (Spānija) (pārstāvji — H. Ruiss Kalsado [J. Ruiz Calzado] un E. Barbiers de La Serre [É. Barbier de La Serre], advokāti)

Priekšmets

Prasība atcelt Komisijas 2003. gada 16. decembra lēmuma par valsts atbalstu uzņēmumam EDF un elektroenerģijas un gāzes rūpniecībai (C 68/2002, N 504/2003 un C 25/2003) 3. un 4. pantu

Rezolutīvā daļa:

1. atcelt Komisijas 2003. gada 16. decembra lēmuma par valsts atbalstu uzņēmumam EDF un elektroenerģijas un gāzes rūpniecībai (C 68/2002, N 504/2003 un C 25/2003) 3. un 4. pantu;
2. Eiropas Kopienų Komisija sedz savus, kā arī atlīdzina Électricité de France (EDF) tiesāšanās izdevumus;
3. Francijas Republika sedz savus tiesāšanās izdevumus pati;
4. Iberdrola, SA sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.

(¹) OV C 179, 10.07.2004.

Vispārējās tiesas 2009. gada 10. decembra spriedums — Cofac/Komisija

(Lieta T-158/07) (¹)

(ESF — Finanšu atbalsta samazināšana — Apmācības darbības — Tiesības uz aizstāvību — Tiesības tikt uzklautām)

(2010/C 37/42)

Tiesvedības valoda — portugāļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Cofac — Cooperativa de Formação e Animação Cultural, CRL, Lisabona (Portugāle) (pārstāvji — L. Gomes, J. Ortigão un C. Peixoto, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — P. Guerra e Andrade un A. Steiblytē)

Priekšmets

Prasība atcelt Komisijas 2005. gada 3. jūnija Lēmumu D(2005)13066, ar kuru samazina ar 1988. gada 29. aprīļa Lēmumu C(88)0831 prasītājam piešķirtā Eiropas Sociālā fonda (ESF) atbalsta apjomu apmācības darbībām (lietas Nr. 880707 P1)

Rezolutīvā daļa:

1. prasību noraidīt;
2. Cofac — Cooperativa de Formação e Animação Cultural, CRL atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 155, 07.07.2007.

Vispārējās tiesas 2009. gada 10. decembra spriedums — Cofac/Komisija

(Lieta T-159/07) (¹)

(ESF — Finanšu atbalsta samazināšana — Apmācības darbības — Tiesības uz aizstāvību — Tiesības tikt uzklautām)

(2010/C 37/43)

Tiesvedības valoda — portugāļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Cofac — Cooperativa de Formação e Animação Cultural, CRL, Lisabona (Portugāle) (pārstāvji — L. Gomes, J. Ortigão un C. Peixoto, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — P. Guerra e Andrade un A. Steiblytē)

Priekšmets

Prasība atcelt Komisijas 2004. gada 9. novembra Lēmumu D(2004)24253, ar kuru samazina ar 1987. gada 30. aprīļa Lēmumu C(87)0860 prasītājam piešķirtā Eiropas Sociālā fonda (ESF) atbalsta apjomu apmācības darbībām (lietas Nr. 870927 P1)

Rezolutīvā daļa:

1. prasību noraidīt;
2. Cofac — Cooperativa de Formação e Animação Cultural, CRL atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 155, 07.07.2007.

**Vispārējās tiesas 2009. gada 11. decembra spriedums —
Giannopoulos/Padome**(Lieta T-436/07 P) ⁽¹⁾

(Apelācijas sūdzība — Civildienests — Ierēdņi — Pieņemšana
darbā — Klasificēšana pakāpē — Lūgums pārskatīt pakāpi
— Civildienesta noteikumu 31. panta 2. punkts)

(2010/C 37/44)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: Nikos Giannopoulos, Wezembeek-
Oppem (Beļģija) (pārstāvji — S. Rodrigues un C. Bernard-Glanz,
advokāti)

Pretējā puse procesā: Eiropas Savienības Padome (pārstāvji — M.
Bauer un I. Šulce)

Priekšmets

Apelācijas sūdzība, kas iesniegta par Eiropas Savienības Civildie-
nesta tiesas (otrā palāta) 2007. gada 20. septembra spriedumu
lietā F-111/06 Giannopoulos/Padome (Krājumā vēl nav publicēts),
lūdzot atcelt šo spriedumu

Rezolutīvā daļa:

1. apelācijas sūdzību noraidīt;
2. Nikos Giannopoulos un Eiropas Savienības Padome katrs sedz
savus tiesāšanās izdevumus šajā instancē.

⁽¹⁾ OV C 22, 26.01.2008.

**Vispārējās tiesas 2009. gada 17. decembra spriedums —
Notartel/ITSB — SAT.1 (“R.U.N.”)**(Lieta T-490/07) ⁽¹⁾

(Kopienas preču zīme — Iebildumu process — Kopienas
vārdiskas preču zīmes “R.U.N.” reģistrācijas pieteikums —
Agrākas Kopienas un valsts vārdiskas preču zīmes “ran” —
Relatīvs atteikuma pamatojums — Sajaukšanas iespēja —
Regulas (EK) Nr. 40/94 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts
(tagad – Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b)
apakšpunkts) — Pienākums norādīt pamatojumu — Regulas
Nr. 40/94 73. pants (tagad – Regulas Nr. 207/2009 75.
pants) — Daļējs reģistrācijas atteikums)

(2010/C 37/45)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Notartel SpA — Società informatica del Notariato, Roma
(Itālija) (pārstāvji — M. Bosshard un M. Balestrieri, avocats)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes,
paraugi un modeļi) (pārstāvis — A. Sempio)

Otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniece: SAT.1 SatellitenFern-
sehen GmbH, Berlīne (Vācija)

Priekšmets

Prasība par ITSB Apelāciju ceturtās padomes 2007. gada 22.
oktobra lēmumu lietā R 1267/2006-4 attiecībā uz iebildumu
procesu starp SAT.1 SatellitenFernsehen GmbH un Notartel SpA
— Società informatica del Notariato

Rezolutīvā daļa:

1. prasību noraidīt;
2. Notartel SpA — Società informatica del Notariato atlīdzina tiesā-
šanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 64, 08.03.2008.

**Vispārējās tiesas 2009. gada 15. decembra spriedums —
Trubion Pharmaceuticals/ITSB — Merck (“TRUBION”)**(Lieta T-412/08) ⁽¹⁾

(Kopienas preču zīme — Iebildumu process — Kopienas vārdiskas preču zīmes “TRUBION” reģistrācijas pieteikums — Agrāka Kopienas grafiska preču zīme “TriBion Harmonis” — Relatīvs atteikuma pamatojums — Sajaukšanas iespēja — Regulas (EK) Nr. 40/94 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts (tagad – Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts)

(2010/C 37/46)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Trubion Pharmaceuticals, Inc., Seattle, Washington (Amerikas Savienotās Valstis) (pārstāvis — C. Hertz-Eichenrode, avocat)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (pārstāvis — A. Folliard-Monguiral)

Cita procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniece, persona, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā: Merck KGaA, Darmstadt (Vācija) (pārstāvji — sākotnēji M. Best un R. Freitag, pēc tam M. Best un U. Pflighar, avocats)

Priekšmets

Prasība par ITSB Apelāciju otrās padomes 2008. gada 3. jūlija lēmumu lietā R 1605/2007-2 attiecībā uz iebildumu procesu starp Trubion Pharmaceuticals, Inc. un Merck KGaA

Rezolutīvā daļa:

1. prasību noraidīt;

2. Trubion Pharmaceuticals, Inc. atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 301, 22.11.2008.

**Pirmās instances tiesas 2009. gada 15. decembra spriedums —
Media-Saturn/ITSB (“BEST BUY”)**(Lieta T-476/08) ⁽¹⁾

(Kopienas preču zīme — Kopienas grafiskas preču zīmes “BEST BUY” reģistrācijas pieteikums — Absolūts atteikuma pamatojums — Atšķirtspējas neesamība — Regulas (EK) Nr. 40/94 7. panta 1. punkta b) apakšpunkts (tagad – Regulas (EK) Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) apakšpunkts))

(2010/C 37/47)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Media-Saturn-Holding GmbH, Ingolstadt (Vācija) (pārstāvji — sākotnēji K. Lewinsky, pēc tam C.-R. Haarmann un E. Warnke, advokāti)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (pārstāvis — G. Schneider)

Priekšmets

Prasība par ITSB Apelāciju ceturtās padomes 2008. gada 28. augusta lēmumu lietā R 591/2008-4 attiecībā uz pieteikumu grafisko apzīmējumu “BEST BUY” reģistrēt kā Kopienas preču zīmi

Rezolutīvā daļa:

1. prasību noraidīt;

2. Media-Saturn-Holding GmbH atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 327, 20.12.2008.

Vispārējās tiesas 2009. gada 16. decembra spriedums — *Giordano Enterprises/ITSB — Dias Magalhães & Filhos* (“GIORDANO”)

(Lieta T-483/08) ⁽¹⁾

(Kopienas preču zīme — Iebildumu process — Kopienas vārdiskas preču zīmes “GIORDANO” reģistrācijas pieteikums — Agrāka valsts vārdiska preču zīme “GIORDANO” — Relatīvs atteikuma pamatojums — Sajaukšanas iespēja — Daļējs reģistrācijas atteikums — Regulas (EK) Nr. 40/94 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts (tagad – Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts))

(2010/C 37/48)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Giordano Enterprises Ltd*, F.T. Labuan (Malaizija) (pārstāvis — M. Nentwig, avocat)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (pārstāvis — A. Folliard-Monguiral)

Otra procesa Apelāciju padomē dalībniece, persona, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā: *José Dias Magalhães & Filhos L^{da}*, Arriřana Vřr (Portugāle) (pārstāvis — J. M. Joāo, avocat)

Priekšmets

Prasība par ITS B Apelāciju otrās padomes 2008. gada 28. jūlija lēmumu lietā R 1864/2007-2 par iebildumu procesu starp *José Dias Magalhães & Filhos L^{da}* un *Giordano Enterprises Ltd*.

Rezolutīvā daļa:

1. prasību noraidīt;
2. *Giordano Enterprises Ltd* sedz savus, kā arī atlīdzina Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 19, 24.01.2009.

Vispārējās tiesas 2009. gada 15. decembra rīkojums — *Inet Hellas/Komisija*

(Lieta T-107/06) ⁽¹⁾

(Prasība atcelt tiesību aktu — Pirmā līmeņa domēna “.eu” ieviešana — Domēna “.co” reģistrācija par otra līmeņa domēnu — Nepārsūdzams akts — Nepieņemamība)

(2010/C 37/49)

Tiesvedības valoda — grieķu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Inet Hellas Ilektroniki Ipiresia Pliroforion EPE* (Inet Hellas), Atēnas (Grieķija) (pārstāvis — V. Chatzopoulos, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — G. Zavvos un E. Montaguti)

Priekšmets

Prasība atcelt lēmumu, kas — kā tiek apgalvots — esot ietverts Komisijas 2006. gada 31. janvāra vēstulē attiecībā uz to, ka par pirmā līmeņa domēna “.eu” organizēšanu, administrēšanu un vadīšanu atbildīgā iestāde noraida prasītājas pieteikumu par domēna “.co.” kā otrā līmeņa domēna reģistrāciju

Rezolutīvā daļa:

1. prasību noraidīt kā nepieņemamu;
2. *Inet Hellas Ilektroniki Ipiresia Pliroforion EPE* (Inet Hellas) sedz savus, kā arī atlīdzina Eiropas Komisijas tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 190, 12.08.2006.

**Vispārējās tiesas 2009. gada 9. decembra rīkojums —
Deltalings un SVZ/Komisija**(Lieta T-481/07) ⁽¹⁾

(Valsts atbalsti — Belģijas iestāžu atbalsta, kas piešķirts intermodālā transporta izmantošanai pa iekšējiem ūdensceļiem, shēma — Komisijas lēmums necelt iebildumus — Prasība atcelt tiesību aktu, ko cēla apvienības, kas pārstāv Roterdamas ostas zonā nodibināto uzņēmumu intereses — Konkurences stāvokļa būtiskas ietekmes neesamība — Acīmredzama nepieņemamība)

(2010/C 37/50)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Lietas dalībnieki

Prasītāji: Deltalings, Roterdama (Nīderlande), un SVZ, Havenondernehmensvereniging Rotterdam, Roterdama (pārstāvis — M. Meulenbelt, avocat)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — G. Conte un S. Noë)

Personas, kas iestājušās lietā, atbalstot atbildētāju: Vlaams Gewest, Brisele (Belģija), un Waterwegen en Zeekanaal NV, Willebroek (Belģija) (pārstāvis — Y. van Gerven, avocat)

Priekšmets

Prasība atcelt Komisijas 2007. gada 10. maija Lēmumu C (2007) 1939 (galīgā redakcija) necelt iebildumus, kas pieņemti pēc EKL 88. panta 3. punktā paredzētās iepriekšējās izmeklēšanas procedūras attiecībā uz atbalsta shēmu, ko Vlaams Gewest (Flāmu reģions, Belģija) paredzēja intermodālā transporta izmantošanas pa iekšējiem ūdensceļiem atbalstam (Valsts atbalsts Nr. 682/06-Belģija)

Rezolutīvā daļa:

1. noraidīt prasību kā acīmredzami nepieņemamu;

2. Deltalings un SVZ, Havenondernehmensvereniging Rotterdam sedz savus tiesāšanās izdevumus paši, kā arī atlīdzina Komisijas tiesāšanās izdevumus;

3. Vlaams Gewest un Waterwegen en Zeekanaal NV sedz savus tiesāšanās izdevumus paši.

⁽¹⁾ OV C 64, 08.03.2008.

**Vispārējās tiesas 2009. gada 16. decembra rīkojums —
Cattin/Komisija**(Lieta T-194/08) ⁽¹⁾

(Ārpuslīgumiskā atbildība — EAF — Eksportētāju saraksts, kuri ir tiesīgi saņemt maksājumus par saviem prasījumiem attiecībā uz Centrālāfrikas Republiku — Ieraksta neesamība — Noilgums — Nepieņemamība)

(2010/C 37/51)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāji: R. Cattin & Cie, Bimbo (Centrālāfrikas Republika), un Yves Cattin, Cadiz (Spānija) (pārstāvis — B. Wägenbaur, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvis — A. Bordes)

Priekšmets

Prasība par zaudējumu atlīdzību, kuras mērķis ir saņemt iespējams ciesto zaudējumu atlīdzību, ko radīja Komisijas lēmums neieklaut prasītājus eksportētāju sarakstā, kuri ir tiesīgi Eiropas attīstības fondu (EAF) ietvaros saņemt maksājumu par saviem prasījumiem pret Centrālāfrikas Republikas valsts iestādi

Rezolutīvā daļa:

1. noraidīt prasību kā acīmredzami nepieņemamu;

2. R. Cattin & Cie un Yves Cattin sedz savus, kā arī atlīdzina Eiropas Komisijas tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 197, 02.08.2008.

Vispārējās tiesas 2009. gada 17. decembra rīkojums —
Nijs/Revīzijas palāta

(Lieta T-567/08 P) ⁽¹⁾

(Apelācija — Civildienests — Ierēdņi — Lēmums nepaaugstināt prasītāju amatā 2005. gadā — Apelācijas sūdzība, kas ir daļēji acīmredzami nepieņemama un daļēji acīmredzami nepamatota)

(2010/C 37/52)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: Bart Nijs, Bereldange (Luksemburga)
(pārstāvis — F. Rollinger, advokāts)

Pretējā puse procesā: Eiropas Savienības Revīzijas palāta (pārstāvji — T. Kennedy, J.-M. Stenier un G. Corstens)

Priekšmets

Apelācijas sūdzība par Eiropas Savienības Civildienesta tiesas (otrā palāta) 2008. gada 9. oktobra spriedumu lietā F-49/06 Nijs/Revīzijas palāta (Krājumā vēl nav publicēts), lūdzot atcelt šo spriedumu

Rezolutīvā daļa:

1. apelācijas sūdzību noraidīt;
2. Bart Nijs sedz savus tiesāšanās izdevumus, kā arī atlīdzina tos, kas šajā instancē radušies Eiropas Savienības Revīzijas palātai.

Vispārējās tiesas priekšsēdētāja 2009. gada 17. decembra rīkojums — Vereniging Milieudefensie un Stichting Stop Luchtverontreiniging Utrecht/Komisija

(Lieta T-396/09 R)

(Pagaidu noregulējums — Dalībvalstu pienākums aizsargāt apkārtējo gaisu un uzlabot tā kvalitāti — Dalībvalstij piešķirta atkāpe — Komisijas atteikums pārskatīt — Pieteikums par piemērošanas apturēšanu un pagaidu pasākumu noteikšanu — Nepieņemamība)

(2010/C 37/53)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Lietas dalībnieki

Prasītāji: Vereniging Milieudefensie, Amsterdamā (Nīderlande), un Stichting Stop Luchtverontreiniging Utrecht, Utrecht (Nīderlande)
(pārstāvis — A. van den Biesen, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — P. Oliver, W. Roels un A. Alcover San Pedro)

Priekšmets

Prasība, pirmkārt, apturēt 2009. gada 28. jūlija Lēmuma C(2009) 6121, ar kuru par nepieņemamu ir atzīta prasītāju prasība, lai Komisija pārskata tās 2009. gada 7. aprīļa Lēmuma C(2009) 2560, galīgā redakcijā, ar kuru Nīderlandes Karalistei ir piešķirta pagaidu atkāpe no tās pienākumiem apkārtējā gaisa piesārņojuma apkarošanas jomā, izpildi un, otrkārt, noteikt pagaidu pasākumus, lai Nīderlandes Karalistei liktu izpildīt savus pienākumus cik vien iespējams agrāk.

Rezolutīvā daļa:

1. pieteikumu par pagaidu pasākumu noteikšanu noraidīt;
2. lēmuma par tiesāšanās izdevumiem pieņemšanu atlikt.

⁽¹⁾ OV C 55, 07.03.2009.

Prasība, kas celta 2009. gada 9. novembrī — Escola Superior Agrária de Coimbra/Komisija**(Lieta T-446/09)**

(2010/C 37/54)

Tiesvedības valoda — portugāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Escola Superior Agrária de Coimbra, Bencanta (Portugāle)
(pārstāvis — J. Pais do Amaral, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Kopienų Komisija

Prasītājas prasījumi:

— atcelt Komisijas 2009. gada 9. septembra lēmumu D(2009)224268;

— piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības atmaksāt 2009. gada 12. augusta vēstules 8. punktā norādīto summu pamatojuma trūkums.

Tipveida pārvaldes noteikumu 21. punkta 2. apakšpunkta un 22. punkta pārkāpums saistībā ar pārējām summām, jo ikviena dalībnieka projektam veltītā laika uzskaitē tika veikta, norādot to veltījušo personu un īpaši atzīmējot faktiski patērēto laika sprīdi.

Kļūdains fakts pieņemums, ievērojot, ka pārvalde drīkst rīkoties tikai tad, ja tai ir droši zināms, ka fakti ir patiesi, un ar pārvaldes šaubām par to, vai laika uzskaites lapās [timesheets] norādītais laiks ir vai nav bijis faktiski veltīts, vien nav pietiekami, jo pierādīšanas pienākums ir Komisijai.

Kļūdains pieņemums, ievērojot, ka nav rakstīta pienākuma ieviest nostrādātā laika kāda noteikta veida uzskaites sistēmu, kas būtu stingrāka par iepriekš minēto uzskaiti laika uzskaites lapās [timesheets], un tādēļ līguma izpildes gaitā, kad vairs nav iespējams mainīt agrāko un apliecināto kārtību veltītā laika uzskaitē laika uzskaites lapās [timesheets], Komisija nav tiesīga prasīt vairāk, nekā tā noteikusi vai paredzējusi līgumā. Turklāt ir

nesamērīgi noteikt tik stingru prasību, ka veltītais laiks jāreģistrē fotogrāfiski.

Apstrīdētais akts ir pretrunā labticības, tiesiskās palāvības, pārskatāmības, samērīguma, saprātīguma un labas pārvaldības principiem, jo noteikumi par laika uzskaiti ir jauni, ko apstiprina arī apstākļi, ka šie paši noteikumi ir īpaši un skaidri norādīti attiecīgās programmas vēlākajās redakcijās.

Kļūdains fakts novērtējums tajā ziņā, ka pieprasītā atmaksa apmēra un satura ziņā nav samērīga ar apgalvoto nelikumību saturu un raksturu, jo, atrodoties ap 10. vietu 200 projektu klasifikācijā, gaidāmos rezultātus nebija iespējams sasniegt, neveltot krietni vairāk laika kā faktiski apmaksāts (tiekot atskaitītai atmaksājamajai summai).

Apelācijas sūdzība, ko par Civildienesta tiesas 2009. gada 10. septembra spriedumu lietā F-139/07 van Arum/Parlaments 2009. gada 9. novembrī iesniedzis Rinse van Arum**(Lieta T-454/09 P)**

(2010/C 37/55)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: Rinse van Arum, Winksele (Beļģija)
(pārstāvis — W. van den Muijsenbergh, advokāts)

Cits lietas dalībnieks: Eiropas Parlaments

Apelācijas sūdzības iesniedzēja prasījumi

— atzīt prasību un tajā izvirzītos pamatus un iebildumus par pieņemamiem;

— atcelt Civildienesta tiesas (otrā palāta) 2009. gada 10. septembra spriedumu lietā F-139/07;

— pašai pieņemt nolēmumu šajā lietā, attiecīgi atceļot lēmumu par prasītāja novērtējuma ziņojumu, un

— piespriest Parlamentam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, kas prasītājam radušies abās instancēs.

Pamati un galvenie argumenti

Savas prasības pamatojumam prasītājs ir izvirzījis šādus pamatus:

- Eiropas Kopienu Civildienesta noteikumu 43. panta vispārīgo ieviešanas noteikumu 1. un 9. panta pārkāpums, kā arī Pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtības 15. panta 2. punkta un 87. panta 1. punkta un Vadlīniju novērtējuma ziņojumu sagatavošanai pārkāpums;
- Vispārīgo ieviešanas noteikumu 19. panta un pienākuma norādīt pamatojumu pārkāpums;
- sacīkstes principa, lietas dalībnieku vienlīdzības un tiesību uz aizstāvību pārkāpums;
- tiesību pārkāpums attiecībā uz novērtējuma un punktu piešķiršanas koherenci, tiesību uz aizstāvību un labas pārvaldības principa pārkāpums;
- Civildienesta noteikumu 90. panta pārkāpums sakarā ar lietas materiālos neietvertu dokumentu izmantošanu, sacīkstes principa pārkāpums, kā arī pierādīšanas pienākuma maiņa par sliktu prasītājam un pienākuma norādīt pamatojumu pārkāpums;
- pienākuma ņemt vērā ierēdņu intereses pārkāpums sakarā ar to, ka galīgais novērtētājs nolaidības dēļ ir ņēmis vērā kļūdainus apstākļus, un tiesību principu attiecībā uz pierādīšanas pienākumu pārkāpums;
- tiesību, judikatūras un tiesību principu attiecībā uz Civildienesta noteikumu 90. pantu, pienākuma ņemt vērā ierēdņu intereses, rūpības, labas pārvaldības, kā arī tiesību principu attiecībā uz pierādījumiem kļūdaina piemērošana;
- tiesību pārkāpums sakarā ar Civildienesta tiesas izdarītajiem neskaidrajiem secinājumiem un kļūdaina faktu kvalifikācija, kā arī pienākuma norādīt pamatojumu un labu pārvaldību reglamentējošo noteikumu pārkāpums;
- kļūdaina faktu konstatācija.

Prasība, kas celta 2009. gada 27. novembrī — McLoughney/ITSB — Kern (“Powerball”)

(Lieta T-484/09)

(2010/C 37/56)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Rory McLoughney, Thurles (Īrija) (pārstāvis — J. M. Stratford-Lysandrides, Solicitor)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Otrs procesa Apelāciju padomē dalībnieks: Ernst Kern, Zahling (Vācija)

Prasītāja prasījumi:

- atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) Apelāciju ceturtās padomes 2009. gada 30. septembra lēmumu lietā R 1547/2006-4;
- apmierināt iebildumus pret Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikumu Nr. 3 164 779; un
- pakārtoti, nodot iebildumus atpakaļ atbildētājam atkārtotai izskatīšanai atbilstoši Vispārējās tiesas spriedumam.

Pamati un galvenie argumenti

Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzējs: otrs procesa Apelāciju padomē dalībnieks

Attiecīgā Kopienas preču zīme: vādiska preču zīme “Powerball” attiecībā uz precēm, kas ietilpst 10., 25. un 28. klasē

Iebildumu procesā pretstatītās preču zīmes vai apzīmējuma īpašnieks:prasītājs

Pretstatītā preču zīme vai apzīmējums: neregistrēta preču zīme “POWERBALL”, kas izmantota komercdarbībā Īrijā un Apvienotajā Karalistē

Iebildumu nodaļas lēmums: iebildumus pilnībā noraidīt

Apelāciju padomes lēmums: apelācijas sūdzību noraidīt

Izvirzītie pamati: Padomes Regulas Nr. 40/94 8. panta 3. punkta un 73. panta (tagad, attiecīgi, Padomes Regulas Nr. 207/2009 8. panta 3. punkts un 75. pants) pārkāpums un Komisijas Regulas Nr. 2868/95 ⁽¹⁾ 50. noteikuma 2. punkta un 52. noteikuma 1. punkta pārkāpums, jo Apelāciju padome neesot iebildumus izskatījusi atbilstoši Padomes Regulas Nr. 40/94 8. panta 3. punktam un tai būtu bijis jāatzīst, ka prasītājam bija nepieciešamās pilnvaras, lai iesniegtu iebildumus pret attiecīgo Kopienas preču zīmi; Padomes Regulas Nr. 40/94 8. panta 4. punkta un 73. panta (tagad, attiecīgi, Padomes Regulas Nr. 207/2009 8. panta 4. punkts un 75. pants) un Komisijas Regulas Nr. 2868/95 50. noteikuma 2. punkta un 52. noteikuma 1. punkta pārkāpums, jo Apelāciju padome neesot iebildumus izskatījusi atbilstoši Padomes Regulas Nr. 40/94 8. panta 4. punktam un tai būtu bijis jāatzīst, ka prasītājs bija agrāko tiesību īpašnieks un ka viņš bija komercdarbībā izmantojis iebildumos norādīto preču zīmi

⁽¹⁾ Komisijas 1995. gada 13. decembra Regula (EK) Nr. 2868/95, ar ko īsteno Padomes Regulu (EK) Nr. 40/94 par Kopienas preču zīmi (OV 1995 L 303, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2009. gada 3. decembrī — Francija/Komisija

(Lieta T-485/09)

(2010/C 37/57)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Francijas Republika (pārstāvji — E. Belliard, G. de Bergues, B. Cabouat, un R. Loosli-Surrans)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

— atcelt Komisijas 2009. gada 24. septembra Lēmumu 2009/726/EK par pagaidu aizsardzības pasākumiem, ko veikusi Francija, lai neļautu tās teritorijā ievest pienu un piena produktus no saimniecībām, kurās apstiprināts klasiskās skrepi slimības gadījums;

— piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pieteikumā Francijas valdība lūdz Pirmās instances tiesu, piemērojot Līguma par Eiropas Savienības darbību 263. pantu, atcelt Komisijas 2009. gada 24. septembra Lēmumu 2009/726/EK par pagaidu aizsardzības pasākumiem, ko veikusi Francija, lai neļautu tās teritorijā ievest pienu un piena produktus no saimniecībām, kurās apstiprināts klasiskās skrepi slimības gadījums ⁽¹⁾.

Apstrīdētajā lēmumā Francijai ir noteikts pienākums apturēt drošības pasākumus, ko pēc jaunāko zinātnisko atzinumu publikācijām, kurās konstatēts risks, ka cilvēki, lietojot pienu un piena produktus no saslimušu aitu un kazu ganāmpulkiem, var saslimt ar klasisko skrepi slimību, tā ieviesa, lai aizliegtu ievest tās teritorijā lietošanai pārtikā paredzētu pienu un piena produktus, kas iegūti no saimniecībām, kurās apstiprināts klasiskās skrepi slimības gadījums.

Prasības pamatojumā prasītāja apgalvo, ka apstrīdētais lēmums ir jāatceļ tādēļ, ka esot pārkāpts piesardzības princips saistībā ar riska novērtējumu un pārvaldību.

Prasītāja apgalvo, ka Komisija esot pārkāpusi piesardzības principu riska novērtējuma posmā, neievērojot to, ka zinātnieki joprojām šaubās par to, vai cilvēkus ir iespējams inficēt ar citiem TSE, izņemot GSE.

Prasītāja uzskata, ka Komisija ir pārkāpusi piesardzības principu arī riska pārvaldības posmā, neveicot nevienu pasākumu, lai ierobežotu risku, ka cilvēki var nonākt saskarē ar klasiskās skrepi slimības izraisītājiem.

⁽¹⁾ OV L 258, 27. lpp.

Prasība, kas celta 2009. gada 7. decembrī — ReValue Immobilienberatung/ITSB ("ReValue")

(Lieta T-487/09)

(2010/C 37/58)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: ReValue Immobilienberatung GmbH, Berlīne (Vācija) (pārstāvji —S. Fischoeder un M. Schork, advokāti)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Prasītājas prasījumi:

— atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja Apelāciju ceturtās padomes 2009. gada 7. oktobra lēmumu lietā R 531/2009-4;

— piespriest atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Attiecīgā Kopienas preču zīme: grafiska preču zīme “ReValue” attiecībā uz pakalpojumiem, kas ietilpst 35., 36., 42. un 45. klasē (reģistrācijas pieteikums Nr. 6 784 292)

Pārbaudītāja lēmums: pieteikumu daļēji noraidīt

Apelāciju padomes lēmums: apelācijas sūdzību noraidīt

Izvirzītie pamati: Regulas (EK) Nr. 207/2009⁽¹⁾ 7. panta 1. punkta b) un c) apakšpunkta pārkāpums, jo reģistrācijai pieteiktajam apzīmējumam neesot aprakstoša rakstura attiecībā uz pieteikumā norādītajiem pakalpojumiem un turklāt tam esot atšķirtspēja. Turklāt ar minēto lēmumu esot pārkāpts Regulas Nr. 207/2009 75. pants, jo pieņemtais lēmums nav pamatots vai nav pienācīgi pamatots attiecībā uz būtiskajiem jautājumiem

⁽¹⁾ Padomes 2009. gada 26. februāra Regula (EK) Nr. 207/2009 par Kopienas preču zīmi (OV L 78, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2009. gada 4. decembrī — Jager & Polacek/ITSB — RT Mediasolutions (“REDTUBE”)

(Lieta T-488/09)

(2010/C 37/59)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Jager & Polacek GmbH, Vīne (Austrija) (pārstāvji — A. Renck, V. von Bomhard, T. Dolde, advokāti)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībiece: RT Mediasolutions s.r.o., Brno (Čehijas Republika)

Prasītājas prasījumi:

— atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) Apelāciju ceturtās padomes 2009. gada 29. septembra lēmumu lietā R 442/2009-4;

— piespriest atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: RT Mediasolutions s.r.o.

Attiecīgā Kopienas preču zīme: vārdiska preču zīme “REDTUBE” attiecībā uz precēm un pakalpojumiem, kas ietilpst 9., 38. un 41. klasē (reģistrācijas pieteikums Nr. 6 096 309)

Iebildumu procesā pretstatītās preču zīmes vai apzīmējuma īpašniece: prasītāja

Pretstatītā preču zīme vai apzīmējums: neregistrēta preču zīme “Redtube”

Iebildumu nodaļas lēmums: iebildumus uzskatīt par neiesniegtiem

Apelāciju padomes lēmums: apelācijas sūdzību noraidīt

Izvirzītie pamati:

— Regulas (EK) Nr. 216/96⁽¹⁾ 8. panta 2. punkta, to aplūkojot kopsakarā ar Regulas (EK) Nr. 207/2009⁽²⁾ 63. panta 2. punktu, pārkāpums, jo prasītājai nav bijusi iespējas iesniegt savus iebildumus;

— Regulas Nr. 207/2009 80. panta 1. un 2. punkta pārkāpums, jo lēmums par iebildumu pieņemamību nebija atcelts likumīgi;

— Regulas Nr. 207/2009 83. panta un it īpaši tiesiskās palā-
vības principa, tos aplūkojot kopsakarā ar tās pašas regulas
41. panta 3. punktu, Regulas (EK) Nr. 2868/95 ⁽³⁾ 17. notei-
kuma 1 punktu un Regulas (EK) Nr. 2869/95 ⁽⁴⁾ 8. panta 3.
punkta a) un b) apakšpunktu, pārkāpums, jo prasītāja varēja
likumīgi pamatoties uz apstākli, ka iebildumu nodevas novē-
lotu saņemšanu var izlabot ar papildu maksājumu noteik-
tajos termiņos.

⁽¹⁾ Komisijas 1996. gada 5. februāra Regula (EK) Nr. 216/96, ar ko
paredz Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un
modeļi) Apelācijas padomes procesuālos noteikumus (OV L 28, 11.
lpp.).

⁽²⁾ Padomes 2009. gada 26. februāra Regula (EK) Nr. 207/2009 par
Kopienas preču zīmi (OV L 78, 1. lpp.).

⁽³⁾ Komisijas 1995. gada 13. decembra Regula (EK) Nr. 2868/95, ar ko
īsteno Regulu Nr. 40/94 (OV L 303, 1. lpp.).

⁽⁴⁾ Komisijas 1995. gada 13. decembra Regula (EK) Nr. 2869/95 par
maksām, kas jāmaksā Iekšējā tirgus saskaņošanas birojam (preču
zīmes, paraugi un modeļi) (OV L 303, 33. lpp.).

Prasība, kas celta 2009. gada 8. decembrī — Leali/Komisija

(Lieta T-489/09)

(2010/C 37/60)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Leali SpA, Odolo* (Itālija) (pārstāvis — G. Belotti, advo-
kāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

— galvenokārt:

atcelt Komisijas lēmumu C(2009)7492, galīgā redakcija, lietā
COMP.37.956 — Betona stiegras, jauns lēmums — kuru
Komisija pieņēma 2009. gada 30. septembrī.

— pakārtoti:

samazināt piespiesto naudas sodu.

— piespiest atbildētājai atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Pamati un galvenie argumenti ir līdzīgi lietā T-472/09 *SP/*
Komisija izvirzītajiem.

**Prasība, kas celta 2009. gada 8. decembrī — Acciaierie e
Ferriere Leali Luigi/Komisija**

(Lieta T-490/09)

(2010/C 37/61)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Acciaierie e Ferriere Leali Luigi SpA, Brescia* (Itālija)
(pārstāvis — G. Belotti, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

— galvenokārt:

atcelt Komisijas Lēmumu C (2009) 7492, galīgā redakcija,
lietā COMP.37 956 — Betona stiegras, jauns lēmums —, ko
Komisija pieņēmusi 2009. gada 30. septembrī;

— pakārtoti:

atcelt minētā lēmuma 2. punktu daļā, kurā šībrīža prasītājai
solidāri ar sabiedrību *Leali S.p.A.* piespiests samaksāt
summu EUR 6,093 miljonu apmērā;

— vēl pakārtotāki:

samazināt uzlikto naudas sodu;

— piespiest atbildētājai atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Pamati un galvenie argumenti ir līdzīgi lietā T-472/09 *SP/*
Komisija izvirzītajiem.

Prasība, kas celta 2009. gada 3. decembrī — Spānija/Komisija**(Lieta T-491/09)**

(2010/C 37/62)

*Tiesvedības valoda — spāņu***Lietas dalībnieki***Prasītāja:* Spānijas Karaliste (pārstāvis — M. Muñoz Pérez)*Atbildētāja:* Eiropas Komisija**Prasītājas prasījumi:**

— atzīt par spēkā neesošu Komisijas 2009. gada 24. septembra Lēmumu 2009/721/EK, ar ko no Kopienas finansējuma izslēdz atsevišķus dalībvalstu izdevumus, kurus tās attiecinājušas uz Eiropas Lauksaimniecības virzības un garantiju fonda (ELVGF) Garantiju nodaļu, uz Eiropas Lauksaimniecības garantiju fondu (ELGF) un uz Eiropas Lauksaimniecības fondu lauku attīstībai (ELFLA), tiktāl, ciktāl tas attiecas uz šo tiesvedību, un

— piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Savas prasības pamatojumam prasītāja norāda uz šādiem pamatiem:

1. Regulas Nr. 1258/1999 ⁽¹⁾ 7. panta 4. punkta un Regulas Nr. 1290/2005 ⁽²⁾ 31. panta 1. punkta pārkāpumu attiecībā uz olīveļļas ražošanai paredzētā atbalsta finanšu korekciju tiktāl, ciktāl šie punkti apstrīdētajā lēmumā tiek piemēroti nepamatoti, ņemot vērā teorētisko pretlikumību, uz kurām norāda Komisija, lai pamatotu noteiktās finanšu korekcijas, nepietiekamību.
2. Komisijas norādīto pretlikumību attiecībā uz finanšu korekcijām saistībā ar atbalstu piemaksām par aidu un kazu audzēšanu neesamību, no kā izriet, ka ar apstrīdēto lēmumu ir pārkāpts Regulas Nr. 1258/1999 7. panta 4. punkts un Regulas Nr. 1290/2005 31. panta 1. punkts, tos piemērojot nepamatoti. Šajā sakarā tiek norādīts, ka atskaides periodā tika veiktas pārbaudes uz vietas atbilstoši Regulas Nr. 2419/2001 ⁽³⁾ 24. panta 2. punktam un ka Komisijas minētās problēmas saistībā ar saimniecību reģistriem un to,

ka inspektori nav norādījuši uz neatjaunotajiem reģistriem, neietekmē to dzīvnieku skaita noteikšanu, par kuriem saimniecībai var tikt piešķirtas subsīdijas par visu atskaides periodu.

-
- (¹) Padomes 1999. gada 17. maija Regula (EK) Nr. 1258/1999 par kopējās lauksaimniecības politikas finansēšanu (OV L 160, 103. lpp.).
 - (²) Padomes 2005. gada 21. jūnija Regula (EK) Nr. 1290/2005 par kopējās lauksaimniecības politikas finansēšanu (OV L 209, 1. lpp.).
 - (³) Komisijas 2001. gada 11. decembra Regula (EK) Nr. 2419/2001, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus integrētās administrācijas un kontroles sistēmas piemērošanai konkrētām Kopienas atbalsta shēmām, kas izveidotas ar Padomes Regulu (EEK) Nr. 3508/92 (OV L 327, 11. lpp.).

Prasība, kas celta 2009. gada 7. decembrī — MEDA Pharma/ITSB — Nycomed ("ALLERNIL")**(Lieta T-492/09)**

(2010/C 37/63)

*Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums — vācu***Lietas dalībnieki***Prasītāja:* MEDA Pharma GmbH & Co. KG, Bad Homburg (Vācija) (pārstāvji — G. Würtenberger un R. Kunze, Rechtsanwälte)*Atbildētājs:* Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)*Otra procesa Apelāciju padomē dalībniece:* Nycomed GmbH, Konstanz (Vācija)**Prasītāju prasījumi:**

— atcelt Apelāciju ceturtās padome 2009. gada 29. septembra lēmumu lietā R 1386/2007-4 attiecībā uz iebildumiem, kas pamatojoties uz Vācijas preču zīmi Nr. 1 042 583 "ALLER-GODIL", iesniegti pret starptautiskās [preču zīmes] "ALLERNIL" Nr. 845 934 reģistrācijas Eiropas daļu;

— piespriest atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti*Pieteikuma paplašināt aizsardzību iesniedzēja:* Nycomed GmbH

Attiecīgā preču zīme: vārdiska preču zīme "ALLERNIL" attiecībā uz precēm, kas ietilpst 5. klasē (starptautiskā reģistrācija ar norādi uz Eiropas Kopienas Nr. 845 934)

Iebildumu procesā pretstatītās preču zīmes vai apzīmējuma īpašniece: prasītāja

Pretstatītā preču zīme vai apzīmējums: Vācijas vārdiska preču zīme Nr. 1 042 583 "ALLERGODIL" attiecībā uz precēm, kas ietilpst 5. klasē

Iebildumu nodaļas lēmums: iebildumus noraidīt

Apelāciju padomes lēmums: apelācijas sūdzību noraidīt

Izvirzītie pamati:

— Regulas (EK) Nr. 207/2009 ⁽¹⁾ 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums, jo neesot pareizi piemēroti sajaukšanas iespējas principi preču zīmju tiesībās;

— Regulas Nr. 207/2009 75. panta pārkāpums sakarā ar nepietiekama pamatojuma apstrīdētāja lēmuma norādīšanu

⁽¹⁾ Padomes 2009. gada 26. februāra Regula (EK) Nr. 207/2009 par Kopienas preču zīmi (OV 2009, L 78, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2009. gada 7. decembrī — LG Electronics/ITSB ("KOMPRESSOR PLUS")

(Lieta T-497/09)

(2010/C 37/64)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: LG Electronics, Inc., Seula (Korejas Republika) (pārstāvis — J. Blanchard, avocat)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Prasītājas prasījumi:

- atzīt šo prasību par pieņemamu;
- atcelt ITSB Apelāciju pirmās padomes 2009. gada 23. septembra lēmumu daļā, ar kuru tā noraidījusi sabiedrības LG ELECTRONICS apelācijas sūdzību par 2009. gada 5.

februāra lēmumu, ar kuru noraidīts Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikums Nr. 7 282 924, ciktāl tas attiecas uz precēm "elektriski putekļusūcēji";

— piespriest ITSB atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Attiecīgā Kopienas preču zīme: vārdiska preču zīme "KOMPRESSOR PLUS" attiecībā uz precēm, kas ietilpst 7. klasē (reģistrācijas pieteikums Nr. 7 282 924)

Pārbaudītāja lēmums: reģistrācijas pieteikumu noraidīt

Apelāciju padomes lēmums: apelācijas sūdzību daļēji noraidīt

Izvirzītie pamati: Regulas (EK) Nr. 207/2009 par Kopienas preču zīmi 7. panta 1. punkta c) apakšpunkta pārkāpums

Prasība, kas celta 2009. gada 14. decembrī — Evonik Industries/ITSB (purpura krāsas taisnstūra ar noapaļotu labo malu attēls)

(Lieta T-499/09)

(2010/C 37/65)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Evonik Industries AG, Esene (Vācija) (pārstāvis — J. Albrecht, advokāts)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Prasītājas prasījumi:

— atcelt atbildētāja (Apelāciju ceturtā padome) 2009. gada 2. oktobra lēmumu (apelācijas sūdzība Nr. R 491/2009-4);

— piespriest atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Attiecīgā Kopienas preču zīme: grafiska preču zīme, ko veido purpura krāsas Pantone 513 C taisnstūrim līdzīga figūra, attiecībā uz precēm un pakalpojumiem, kas ietilpst 1.-45. klasē (reģistrācijas pieteikums Nr. 7 235 179)

Pārbaudītāja lēmums: reģistrācijas pieteikumu noraidīt

Apelāciju padomes lēmums: apelācijas sūdzību noraidīt

Izvirzītie pamati: Regulas (EK) Nr. 207/2009 ⁽¹⁾ 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums, jo attiecīgajai preču zīmei esot nepieciešamā atšķirtspēja

⁽¹⁾ Padomes 2009. gada 26. februāra Regula (EK) Nr. 207/2009 par Kopienas preču zīmi (OV L 78, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2009. gada 7. decembrī — Itālija/Komisija

(Lieta T-500/09)

(2010/C 37/66)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Itālijas Republika (pārstāvis — L. Ventrella, avvocato dello Stato)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

— daļēji atcelt 2009. gada 25. septembrī paziņoto 2009. gada 24. septembra Lēmumu C (2009) 7044, ar ko no Kopienas finansējuma izslēdz atsevišķus dalībvalstu izdevumus, kurus tās attiecinājušas uz Eiropas Lauksaimniecības virzības un garantiju fonda (ELVGF) Garantiju nodaļu, daļā, kā jau tas tika iepriekš minēts, kas attiecas uz Itāliju, par 2005. un 2006. finanšu gadu;

— iepriekš noteiktas finanšu korekcijas (5 %) par dažādiem iespējamiem kontroles trūkumiem augļu un dārzeņu — citrusaugļu pārstrādes nozarē, par kopējo summu EUR 3 539 679,81.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai Itālijas Republika atsauca uz būtisku formas prasību pārkāpumu (EKL 253. pants), proti, uz pamatojuma neesamību, kā arī uz samērīguma principa pārkāpumu.

Šajā sakarā ir jāprecizē, ka Komisija ir koriģējusi dažus atbalsta pasākumus citrusaugļu pārstrādei un ka, izdarot korekcijas, nav veikta pienācīga atbilstības kontrole starp ražotāju organizāciju produktu un pārstrādātājiem nodoto produktu, kā arī starp pārstrādei nodoto produktu un gala produktu. Pēc Itālijas valdības domām procedūras gaitā atklājās, ka kontrole tika veikta apmierinoši, it īpaši gan administratīvā/grāmatvedības kontrole, gan kontrole uz vietas gan ražotāju organizācijā, gan pārstrādes uzņēmumos; un ka kontrole tika veikta bez brīdinājuma (bez jebkāda iepriekšēja paziņojuma par kontroles datumu attiecīgajiem uzņēmumiem), procentuāli pārsniedzot minimumu, kas noteikts regulā. Tādējādi būtisks aspekts, kādā Komisijai vajadzēja pamatot savu lēmumu, bija tas, ka pastāvēja “būtisks risks”, ka Fondam varētu rasties finansiāli zaudējumi, kas attaisnotu iepriekš noteiktu korekciju 5 % apmērā, kura tomēr ir uzskatāma par nesamērīgu.

**Prasība, kas celta 2009. gada 8. decembrī —
PhysioNova/ITSB — Flex Equipos de Descanso (“FLEX”)**

(Lieta T-501/09)

(2010/C 37/67)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: PhysioNova GmbH, Erlangen (Vācija) (pārstāvis — J. Klink, Rechtsanwalt)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Otra procesa Apelāciju padomē dalībniece: Flex Equipos de Descanso, SA, Madride (Spānija)

Prasītājas prasījumi:

— atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) Apelāciju pirmās padomes 2009. gada 30. septembra lēmumu lietā R 1/2009–1;

— apstrīdēto Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) Apelāciju pirmās padomes 2009. gada 30. septembra lēmumu lietā R 1/2009–1 grozīt tādējādi, ka tiek atcelts Anulēšanas nodaļas 2008. gada 27. oktobra lēmums lietā 2237 C;

— piespriest leikšējā tirgus saskaņošanas birojam (preču zīmes, paraugi un modeļi) atbildēt tiesāšanās izdevumus, tostarp tos, kas radušies procesa Apelāciju padomē laikā.

Pamati un galvenie argumenti

Kopienas preču zīme, kuru lūdz atzīt par spēkā neesošu: Kopienas grafiska preču zīme "FLEX" Nr. 2 275 220 attiecībā uz precēm un pakalpojumiem, kas ietilpst 6., 10., 17. un 20. klasē

Kopienas preču zīmes īpašniece: *Flex Equipos de Descanso, SA*

Lietas dalībniece, kas lūdz atzīt Kopienas preču zīmi par spēkā neesošu: prasītāja

Personas, kas lūdz atzīt Kopienas preču zīmi par spēkā neesošu, preču zīmes tiesības: Vācijas preču zīme Nr. 39 903 314 "PhysioFlex" un Vācijas preču zīme Nr. 39 644 431 "Rotoflex"

Anulēšanas nodaļas lēmums: pieteikumu par spēkā neesamības atzīšanu noraidīt

Apelāciju padomes lēmums: apelācijas sūdzību noraidīt

Izvirzītie pamati: Regulas (EK) Nr. 207/2009⁽¹⁾ 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums, jo starp pretstatītajām preču zīmēm esot sajaukšanas iespēja

⁽¹⁾ Padomes 2009. gada 26. februāra Regula (EK) Nr. 207/2009 par Kopienas preču zīmi (OV 2009, L 78, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2009. gada 16. decembrī — Völkl/ITSB — Marker Völkl ("VÖLKL")

(Lieta T-504/09)

(2010/C 37/68)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Völkl GmbH & Co. KG, Erding (Vācija) (pārstāvis — C. Raßmann, Rechtsanwalt)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Otra procesa Apelāciju padomē dalībniece: Marker Völkl International GmbH, Baar (Šveice)

Prasītājas prasījumi:

— atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) Apelāciju pirmās padomes 2009. gada 30. septembra lēmumu lietā R 1387/2008-1;

— atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) Iebildumu nodaļas 2008. gada 31. jūlija lēmumu lietā Nr. B 1 003 153 tiklīdz, ciktāl ir apmierināti iebildumi;

— iebildumus noraidīt;

— piespriest atbildētājam atbildēt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: prasītāja

Attiecīgā Kopienas preču zīme: vārdiska preču zīme "VÖLKL" attiecībā uz precēm, kas ietilpst 3., 9., 18. un 25. klasē (reģistrācijas pieteikums Nr. 4 403 705)

Iebildumu procesā pretstatītās preču zīmes vai apzīmējuma īpašniece: Marker Völkl International GmbH

Pretstatītā preču zīme vai apzīmējums: vārdiska preču zīme "VÖLKL" (starptautiska preču zīme Nr. 571 440) attiecībā uz precēm, kas ietilpst 18., 25. un 28. klasē

Iebildumu nodaļas lēmums: iebildumus daļēji apmierināt

Apelāciju padomes lēmums: Iebildumu nodaļas lēmumu atcelt saistībā ar salīdzināmo apzīmējumu sajaukšanas iespējas konstatēšanu un nodot lietu atpakaļ Iebildumu nodaļai jauna lēmuma pieņemšanai; apelācijas sūdzību saistībā ar lēmumu par tiesības saglabājošās izmantošanas pierādījumu noraidīt

Izvirzītie pamati:

- dispozitivitātes principa pārkāpums (Regulas (EK) Nr. 40/94 ⁽¹⁾ 74. panta 1. punkta otrais teikums), jo Apelāciju padome lietu nodeva atpakaļ Iebildumu nodaļai lēmuma saistībā ar tādām precēm, pret kurām iebildumi nemaz nebija vērsti, pieņemšanai;
- *reformatio in peius* aizlieguma pārkāpums, jo Apelāciju padome lietu nedrīkstēja nodot atpakaļ Iebildumu nodaļai lēmuma saistībā ar tādām precēm, kuras reģistrāciju Iebildumu nodaļa jau ir apstiprinājusi, pieņemšanai;
- tiesību uz aizstāvību nodrošināšanas principa pārkāpums (Regulas Nr. 40/94 38. panta 3. punkts un 73. panta otrais teikums);
- Regulas Nr. 40/94 15. panta 2. punkta a) apakšpunkta un 43. panta 2. un 3. punkta, ka arī Regulas (EK) Nr. 2868/95 ⁽²⁾ 22. noteikuma 2. punkta pārkāpums, jo Apelāciju padome nepamatoti ir atzinusi iebildumos izvirzītās preču zīmes tiesības saglabājošo izmantošanu.

⁽¹⁾ Padomes 1993. gada 20. decembra Regula (EK) Nr. 40/94 par Kopienas preču zīmi (OV 1994, L 11, 1. lpp.).

⁽²⁾ Komisijas 1995. gada 13. decembra Regula (EK) Nr. 2868/95 ar ko īsteno Padomes Regulu (EK) Nr. 40/94 par Kopienas preču zīmi (OV L 303, 1. lpp.).

**Vispārējās tiesas 2009. gada 18. decembra rīkojums —
Enviro Tech Europe un Enviro Tech International/Komisija**

(Lieta T-422/03) ⁽¹⁾

(2010/C 37/69)

Tiesvedības valoda — angļu

Trešās palātas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 47, 21.02.2004.

**Vispārējās tiesas 2009. gada 16. decembra rīkojums —
Bactria/Komisija**

(Lieta T-76/04) ⁽¹⁾

(2010/C 37/70)

Tiesvedības valoda — angļu

Septītās palātas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 106, 30.4.2004.

**Vispārējās tiesas 2009. gada 16. decembra rīkojums —
Bactria/Komisija**

(Lieta T-401/04) ⁽¹⁾

(2010/C 37/71)

Tiesvedības valoda — angļu

Septītās palātas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 19, 22.01.2005.

**Vispārējās tiesas 2009. gada 17. decembra rīkojums — Akzo
Nobel u.c./Komisija**

(Lieta T-199/06) ⁽¹⁾

(2010/C 37/72)

Tiesvedības valoda — angļu

Sestās palātas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 212, 02.09.2006.

**Vispārējās tiesas 2009. gada 14. decembra rīkojums —
UMG Recordings/ITSB — Osman ("MOTOWN")**

(Lieta T-143/07) ⁽¹⁾

(2010/C 37/73)

Tiesvedības valoda — angļu

Trešās palātas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 140, 23.06.2007.

Vispārējās tiesas 2009. gada 16. decembra rīkojums — Bull u.c./Komisija**(Lieta T-333/08) ⁽¹⁾**

(2010/C 37/74)

Tiesvedības valoda — franču

Sestās palātas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 285, 08.11.2008.

Vispārējās tiesas 2009. gada 9. decembra rīkojums — IPublish Ganske Interactive Publishing/ITSB (navigācijas ierīces attēls)**(Lieta T-555/08) ⁽¹⁾**

(2010/C 37/75)

Tiesvedības valoda — vācu

Trešās palātas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 55, 07.03.2009.

Vispārējās tiesas 2009. gada 18. decembra rīkojums — Complejo Agrícola/Komisija**(Lieta T-174/09) ⁽¹⁾**

(2010/C 37/76)

Tiesvedības valoda — spāņu

Pirmās palātas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 153, 04.07.2009.

Vispārējās tiesas 2009. gada 14. decembra rīkojums — Mars/ITSB — Marc ("MARC Marlon Abela Restaurant Corporation")**(Lieta T-208/09) ⁽¹⁾**

(2010/C 37/77)

Tiesvedības valoda — angļu

Astotās palātas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 167, 18.07.2009.

EIROPAS SAVIENĪBAS CIVILDIENTESTA TIESA

Civildienesta tiesas (pirmā palāta) 2009. gada 15. decembra rīkojums — Apostolov/Komisija

(Lieta F-8/09) ⁽¹⁾

(Civildienests — Ierēdņi — Nepieņemama prasība — Nokavējums)

(2010/C 37/78)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Apostolov, Saarwellingen (Vācija) (pārstāvis — D. Schneider-Addaeh-Mensah, avocat)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — J. Currall un B. Eggers)

Priekšmets

EPSO lēmuma neiekļaut prasītāju rezerves sarakstā atlases procedūras EPSO/CAST27/4/07 ietvaros atcelšana

Rezolutīvā daļa:

1. prasību noraidīt kā nepieņemamu;
2. Apostolov sedz tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 244, 10.10.2009., 16. lpp.

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs

Strīda priekšmets un apraksts

Pirmkārt, lēmumu par prasītāju līgumu izbeigšanu saskaņā ar līguma izbeigšanas noteikumu, kas saistīts ar atklātā konkursa intelektuālā īpašuma jomā izturēšanu, atcelšana. Otrkārt, prasītājiem nodarītā morālā kaitējuma atlīdzināšana

Prasītāju prasījumi:

- atcelt 2009. gada 12. marta lēmumus par prasītāju līgumu izbeigšanu;
- tiktāl, ciktāl vajadzīgs, atcelt 2009. gada 9. oktobra lēmumu, kas paziņots šajā pašā dienā, ar kuru ir noraidītas prasītāju 2009. gada 12. jūnijā iesniegtās sūdzības;
- piespriet atbildētājam (i) izmaksāt prasītājiem, kā zaudējumu atlīdzību un procentus, atalgojumu par periodu, sākot no dienas, kurā tika izbeigti viņu līgumi, līdz dienai, kurā viņi tiks atjaunoti darbā sakarā ar pieņemto lēmumu atcelšanu, kā arī (ii) atjaunot katra prasītāja karjeras attīstību, kas tika pretlikumīgi pārtraukta ar lēmumiem par viņu līgumu izbeigšanu; gadījumā, ja prasītāju atjaunošana darbā rada būtiskas praktiskas grūtības vai ir pārmērīga attiecībā pret trešajām personām, piespriet atbildētājam izmaksāt taisnīgu finansiālu kompensāciju saistībā ar nelikumīgo prasītāju līgumu izbeigšanu. Izmaksājot šādu atlīdzību, jāņem vērā, *inter alia*, ne tikai iepriekš zaudētais atalgojums, bet arī prasītāju reālā iespēja palikt ITSB dienestā līdz pensijas vecuma sasniegšanai saskaņā ar līgumu, kas noslēgts uz nenoteiktu laiku, un attīstīt tālāk savu karjeru;

Prasība, kas celta 2009. gada 17. decembrī — Bennett u.c./ITSB

(Lieta F-102/09)

(2010/C 37/79)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāji: Kelly-Marie Bennett (Mutxamel, Spānija) un citi (pārstāvis — L. Levi, avocat)

- pakārtoti, atcelt lēmumus par prasītāju līgumu izbeigšanu tiktāl, ciktāl uzteikuma termiņš nav ticis noteikts ņemot vērā visus gadus, kurus katrs no prasītājiem ir pavadījis ITSB dienestā;

- piespriet atbildētājam samaksāt zaudējumu atlīdzību un procentus, lai kompensētu prasītājiem radušos materiālos zaudējumus un morālo kaitējumu, kas, novērtējot *ex aequo et bono*, katram no prasītājiem ir EUR 85 000 apmērā;

— piespriest Iekšējā tirgus saskaņošanas birojam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

— saskaņā ar Tiesas Statūtiem un/vai Civildienesta tiesas Reglamentu veikt citus papildu pasākumus un noteikt papildu zaudējumu atlīdzību, ja Civildienesta tiesa to uzskata par nepieciešamu, pamatotu vai taisnīgu.

Prasība, kas celta 2009. gada 22. decembrī — Allen un citi/Komisija

(Lieta F-103/09)

(2010/C 37/80)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāji: John Allen, Oksforda (Apvienotā Karaliste) un citi (pārstāvji — P. Lasok, I. Hutton, B. Lask, Barristers)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Strīda priekšmets un apraksts

Lūgums atlīdzināt zaudējumus un atcelt lēmumu, ar kuru tika atteikts atlīdzināt zaudējumus par kaitējumu, kas tika nodarīts katram prasītājam sakarā ar to, ka neviens no viņiem netika pieņemts darbā kā Kopienų pagaidu darbinieks laikā, kad viņi strādāja kopuzņēmumā JET

Prasītāju prasījumi:

- atcelt Komisijas 2009. gada 25. septembra lēmumu;
- konstatēt, ka prasītājiem bija tiesības tikt uzskatītiem un viņi bija jāuzskata par “pārējiem darbiniekiem” un/vai kā tādi jāpieņem darbā saskaņā ar JET sākotnējo dibināšanas statūtu 8. pantu;
- konstatēt, ka Komisijas attieksme pret prasītājiem bija diskriminējoša bez jebkāda objektīva pamatojuma laikā, kad viņi strādāja JET projektā, attiecībā uz viņu atalgojumu, tiesībām uz pensiju un saistītiem pabalstiem, kā arī attiecībā uz turpmākas nodarbinātības garantijām;
- noteikt Komisijai izmaksāt prasītājiem kompensāciju par zaudēto atalgojumu, pensiju un saistītiem pabalstiem un privilēģijām sakarā ar iepriekš minētajiem Kopienų tiesību pārkāpumiem, tai skaitā, nepieciešamības gadījumā izmaksāt arī procentus attiecībā uz šīm summām;

— piespriest Komisijas atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, un

Prasība, kas celta 2009. gada 21. decembrī — Diego Canga Fano/Padome

(Lieta F-104/09)

(2010/C 37/81)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Diego Canga Fano, Brisele (Beļģija) (pārstāvji — S. Rodriguez un C. Bernard-Glanz, avocats)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome

Strīda priekšmets un apraksts

Atbildētājas lēmuma 2009. gada paaugstināšanas amatā ietvaros neieklāut prasītāju AD 13 pakāpē paaugstināto personu sarakstā atcelšana

Prasītāja prasījumi:

- atcelt iecelēj institūcijas lēmumu 2009. gada paaugstināšanas amatā ietvaros neieklāut prasītāju AD 13 pakāpē paaugstināto personu sarakstā;
- tiktāl, ciktāl vajadzīgs, atcelt iecelēj institūcijas lēmumu, ar kuru noraidīta prasītāja iesniegtā sūdzība;
- piespriest iecelēj institūcijai samaksāt prasītājam summu, kas *ex aequo et bono* noteikta EUR 150 000 apmērā, kā atlīdzinājumu par tam nodarīto morālo kaitējumu, pieskaitot nokavējuma procentus likumisko procentu apmērā, sākot no dienas, kad sākas attiecīgās summas samaksas pienākums, kā arī summu, kas *ex aequo et bono* noteikta EUR 50 000 apmērā, kā atlīdzinājumu par tam nodarīto profesionālo kaitējumu, pieskaitot nokavējuma procentus likumisko procentu apmērā, sākot no dienas, kad sākas šīs summas samaksas pienākums;
- piespriest Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

**Prasība, kas celta 2009. gada 23. decembrī —
Scheefer/Parlaments**

(Lieta F-105/09)

(2010/C 37/82)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Séverine Scheefer*, Luksemburga (Luksemburga) (pārstāvis — *R. Adam, avocat*)

Atbildētājs: Eiropas Parlaments

Strīda priekšmets un apraksts

Atbildētājas lēmumu atcelšana, ar kuriem tika atteikts pārkvalificēt prasītājas pagaidu darbinieka līgumu par līgumu uz nenoteiktu laiku saskaņā ar Eiropas Kopienų Pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtības 8. panta 1. punktu. Papildus, prasītājai nodarīto zaudējumu atlīdzināšana

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Parlamenta 2009. gada 12. februāra lēmumu;
- atcelt Parlamenta 2009. gada 12. oktobra lēmumu;
- atcelt sākotnējā līguma juridisko kvalifikāciju, kā arī tā beigu termiņu, kas tika noteikts kā 2009. gada 31. marts;
- attiecīgi pārkvalificēt prasītājas darba līgumu par līgumu uz nenoteiktu laiku;
- atlīdzināt zaudējumus, kas prasītājai tika nodarīti Parlamenta rīcības rezultātā;
- pakārtoti un ja, pretēji paredzētajam, Civildienesta tiesa nonāk pie secinājuma, ka, neskatoties uz darba līguma noslēgšanu uz nenoteiktu laiku, darba attiecības ir beigušas pastāvēt, piešķirt zaudējumu atlīdzību par līgumattiecību pretlikumīgu izbeigšanu;

— papildus pakārtoti un ja, pretēji paredzētajam, Civildienesta tiesa nonāk pie secinājuma, ka nekāda pārkvalifikācija nav iespējama, piešķirt zaudējumu atlīdzību par kaitējumu, kāds prasītājai tika nodarīts sakarā ar Eiropas Parlamenta kļūdaino rīcību;

— ļaut prasītājai izmantot jebkādas citas tiesības, līdzekļus, pamatus un darbības, un it īpaši tiesības lūgt piespriet Parlamentam atlīdzināt zaudējumus saistībā ar nodarīto kaitējumu;

— piespriet Eiropas Parlamentam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

**Prasība, kas celta 2009. gada 30. decembrī — Pascual
García/Komisija**

(Lieta F-106/09)

(2010/C 37/83)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: *César Pascual García*, Madride (Spānija) (pārstāvji — *B. Cortese* un *C. Cortese, avvocati*)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Strīda priekšmets un apraksts

Prasība atlīdzināt zaudējumus, kas radušies, nesāņemot atalgojumu un papildu ienākumus par laika periodu no 2006. gada 1. aprīļa līdz 2009. gada 1. martam, kā arī samaksāt procentus no nesamaksātās summas

Prasītāja prasījumi:

- piespriet Komisijai atlīdzināt zaudējumus, kas radušies, nesāņemot atalgojumu un papildu ienākumus par laika periodu no 2006. gada 1. aprīļa līdz 2009. gada 1. martam, kā arī samaksāt procentus no nesamaksātās summas;
- piespriet atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Abonementa cenas 2010. gadā (bez PVN, ieskaitot sūtīšanas izdevumus)

<i>ES Oficiālais Vēstnesis</i> , L un C sērija, tikai papīra formātā	22 oficiālajās ES valodās	EUR 1 100 gadā
<i>ES Oficiālais Vēstnesis</i> , L un C sērija, papīra formātā + CD-ROM, ikgadējs	22 oficiālajās ES valodās	EUR 1 200 gadā
<i>ES Oficiālais Vēstnesis</i> , L sērija, tikai papīra formātā	22 oficiālajās ES valodās	EUR 770 gadā
<i>ES Oficiālais Vēstnesis</i> , L un C sērija, CD-ROM, ikmēneša (apkopojošs)	22 oficiālajās ES valodās	EUR 400 gadā
<i>ES Oficiālā Vēstneša</i> pielikums (S sērija) – <i>Publiskā iepirkuma līgumu konkursi</i> , CD-ROM, divi izdevumi nedēļā	daudzvalodu: 23 oficiālajās ES valodās	EUR 300 gadā
<i>ES Oficiālais Vēstnesis</i> , C sērija – <i>Konkursi</i>	valodā(-ās) saskaņā ar konkursu(-iem)	EUR 50 gadā

Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša, kas iznāk oficiālajās Eiropas Savienības valodās, abonements ir pieejams 22 valodās. Tajā ir L sērija ("Tiesību akti") un C sērija ("Paziņojumi un informācija").

Katrai valodas versijai nepieciešams atsevišķs abonements.

Saskaņā ar Padomes Regulu (EK) Nr. 920/2005, kas publicēta 2005. gada 18. jūnijā *Oficiālajā Vēstnesī* L 156, Eiropas Savienības iestādes uz zināmu laiku nesaista pienākums visus tiesību aktus sagatavot īru valodā un tos publicēt šajā valodā. Tādēļ *Oficiālā Vēstneša* izdevumus īru valodā var iegādāties atsevišķi.

Oficiālā Vēstneša pielikumu (S sērija – "Publiskā iepirkuma līgumu konkursi") var abonēt 23 oficiālo valodu versijās vienā daudzvalodu CD-ROM formātā.

Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša abonentiem ir tiesības saņemt dažādus *Oficiālā Vēstneša* pielikumus bez papildu samaksas. Abonentus informē par pielikumiem ar *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* iekļautiem paziņojumiem lasītājiem.

CD-ROM formāts 2010. gada laikā tiks aizstāts ar DVD formātu.

Pārdošana un abonementi

Dažādus maksas periodiskos izdevumus, tādus kā *Eiropas Savienības Oficiālais Vēstnesis*, var abonēt pie mūsu komerciālajiem izplatītājiem. To saraksts ir pieejams šādā tīmekļa vietnē:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_lv.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) piedāvā tiešu bezmaksas piekļuvi Eiropas Savienības tiesību aktiem. Šajā vietnē iespējams iepazīties ar *Eiropas Savienības Oficiālo Vēstnesi*, un tajā ir iekļauti arī līgumi, tiesību akti, tiesu prakse un sagatavošanā esošie tiesību akti.

Lai uzzinātu vairāk par Eiropas Savienību, skatīt: <http://europa.eu>

Eiropas Savienības Publikāciju birojs
2985 Luksemburga
LUKSEMBURGA

LV